

RICK JOYNER

ΤΟ
ΚΑΛΕΣΜΑ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ "ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΜΑΧΗΣ"

Το Κάλεσμα συνεχίζει το μήνυμα που πρωτοαναφέρθηκε στην Τελευταία Μάχη και που προκάλεσε τους Χριστιανούς από όλο τον κόσμο ν' αρχίσουν να ζουν την αλήθεια που τους έχει εμπιστευθεί ο Θεός. Το Κάλεσμα είναι ένα κάλεσμα στη ζωή. Ένα κάλεσμα να ζήσουμε στην πρωτοφανή δόξα του Υιού του Θεού. Ένα κάλεσμα να θυσιάσουμε όλα τα άλλα για χάρη του ευαγγελίου. Το σκοτάδι σύντομα θα φύγει και θ' ανατείλει σύντομα η μέρα του Κυρίου μας. Τώρα είναι η ώρα για μας να σταθούμε ενάντια στο μεγάλο σκότος της εποχής μας για χάρη του Φωτός που υπερέχει και σίγουρα έρχεται διότι είναι γραμμένο:

"Και θα συμβεί στις τελευταίες μέρες", λέει ο Θεός, "ότι θα αποστείλω το Πνεύμα Μου πάνω σε κάθε σάρκα και οι γιοί σας και οι κόρες θα προφητέψουν, και οι νέοι σας θα δουν οράματα και οι γέροντες θα δουν όνειρα.

Κι ακόμη και πάνω στους δούλους και στις δούλες Μου, θα στείλω το Πνεύμα Μου εκείνες τις μέρες και θα προφητέψουν" (Πράξεις 2:17-18).

Οι "τελευταίες μέρες" είναι εδώ. Αυτές είναι μέρες ονείρων, οραμάτων και προφητειών για νέους και γέρους, γιούς και κόρες - οι μέρες που οι μεγάλοι άγιοι του παρελθόντος επιθύμησαν να δουν και στις οποίες έχουμε το προνόμιο να ζούμε. Αυτό το βιβλίο είναι ένα κάλεσμα να συλλάβουμε μια πρωτοφανή ευκαιρία και να ζήσουμε μ' ένα τρόπο άξιο για....

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΤΟ ΑΝΩΓΕΙΟ"

ΠΡΩΨ 13 - Τ.Κ. 104 35

Τηλ.: 82.31.328

31-48-9

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Τίτλος Αγγλικού Πρωτοτύπου:
“THE CALL”

Εκδόσεις “ΤΟ ΑΝΩΓΕΙΟ”

ΑΒΕΡΩΦ 13 - 104 33 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: (01) 82.31.328

Τυπώθηκε στην Ελλάδα

ΑΘΗΝΑ 2001

Απαγορεύεται η αντιγραφή με οποιαδήποτε μορφή ή μέθοδο του συνόλου ή μέρους του βιβλίου αυτού, χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη ή του συγγραφέα.

ΜΑΡΙΝΑ ΦΛΩΡΑΚΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΤΡΑΝΤΖΑΛΗΣ

ΕΞΩΦΥΛΛΟ: ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-DTP: ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

ISBN:960-7831-48-9

Τα εδάφια της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιήθηκαν στο βιβλίο αυτό, προέρχονται από τη μετάφραση των εκδόσεων «ΠΕΡΓΑΜΟΣ».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

εισαγωγή	5
η δόξα	19
οι δύο μάρτυρες	25
το μονοπάτι της ζωής	43
αλήθεια και ζωή	51
η πόρτα	61
η φυλακή	67
ο νεαρός απόστολος	77
το φως	85
ελευθερία	93
ο στρατός	105
η πόλη	117
ρόγια ζωής	129
το μάνα	143
το κάλεσμα	153
γιατρεία εν πνεύματι	157
η αμαρτία	163

εισαγωγή

Αυτό είναι το δεύτερο βιβλίο της σειράς «Η Τελική Αναζήτηση» (σ.μ.: στα ελληνικά κυκλοφόρησε με τον τίτλο «Η Τελευταία Μάχη» από τις εκδόσεις «ΤΟ ΑΝΩΓΕΙΟ»). Αν και *Το Κάλεσμα* αρχίζει εκεί που τελειώνει το πρώτο βιβλίο, είναι δυνατό να το διαβάσετε και να καταλάβετε γενικά το μήνυμά του, χωρίς να έχετε διαβάσει το πρώτο βιβλίο. Όμως αν δεν έχετε διαβάσει ακόμα την «Τελευταία Μάχη», κάποια σημεία αυτού του βιβλίου θα σας φανούν ασύνδετα. Πρόκειται για μια πνευματική περιπετειώδη αφήγηση όπου κάποια θεμέλια που μπήκαν στο πρώτο βιβλίο, χρησιμοποιούνται στο δεύτερο. Όπως εξήγησα στην εισαγωγή της «Τελευταίας Μάχης», τα βιβλία αυτά είναι το αποτέλεσμα μιας σειράς «προφητικών εμπειριών». Πολλές φορές με συμβούλεψαν να τα γράψω σε μορφή αλληγορικού μυθιστορήματος, ώστε να διαβαστούν από πολλούς. Μπορεί αυτό να είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι ο σκοπός μου να διαβαστούν αυτά τα βιβλία από πολλούς. Απλά ήθελα να παραμείνω πιστός στα μηνύματα που μου εμπιστεύτηκε ο Κύριος, μεταφέροντάς τα με όση μεγαλύτερη ακρίβεια μπορούσα. Αν ισχυριζόμουν ότι τα βιβλία αυτά ήταν αποτέλεσμα της δικής μου δημιουργικότητας, θα ήταν ανεντιμότητα και προσβολή κατά του Αγίου Πνεύματος.

Επειδή η «Τελευταία Μάχη» έγινε ευρύτατα αποδεκτή από όλο το φάσμα των Χριστιανικών δογμάτων και κινήσεων, ακόμα και μεταξύ συντηρητικών Ευαγγελικών, θέλω να

εξηγήσω βαθύτερα τι εννοώ με την έκφραση «προφητικές εμπειρίες», ιδιαίτερα πώς τις έλαβα, και να πω μερικά πράγματα για τη βιβλική βάση αυτών των προφητειών στις μέρες μας.

Οι βιβλικές προφητικές εμπειρίες ποικίλλουν από τη φύση τους, όπως αυτές που έλαβα σ' αυτή τη σειρά που παρουσιάζω. Κάποιες ήρθαν σε όνειρα, άλλες σε οράσεις και άλλες σ' αυτό που η Αγία Γραφή ονομάζει «εκστάσεις». Όνειρα, οράσεις και εκστάσεις έχουν βιβλικά προηγούμενα και αποτελούν καθιερωμένους τρόπους με τους οποίους ο Κύριος μιλάει στον λαό Του. Υπάρχει σήμερα ένας τόσο αυξανόμενος αριθμός Χριστιανών που έχει τέτοιες εμπειρίες, ώστε να θεωρείται από μερικούς ως εκπλήρωση της προφητείας του Πέτρου την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν ανέφερε από τον προφήτη Ιωήλ:

«Και κατά τις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός, θα ξεχύνω από το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα. Και θα προφητεύσουν οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θα δουν οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θα δουν όνειρα. Κι ακόμα, επάνω στους δούλους μου κι επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα ξεχύνω από το πνεύμα μου, και θα προφητεύσουν» (Πράξεις 2:17,18).

Όπως διακηρύσσει αυτό το εδάφιο, οι προφητικές αποκαλύψεις μέσω οράσεων, ονείρων και προφητειών θα κυριαρχούν στις έσχατες ημέρες. Επειδή υπάρχει μια τέτοια δραματική αύξηση στην αποκάλυψη που δίνεται στους Χριστιανούς αυτόν τον καιρό, είναι κατανοητό γιατί θεωρείται ως σημείο ότι βρισκόμαστε πράγματι στις «έσχατες ημέρες».

Διακρίνοντας το Αληθινό Από το Ψεύτικο

Ο Ιησούς επίσης προειδοποίησε ότι στις έσχατες ημέρες θα υπήρχαν πολλοί «ψευδοπροφήτες» (Ματθαίος 24:24). Είναι κάτι που πρέπει να αναμένεται, επειδή όπως δίδαξε ο Κύριος, κάθε φορά που σπέρνει σιτάρι σ' έναν αγρό,

έρχεται ο εχθρός και σπέρνει ζιζάνια (Ματθαίος 13:24-30). Τα ζιζάνια μοιάζουν στην όψη, και ίσως και στη γεύση, με το σιτάρι αλλά είναι βλαβερά. Ο Σατανάς θα προσπαθήσει αμέσως να πλαστογραφήσει κάθε τι που κάνει ο Θεός, για να δημιουργήσει σύγχυση και, αν είναι δυνατό, να πλανήσει ακόμα και τους εκλεκτούς. Ωστόσο, ο Σατανάς δεν θα μπορούσε να το κάνει, αν δεν το επέτρεπε ο Θεός. Προφανώς ο Κύριος θέλει να μάθουμε να διακρίνουμε το αληθινό από το ψεύτικο και επιτρέπει το αληθινό να δοκιμάζεται από το ψεύτικο, για να καθαριστεί.

Η αύξηση της επιρροής των ψευδοπροφητών δεν πρέπει να μας εκπλήττει, αλλά αντίθετα να μας ενθαρρύνει να αναζητούμε τους πραγματικούς με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα. Αν δεν θέλουμε να εξαπατηθούμε από το ψεύτικο, η απάντηση είναι να μην απορρίπτουμε όλες τις προφητείες, αλλά να γνωρίσουμε ποια είναι αληθινή. Αυτοί που δεν μπορούν να διακρίνουν την αληθινή προφητεία, στις ημέρες που έρχονται θα είναι ολοένα και πιο ευάλωτοι στην ψεύτικη. Όταν φυτεύει κάτι ο Θεός, το κάνει γιατί θα το χρειαστούμε. Αν δεν σπείρουμε έναν αγρό, αλλά αντίθετα τον παραμελούμε, ο μόνος καρπός που θα θερίσουμε, θα είναι ζιζάνια. Όσοι δεν δέχονται αυτό που κάνει σήμερα ο Θεός, θα καταλήξουν να θερίζουν αγριόχορτα.

Από την αρχή, ο Κύριος επέτρεψε στην ανθρωπότητα να επιλέγει ανάμεσα στο αληθινό και το ψεύτικο, το καλό και το κακό. Γι' αυτόν τον λόγο έβαλε στον Κήπο το Δέντρο της Γνώσης του Καλού και του Κακού, μαζί με το Δέντρο της Ζωής. Δεν έβαλε εκεί το Δέντρο της Γνώσης για να μας κάνει να σκοντάψουμε, αλλά για να μπορέσουμε να αποδείξουμε την υπακοή και την αγάπη μας προς Αυτόν. Δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική υπακοή με όλη μας την καρδιά, αν δεν υπάρχει η ελευθερία για ανυπακοή.

Παρόμοια, οι αληθινοί δάσκαλοι και η αληθινή διδασκαλία θα ακολουθούνται πάντα από ψευδοδιδασκάλους και ψευδοδιδασκαλίες. Οι αληθινοί προφήτες και οι αληθινές διδασκαλίες πάντα θα ακολουθούνται από τους ψεύτικους. Ο

Κύριος επιτρέπει στον εχθρό να σπέρνει ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι, για να δοκιμάζει τις καρδιές μας. Όσοι αγαπούν την αλήθεια, θα διακρίνουν το αληθινό, και όσοι είναι καθαροί στην καρδιά, θα διακρίνουν το καθαρό.

Η προειδοποίηση του Κυρίου ότι θα υπάρξουν ψευδοπροφήτες στο τέλος του αιώνα, υποδηλώνει ότι θα υπάρξουν και αληθινοί, αλλιώς θα έλεγε απλά ότι στο τέλος του αιώνα όλοι οι προφήτες θα είναι ψεύτικοι. Μερικοί πιστεύουν ότι όλοι οι προφήτες στο τέλος του αιώνα θα είναι ψεύτικοι, αλλά αυτό έρχεται σε αντίθεση με την προφητεία του Ιωήλ ότι στο τέλος, ο Θεός θα εκχύσει το Πνεύμα Του και θα υπάρξουν οράσεις, όνειρα και προφητείες (Ιωήλ 2:28,29).

Υπάρχει κάποιος κίνδυνος όταν είμαστε ανοικτοί σε προφητικές αποκαλύψεις όπως είναι τα όνειρα, οι οράσεις και η προφητεία. Ωστόσο, ο κίνδυνος είναι πολύ μεγαλύτερος όταν δεν είμαστε ανοικτοί σ' αυτές. Οι αποκαλύψεις δεν μας δίνονται για την ψυχαγωγία μας, αλλά επειδή τις χρειαζόμαστε για τους καιρούς στους οποίους ζούμε. Καθώς διακήρυξε ο Ιησούς,

«Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος δεν μπαίνει διαμέσου της θύρας στην αυλή των προβάτων, αλλά ανεβαίνει από αλλού, εκείνος είναι κλέφτης και ληστής. Όποιος όμως μπαίνει διαμέσου της θύρας, είναι ο ποιμένας των προβάτων. Σε τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα ακούν τη φωνή του. Και τα δικά του πρόβατα τα φωνάζει με το όνομά τους, και τα βγάζει έξω. Και όταν βγάζει έξω τα δικά του πρόβατα, πηγαίνει μπροστά τους, και τα πρόβατα τον ακολουθούν, επειδή γνωρίζουν τη φωνή του. Ξένον όμως δεν θα ακολουθήσουν, αλλά θα φύγουν απ' αυτόν, επειδή δεν γνωρίζουν τη φωνή των ξένων» (Ιωάννης 10:1-5).

Τα πρόβατα του Κυρίου γνωρίζουν τη φωνή Του. Δεν εξαπατούνται από ξένους, επειδή γνωρίζουν τη φωνή Του τόσο καλά, ώστε να μπορούν να τη διακρίνουν από τις άλλες.

Ένας από τους τρόπους με τους οποίους μιλούσε ο Κύριος στον λαό Του από παλιά, είναι ο προφητικός. Επειδή γνωρίζουμε ότι ο Θεός δεν αλλάζει ποτέ, και επειδή η Γραφή είναι τόσο σαφής για τις οράσεις, τα όνειρα και τις προφητείες που θα δώσει ο Κύριος στον λαό Του, είναι επιτακτικό για μας να διακρίνουμε τη δική Του αποκάλυψη από αυτή του εχθρού και να ερμηνεύουμε σωστά τα μηνύματά Του. Αφού τα έχουμε ερμηνεύσει σωστά, πρέπει έπειτα να έχουμε τη σοφία να τα εφαρμόσουμε σωστά.

Ο Σκοπός της Προφητείας

Η προφητεία έχει δοθεί για ενθάρρυνση, αλλά και για οικοδομή. Οικοδομώ σημαίνει χτίζω οίκο. Μεγάλο μέρος από τη ζωή και τη διακονία μου έχει χτιστεί πάνω σε εκπληρωμένα προφητικά λόγια. Σχεδόν κάθε σημαντική πλευρά της διακονίας μας, συμπεριλαμβανομένων των τόπων όπου πηγαίνω για να διακονήσω ή να μιλήσω, έχει προλεχθεί προφητικά. Δεν διανοούμαι να κάνω κάτι ή να πάω κάπου να διακονήσω, αν δεν μου έχει μιλήσει από πριν ο Κύριος. Ο Ιησούς έκανε το ίδιο. Δεν ανταποκρίθηκε σε ανθρώπινες ανάγκες: Έκανε μόνο αυτό που έβλεπε να κάνει ο Πατέρας. Δεν έχουμε χρόνο να πηγαίνουμε σε μέρη ή να αρχίζουμε πράγματα που δεν μας οδήγησε να κάνουμε ο Θεός. Πιστεύω ότι η αφοσίωσή μας να ακούμε από τον Κύριο προτού κάνουμε κάτι, μας αξιώνει να είμαστε καρποφόροι με τα εφόδια και τον χρόνο που μας έχει εμπιστευτεί Εκείνος.

Γνωρίζω άλλους που έχουν χτίσει με επιτυχία μια διακονία ή εκκλησία βασισμένοι σε προφητικά λόγια. Γνωρίζω ακόμα κάποιους που ναυάγησαν και άλλους που υπέφεραν σοβαρές παρεκτροπές, επειδή δεν γνώριζαν πώς να κρίνουν μια προφητεία. Πολλά από αυτά τα προβλήματα συνέβησαν επειδή έλαβαν αυθεντική αποκάλυψη από τον Κύριο, αλλά την παρερμήνευσαν ή δεν την εφάρμοσαν σωστά. Για μερικούς αυτό μπορεί να ακούγεται εξαιρετικά πολύπλοκο, αλλά είναι η διαδικασία που καθιερώθηκε από τη Γραφή, και θα πληρώσουμε ακριβά αν παρεκκλίνουμε από

την υγιή βιβλική σοφία αναφορικά με την προφητική αποκάλυψη.

Όπως είπε και ο Ιησούς στο Ματθαίος 22:29, «Βρίσκεστε σε πλάνη, επειδή δεν γνωρίζετε τις γραφές ούτε τη δύναμη του Θεού». Πολλοί σήμερα κάνουν λάθος επειδή γνωρίζουν τις Γραφές, αλλά δεν γνωρίζουν τη δύναμη του Θεού. Όσοι γνωρίζουν τη δύναμή Του συχνά κάνουν λάθη επειδή δεν γνωρίζουν τις Γραφές όπως θα έπρεπε. Αν θέλουμε να αποφύγουμε τα λάθη, πρέπει να γνωρίζουμε και τις Γραφές και τη δύναμη του Θεού. Σκοπός της προφητείας δεν ήταν ποτέ να αντικαταστήσει την Αγία Γραφή, και σκοπός της Αγίας Γραφής δεν ήταν ποτέ να αντικαταστήσει την προφητεία.

Έχω περάσει πολλές ώρες με συντηρητικούς Ευαγγελικούς ηγέτες μεγάλων διακονιών, στους οποίους μίλησε ο Θεός μέσα από όνειρα, οράσεις και προφητείες. Σε πολλές περιπτώσεις, άρχισε να το κάνει ακόμα κι αν αυτό ερχόταν σε αντίθεση με τη θεολογία τους. Η κατάσταση αυτή έγινε τόσο συνηθισμένη, ώστε άρχισα να αναρωτιέμαι αν υπάρχουν συντηρητικοί Ευαγγελικοί ηγέτες στους οποίους δεν έχει μιλήσει ο Θεός με αυτόν τον τρόπο. Στη διακονία μας (σ.μ.: «Μόρνινγκ Σταρ») υπάρχει μια σχεδόν συνεχής ροή επαφών με ανθρώπους που ζητούν βοήθεια, για να καταλάβουν τι τους συμβαίνει. Εκείνο που δεν μπορούν να καταλάβουν σ' αυτό το σημείο, είναι ότι και οι προφήτες χρειάζονται τη βοήθειά τους, όπως και οι συντηρητικοί Ευαγγελικοί χρειάζονται τη βοήθεια εκείνων που έχουν κάποια εμπειρία με τα προφητικά χαρίσματα. Για να φτάσει η εκκλησία στην ωριμότητα στην οποία έχει κληθεί, πρέπει να υπάρξει μια ένωση ανάμεσα σ' αυτούς που γνωρίζουν τις Γραφές και σ' αυτούς που γνωρίζουν τη δύναμη του Θεού – κάτι που γίνεται τώρα με γρήγορα βήματα.

Έχω ψάξει τη Γραφή για να επαληθεύσω ότι οι διδασκαλίες που μου δόθηκαν κατά τις εμπειρίες μου είναι βιβλικές, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι. Παραδέχομαι ότι κάποιες από αυτές με ανάγκασαν να δω μερικά εδάφια με ένα τρόπο που δεν τα είχα δει μέχρι τότε. Ωστόσο πιστεύω ότι αυτό συμφωνεί με τον σκοπό τέτοιων προφητικών αποκαλύψεων. Η

προφητεία δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για να θεμελιώσει διδασκαλία. Μας έχει δοθεί γι' αυτό η Αγία Γραφή, που η διδασκαλία της είναι πλήρης και δεν πρέπει ποτέ να της προστίθεται τίποτα. Όμως η ίδια η Γραφή έχει πολλά παραδείγματα προφητικών εμπειριών που δόθηκαν σε ανθρώπους, για να φωτίσουν κάποια σημεία της.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η έκσταση στην οποία έπεσε ο Πέτρος και κατέληξε στην επίσκεψή του στο σπίτι του Κορνήλιου, ανοίγοντας τη θύρα της πίστης στους Εθνικούς. Η εμπειρία αυτή και ο καρπός που απέδωσε, διευκρίνισαν στην εκκλησία ότι πρόθεση του Κυρίου ήταν να κηρυχθεί το ευαγγέλιο και στους Εθνικούς. Αυτό δεν εγκαινίασε κάποια νέα διδασκαλία, αλλά φώτισε τα λόγια των Γραφών και αυτά που είχε διδάξει ο ίδιος ο Κύριος όταν ήταν με τους μαθητές, αλλά προφανώς είχαν λησμονηθεί.

Πολλές από τις εμπειρίες που περιλαμβάνονται στα δύο αυτά βιβλία, έκαναν το ίδιο σε μένα. Μου υπενθύμιζαν συνέχεια τις δικές μου διδασκαλίες και αυτές που είχα ακούσει από άλλους, αλλά στην καλύτερη περίπτωση είχαν μόνο επιφανειακά εφαρμοστεί στη ζωή μου. Έτσι, αυτές οι προφητικές εμπειρίες ήταν μια συνεχής πρόκληση για μένα, φέρνοντας ουσιαστική διόρθωση, ακόμα και κρίση, στη ζωή μου και στις διδασκαλίες μου. Καθώς ήμουν αυτός που είχα τις εμπειρίες, τις δέχτηκα προσωπικά και δεν θεώρησα ότι οι ίδιες διορθώσεις χρειάζονταν στον καθένα. Ωστόσο, πιστεύω ότι πολλές από αυτές, αν όχι οι περισσότερες, είναι γενικά εφαρμόσιμες στην εκκλησία της εποχής μας.

Υπάρχει ένας αριθμός θεμάτων που επαναλαμβάνονται σ' αυτή την πραγματεία. Δεν είναι μόνο επαναλαμβανόμενες δηλώσεις, αλλά μερικά από τα θέματα αυτά επαναλαμβάνονται από διαφορετικές προοπτικές ή διατυπώνονται διαφορετικά σε διάφορες καταστάσεις. Αντιλαμβάνομαι ότι αυτό μπορεί να έχει γίνει εξαιτίας της διανοητικής μου νωθρότητας, ακριβώς όπως φάνηκε να επαναλαμβάνεται ο Κύριος στον Πέτρο ξανά και ξανά. Κατάλαβα επίσης ότι μια τέτοια επανάληψη δεν είναι καλό λογοτεχνικό ύφος, αλλά ο σκοπός

μου εδώ δεν είναι το στυλ. Κάθε φορά που επαναλαμβάνεται κάτι, αυξάνεται και η πιθανότητα να το θυμόμαστε. Προσπάθησα λοιπόν να επαναλάβω κάθε τι, ακριβώς όπως επαναλήφθηκε σε μένα.

Προφητικές Εμπειρίες

Κατανοώ επίσης πως η φύση κάποιων από αυτές τις αποκαλύψεις θα μπορούσε να προκαλέσει θεολογικά προβλήματα για κάποιους. Ένα από αυτά θα είναι σίγουρα ο τρόπος που συνάντησα και μίλησα με πολλά πρόσωπα της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, αλλά και γνωστά πρόσωπα της ιστορίας της εκκλησίας που σήμερα είναι νεκρά. Υπάρχουν γι' αυτό βιβλικά προηγούμενα, όπως όταν ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ηλία. Αν και ο Ηλίας αναλήφθηκε προτού πεθάνει, ο Μωυσής πέθανε. Έχουμε επίσης το παράδειγμα όπου ο Ιωάννης πέφτει να προσκυνήσει τον άγγελο στο εδάφιο Αποκάλυψη 22:9. Ο άγγελος επιτίμησε τον Ιωάννη, λέγοντάς του ότι και εκείνος ήταν σύνδουλος των αδελφών του. Πολλοί υποστηρίζουν ότι τα λόγια αυτά δείχνουν πως ο άγγελος ήταν ένας από τους αγίους που είχαν φύγει για να είναι με τον Κύριο.

Πάντως μπορώ να καταλάβω ότι μερικοί θα μπορούσαν να έχουν πρόβλημα με κάτι τέτοιο, γι' αυτό θα δώσω και μια ακόμα εξήγηση. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στις προφητικές εμπειρίες και στην πραγματικότητα. Για παράδειγμα όταν ο Ιεζεκιήλ αρπάχτηκε από το Πνεύμα και μεταφέρθηκε στην Ιερουσαλήμ, είναι προφανές ότι δεν επρόκειτο για την πραγματική Ιερουσαλήμ, έστω και αν του φαινόταν πολύ αληθινή. Πολλά από αυτά που γνώρισε, δεν υπήρχαν πραγματικά, αλλά αποσκοπούσαν στη μετάδοση ενός μηνύματος στους εξόριστους.

Παρόμοια, αν και μερικές από αυτές τις εμπειρίες και οι άνθρωποι μου φαίνονταν πολύ πραγματικοί, αμφιβάλλω σοβαρά αν μιλούσα πραγματικά σε ανθρώπους στον ουρανό. Πιστεύω ότι ήταν προφητικές εμπειρίες με προορισμό να μεταφέρουν ένα μήνυμα. Δεν γνωρίζω αν τα μέρη που είδα

στον ουρανό είναι πραγματικά ή έτοι παρoυσιάστηκαν σε μένα για να μεταφέρουν το μήνυμα. Ωστόσο είμαι ανοικτός στη σκέψη ότι είδα πραγματικά μέρη και συνάντησα πραγματικούς ανθρώπους. Δεν βλέπω αντίθεση με τη Γραφή που θα απαγόρευε αυτή την πιθανότητα, μολονότι καταλαβαίνω ότι κάποιοι θα διαφωνούσαν. Ακόμα κι έτσι, ακριβώς όπως ο Άβελ μιλάει ακόμα αν και νεκρός, σίγουρα οι ζωές των βιβλικών προσώπων είναι μηνύματα, και οι εμπειρίες αυτές βοήθησαν στο να διευκρινιστεί αυτό σε μένα περισσότερο από ποτέ.

Ένας λόγος που κλίνω προς την άποψη ότι αυτές ήταν προφητικές εμπειρίες και ότι δεν μιλούσα με πραγματικά πρόσωπα, είναι ο χρόνος που παρέμεναν στη μνήμη μου. Για παράδειγμα, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν δει όνειρα που φαίνονταν τόσο αληθινά, ώστε όταν ξυπνούσαν, για κάποιο διάστημα πίστευαν ότι ήταν αληθινά. Ωστόσο, ακόμα και τα πιο αληθοφανή όνειρα αρχίζουν να ξεθωριάζουν τόσο, που σε μερικές μόνο ώρες μπορεί να έχουν ξεχαστεί. Οι πραγματικές εμπειρίες δεν είναι έτσι. Είχα πραγματικές επαφές με τον Κύριο και με αγγέλους που παραμένουν σχεδόν το ίδιο ζωντανές σε μένα, όπως ήταν πριν χρόνια, όταν τις είχα για πρώτη φορά. Είχα πολλά όνειρα και οράσεις όπου είδα τον Κύριο ή αγγέλους, αλλά αυτά γρήγορα ξεθώριασαν. Εκτός από πολύ λίγες εμπειρίες μου που περιλαμβάνονται σ' αυτά τα βιβλία, τα προφητικά εκείνα επεισόδια ξεθώριασαν σαν αποκαλύψεις και δεν διάρκεσαν σαν πραγματικές επαφές.

Γι' αυτόν τον λόγο προσπάθησα να καταγράψω αυτές τις εμπειρίες αμέσως μόλις τις είχα. Σε μερικές περιπτώσεις, δεν μπόρεσα να το κάνω. Όταν είχα τη δυνατότητα να βρεθώ σ' ένα μέρος όπου θα μπορούσα να τις καταγράψω, η ανάμνησή τους είχε ήδη αρχίσει να ξεθωριάζει. Αισθανόμουν το Άγιο Πνεύμα να με βοηθάει να θυμηθώ κάποια πράγματα, αλλά όσο πιο μεγάλο ήταν το διάστημα μεταξύ της εμπειρίας και του χρόνου που μπορούσα να την καταγράψω, τόσο περισσότερο ανησυχούσα ότι μπορούσε να μη μεταδοθεί με την ακρίβεια που την έλαβα.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, πρόσεχα να μην εισχωρήσουν στα γραπτά μου οι δικές μου διδασκαλίες ή προκαταλήψεις, αλλά αν και προσπάθησα ειλικρινά να μην επιτρέψω να συμβεί, αναγνωρίζω την πιθανότητα ότι μπορεί να παρουσιάστηκε κάτι τέτοιο σε μερικές περιπτώσεις. Για τον λόγο αυτό, η συνεχής προσευχή μου γι' αυτό το βιβλίο ήταν να με οδηγήσει το Άγιο Πνεύμα στη συγγραφή του και ακόμα να οδηγήσει και καθένα που θα το διαβάσει. Το Άγιο Πνεύμα έχει δοθεί για να μας οδηγεί στην αλήθεια και στον Ιησού. Η προσευχή μου είναι να διακρίνετε αυτό που είναι αλήθεια και αυτό που είναι από τον Ιησού, να μένετε σταθεροί σ' αυτό και να παραμερίσετε ό,τι δεν είναι.

Το Αλάθητο της Γραφής

Αν και υπάρχουν πολλά σημεία όπου προσπάθησα να γράψω τα ακριβή λόγια του Κυρίου όπως ειπώθηκαν σε μένα, το βιβλίο αυτό δεν είναι Αγία Γραφή, και δεν πιστεύω ότι οποιαδήποτε προφητική εμπειρία έχει την πρόθεση να φέρει το βάρος της Γραφής. Ωστόσο, η προφητεία είναι πολύ σημαντική για την εκκλησία, αλλιώς δεν θα παροτρυνόμασταν από τη Γραφή «να ακολουθούμε την αγάπη και να ζητάμε με ζήλο τα πνευματικά χαρίσματα, περισσότερο όμως το να προφητεύουμε» (Α΄ Κορινθίους 14:1). Επίσης μας λέει, «Εκείνος όμως που προφητεύει, μιλάει στους ανθρώπους για οικοδομή και προτροπή και παρηγοριά. Αυτός που μιλάει με γλώσσα, οικοδομεί τον εαυτό του, ενώ αυτός που προφητεύει, οικοδομεί την εκκλησία» (Α΄ Κορινθίους 14:3,4). Ποτέ δεν ειπώθηκε ότι η προφητεία αποσκοπεί στη διδασκαλία κάποιου δόγματος – έχουμε τις Γραφές γι' αυτό. Ποτέ δεν ειπώθηκε ότι η προφητεία είναι αλάθητη, γι' αυτό και πρέπει να διακρίνουμε τις προφητείες. Ωστόσο, η προφητεία οικοδομεί. Επειδή η προφητεία είναι δώρο του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να θεωρούμε άγιο κάθε τι που προέρχεται από Αυτό, αλλά επειδή έρχεται μέσω ανθρώπων δεν πρέπει να τη θεωρούμε αλάθητη.

Η Αγία Γραφή όμως είναι αλάθητη. Είναι ο βράχος της αλήθειας και η καθαρή αποκάλυψη του Θεού και των δρόμων Του, πάνω στους οποίους μπορούμε να χτίσουμε τη ζωή μας με τη βεβαιότητα ότι η Γραφή θα μείνει στον αιώνα. Βλέπω την προφητεία περισσότερο σαν το μάννα που προσέφερε ο Κύριος στην έρημο. Είναι από τον Κύριο και θα βοηθήσει να συντηρηθούμε στην καθημερινή μας πορεία, αν όμως προσπαθήσουμε να την κρατήσουμε περισσότερο χρόνο από όσο χρειάζεται, θα είναι λάθος.

Οι Γραφές έχουν μόνιμη ισχύ και δόθηκαν για να μπορούμε να χτίσουμε τη ζωή μας πάνω στην αλήθεια, ενώ η προφητεία δόθηκε για οικοδομή και ενθάρρυνση, κρατώντας μας καθημερινά στο θέλημα του Κυρίου. Η ποιότητα κάθε σχέσης προσδιορίζεται από την ποιότητα της επικοινωνίας, και κάθε σχέση που δεν έχει συνεχή επικοινωνία, είναι μια σχέση που πεθαίνει. Η προφητεία βοηθάει στη διατήρηση μιας ζωντανής καθημερινής μας σχέσης με τον Κύριο, και γι' αυτόν τον λόγο, πιστεύω, η Γραφή μάς προτρέπει «να ζητάμε περισσότερο να προφητεύουμε».

Ζητούσα το χάρισμα της προφητείας για πολλά χρόνια. Το έκανα από υπακοή στη Γραφή που μας προτρέπει να το κάνουμε και επειδή αγαπώ τα προφητικά χαρίσματα. Αγαπώ τις προφητικές εμπειρίες, ακόμα και αν οι πιο πολλές από αυτές ήταν επιπλήξεις για μένα. Ωστόσο, έχω προσευχηθεί πολύ περισσότερο για σοφία και το χάρισμα του λόγου σοφίας, απ' ό,τι έχω προσευχηθεί για κάθε άλλο χάρισμα. Γι' αυτό πιστεύω ότι ο Κύριος εμφανίζεται σε μένα σ' αυτές τις εμπειρίες σχεδόν πάντα με τη μορφή της Σοφίας. Πιστεύω επίσης ότι ένας πραγματικά σοφός άνθρωπος αγαπά την επίπληξη, επειδή «δρόμος ζωής (είναι) οι έλεγχοι της παιδείας» (Παροιμίες 6:23). Σε κάθε μια από αυτές τις εμπειρίες έλαβα μια βαθιά και απαραίτητη διόρθωση στη ζωή μου.

Στο βιβλίο αυτό, υπάρχουν ακόμα μερικές πολύ βασικές διορθώσεις για το σύνολο της εκκλησίας. Εκτός από τις εκκλησίες για τις οποίες έχω προσωπική ευθύνη,

προσπαθώ να μη βλέπω τα προβλήματα που ταλαιπωρούν το σώμα του Χριστού. Η εκκλησία είναι η νύφη του Κυρίου και είμαι πολύ επιφυλακτικός για κάθε τρόπο που θα χρησιμοποιούσα για να της φέρω διόρθωση. Όπως ο Παύλος εξήγησε στους Κορινθίους, έχουμε σφαίρες εξουσίας μέσα στις οποίες πρέπει να μείνουμε.

Δεν είναι για μένα σωστό να διορθώσω τα παιδιά κάποιου άλλου, αλλά ως φίλος μπορώ να μιλήσω στους γονείς ελπίζοντας ότι κι εκείνοι αισθάνονται την ελευθερία να μου μιλήσουν, αν βλέπουν στα παιδιά μου πράγματα που χρειάζονται διόρθωση. Ωστόσο, στις εμπειρίες που περιλαμβάνονται σ' αυτό το βιβλίο, ο Κύριος μου έδειξε ότι η εκκλησία σήμερα οδεύει σε κάποιες τρομερές καταστροφές αν δεν κάνουμε μερικές πολύ βασικές διορθώσεις στην πορεία της. Θεωρώ ότι έχω κι εγώ τα ίδια προβλήματα, και επομένως, αν με ρωτήσετε τι πρέπει να κάνουμε γι' αυτά, το μόνο που μπορώ να πω τώρα είναι ότι κι εγώ προσπαθώ να τα επιλύσω. Ζητώ περισσότερη αποκάλυψη, μια μεγαλύτερη κατανόηση στην ερμηνεία, και τη σοφία για τη σωστή της εφαρμογή.

Σας ενθαρρύνω ξανά να θυμάστε ότι αν και οι προφητικές εμπειρίες που είχα όταν έλαβα αυτά τα μηνύματα, ήταν πολύ αληθινές όταν λάβαιναν χώρα, συχνά μου φαίνονταν εξωπραγματικές λίγες ώρες αργότερα. Αυτό ήταν μερικές φορές πρόβλημα, όταν προσπαθούσα να καταγράψω αυτές τις εμπειρίες. Κατέβαλα κάθε προσπάθεια να τις γράψω όσο πιστότερα μπορούσα, αλλά δεν μπορώ να ισχυριστώ ότι αυτά είναι ακριβώς τα λόγια που ειπώθηκαν σε μένα ή ότι αυτά που γράφτηκαν για τις εμπειρίες αυτές, είναι γραμμένα ακριβώς όπως συνέβησαν. Ωστόσο, αν και μπορεί να έχω ξεχάσει μερικές λεπτομέρειες, ή δεν μετέφερα πάντα σωστά τις λέξεις, το μήνυμα είναι αληθινό, είναι από τον Κύριο και η ώρα πλησίασε.

Ρικ Τζόινερ

Νοέμβριος 1998

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

η δόξα

Στεκόμουν κοιτάζοντας την πόρτα που επρόκειτο να διαβώ. Ήταν άσχημη και αφιλόξενη. Καθώς γύρισα να ξαναδώ τη Μεγάλη Αίθουσα της Κρίσης, η δόξα της και η απεραντοσύνη της με συνεπήραν. Δεν ήθελα να αφήσω το μέρος εκείνο, μολονότι η κακία της καρδιάς μου ήταν συνεχώς εκτεθειμένη. Η διαδικασία ήταν επώδυνη, αλλά και τόσο απελευθερωτική που δεν ήθελα να σταματήσει. Στην πραγματικότητα, ποθούσα περισσότερο έλεγχο.

«Και θα τον έχεις», παρενέβη η Σοφία, γνωρίζοντας τις σκέψεις μου. «Αυτό που ανακάλυψες εδώ, θα έρθει μαζί σου. Ωστόσο, δεν χρειάζεται να έρθεις εδώ για να αλλάξεις. Η δύναμη του σταυρού είναι αρκετή για να σε αλλάξει. Αυτό που δοκίμασες εδώ, μπορείς να το δοκιμάζεις κάθε μέρα. Το Άγιο Πνεύμα στάλθηκε να σε ελέγχει για αμαρτία, να σε οδηγεί στην αλήθεια και να μαρτυρεί για Μένα. Είναι μαζί σου συνεχώς. Πρέπει να γνωρίσεις καλύτερα το Άγιο Πνεύμα.

Πολλοί πιστεύουν σ' Αυτό, αλλά λίγοι Του δίνουν χώρο στη ζωή τους. Καθώς πλησιάζει το τέλος των καιρών, αυτό θα αλλάξει. Το Άγιο Πνεύμα πρόκειται να κινηθεί πάνω στη γη, όπως έγινε στην αρχή. Θα αφαιρέσει το χάος και τη σύγχυση που έχουν απλωθεί στη γη και θα φανερώσει την ένδοξη νέα δημιουργία ακριβώς στη θέση της παλιάς. Πρόκειται να εισέλθετε σε εποχές όπου το Άγιο Πνεύμα θα κάνει συνεχή θαύματα, και ολόκληρος ο κόσμος θα θαυμάζει τα έργα Του.

‘Όλα αυτά θα τα κάνει μέσω του λαού Μου. ‘Όταν το Άγιο Πνεύμα κινείται, οι γιοι και οι θυγατέρες του Θεού θα προφητεύουν. Από τον μεγαλύτερο μέχρι τον μικρότερο, θα έχουν όνειρα και θα βλέπουν οράσεις. Τα έργα που Εγώ έκανα, και ακόμα μεγαλύτερα, θα κάνουν στο όνομά Μου, για να δοξασιώ στη γη. Ολόκληρη η κτίση στενάζει και έχει ωδίνες τοκετού γι’ αυτό που πρόκειται να κάνει το Άγιο Πνεύμα.

Αυτό που θα βρεις μέσα σ’ αυτή την πόρτα, θα σε βοηθήσει να προετοιμαστεις γι’ αυτό που έρχεται. Είμαι ο Σωτήρας, αλλά είμαι και ο Κριτής. Πρόκειται να αποκαλυφθώ στον κόσμο ως Δίκαιος Κριτής. Πρώτα, πρέπει να αποκαλύψω την κρίση Μου στον οίκο Μου. Ο λαός Μου θα γνωρίσει την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος. Μετά, θα γνωρίσει τη δύναμή Του να ελέγχει για αμαρτία. Θα γνωρίσει επίσης ότι Εκείνος θα τον οδηγεί πάντα στην αλήθεια που θα τον ελευθερώσει. Αυτή είναι η αλήθεια που μαρτυρά για Μένα. ‘Όταν ο λαός Μου φτάσει να Με γνωρίσει ως ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, τότε θα τον χρησιμοποιήσω να δώσει μαρτυρία για Μένα.

Είμαι ο Κριτής, αλλά είναι καλύτερο για σένα να κρίνεις τον εαυτό σου, ώστε να μη χρειάζεται να σε κρίνω Εγώ. Πάντως οι κρίσεις Μου θα αποκατασταθούν στον λαό Μου. Θα κρίνω πρώτα τον οίκο Μου. Μετά από αυτό θα κρίνω ολόκληρη τη γη».

Η δόξα της Σοφίας επισκίαζε τα πάντα γύρω μου. Δεν είχα ποτέ μου ξαναδεί τόση λαμπρότητα, ακόμα κι εδώ. Καθώς μιλούσε για τις κρίσεις Του, η λαμπρότητα μεγάλωνε. Ήξερα με αυτό ότι καθώς Τον γνώριζα ως Κριτή υπήρχε μια δόξα που επρόκειτο να φανεί, και ήταν μεγαλύτερη από όση είχα γνωρίσει προηγουμένως. Άρχισα να αισθάνομαι τόσο μικρός και ασήμαντος στην παρουσία Του, που μου ήταν δύσκολο να συγκεντρωθώ σε ό,τι έλεγε. Ακριβώς όταν σκεφτόμουν ότι η δόξα Του με κυρίευε, με πλησίασε και με άγγιξε στο μέτωπο, απαλά αλλά σταθερά. Μόλις το έκανε, το μυαλό μου συγκεντρώθηκε και καθάρισε.

«Αρχισες να κοιτάς τον εαυτό σου. Αυτό φέρνει πάντα σύγχυση, γιατί δυσκολεύεσαι να Με ακούσεις. Κάθε φορά που σε αγγίζω, το μυαλό σου γίνεται πιο καθαρό. Κάθε φορά που αισθάνεσαι την παρουσία Μου, να ξέρεις ότι έχω έρθει να σε αγγίξω για να μπορείς να Με δεις και να Με ακούσεις. Πρέπει να μάθεις να μένεις στην παρουσία Μου χωρίς να εστιάζεις στον εαυτό σου και να απορροφείσαι από αυτόν. Αυτό σε κάνει να στρέφεις από την αλήθεια που υπάρχει σε Μένα, στην πλάνη που υπάρχει στην πεσμένη σου φύση.

Πολλοί άνθρωποι πέφτουν κάτω όταν το Πνεύμα Μου τους αγγίζει. Η εποχή αυτή τελείωσε. Πρέπει να μάθεις να στέκεσαι όταν κινείται το Άγιο Πνεύμα. Αν δεν στέκεσαι όταν κινείται, δεν μπορεί να σε χρησιμοποιήσει. Οι άπιστοι θα πέσουν μπροστά Μου, αλλά θέλω τον λαό Μου να στέκεται, για να μπορώ να τον χρησιμοποιήσω».

Η Υπερηφάνεια της Ψεύτικης Ταπεινοφροσύνης

Παρατήρησα μια ένταση στη φωνή του Κυρίου όταν το είπε αυτό. Αισθάνθηκα ότι έμοιαζε με την ένταση που έμοιαζε να έχει με τους μαθητές Του στα ευαγγέλια. Αμέσως κατάλαβα ότι η ενόχλησή Του ερχόταν συνήθως, όταν αυτοί άρχιζαν να βλέπουν στις ελλείψεις ή τις αποτυχίες τους.

«Κύριε, συγγνώμη», δικαιολογήθηκα, «αλλά η παρουσία Σου ήταν τόσο καταλυτική. Πώς να κρατηθώ να μην αισθάνομαι τόσο μικρός όταν βρίσκομαι τόσο κοντά Σου;»

«Είσαι μικρός, αλλά πρέπει να μάθεις να μένεις στην παρουσία Μου χωρίς να κοιτάς τον εαυτό σου. Δεν θα μπορείς να ακούσεις από Μένα ή να μιλήσεις για Μένα, αν κοιτάς τον εαυτό σου. Θα είσαι πάντα ανεπαρκής. Θα είσαι πάντα ανάξιος γι' αυτό που σε καλώ να κάνεις, αλλά δεν θα είναι ποτέ η επάρκεια ή η αξία σου που θα Με αναγκάσουν να σε χρησιμοποιήσω. Δεν πρέπει να κοιτάς τη δική σου ανεπάρκεια, αλλά να κοιτάς τη δική Μου επάρκεια. Πρέπει να πάψεις να κοιτάς την αναξιότητά σου, και να κοιτάξεις τη δικαιοσύνη

Μου. Όταν χρησιμοποιείσαι, οφείλεται στο ποιος Είμαι Εγώ, και όχι στο ποιος είσαι εσύ.

Αισθάνθηκες τον θυμό Μου καθώς άρχισες να κοιτάς τον εαυτό σου. Αυτόν τον θυμό αισθάνθηκα για τον Μωυσή όταν άρχισε να παραπονιέται για το πόσο ανεπαρκής ήταν. Αυτό αποκαλύπτει ότι κοιτάς τον εαυτό σου περισσότερο από Μένα, και αυτός ακριβώς είναι ο κύριος λόγος που μπορώ να χρησιμοποιήσω μόνο τόσο λίγους από τον λαό Μου γι' αυτό που επιθυμώ να κάνω. Αυτή η ψεύτικη ταπεινοφροσύνη είναι στην πραγματικότητα μια μορφή υπερηφάνειας που προκάλεσε την πτώση του ανθρώπου. Ο Αδάμ και η Εύα άρχισαν να αισθάνονται ανεπαρκείς και ότι χρειάζονταν να είναι κάτι περισσότερο απ' ό,τι τους έφτιαξα να είναι. Ανέλαβαν μόνοι τους να γίνουν αυτό που έπρεπε να είναι. Δεν μπορείς ποτέ να γίνεις μόνος σου αυτός που πρέπει να είσαι, αλλά πρέπει να εμπιστεύεσαι Εμένα, για να σε κάνω αυτό που πρέπει να είσαι».

Αν και δεν είχα ποτέ συσχετίσει την ψεύτικη ταπεινοφροσύνη με την πτώση του ανθρώπου στον Κήπο, ήξερα ότι επρόκειτο για ένα μεγάλο εμπόδιο που εμποδίζει πολλούς να γίνουν χρήσιμοι στον Κύριο, και είχα διδάξει πάνω σ' αυτό πολλές φορές. Τώρα, στην παρουσία Του, η δική μου ψεύτικη ταπεινοφροσύνη αποκαλυπτόταν σε μένα και φαινόταν ακόμα χειρότερη απ' ό,τι την είχα παρατηρήσει σε οποιονδήποτε άλλον. Αυτή η μορφή υπερηφάνειας είναι αποκρουστική, και μπορώ να καταλάβω γιατί προκαλούσε τόσο τον θυμό του Κυρίου.

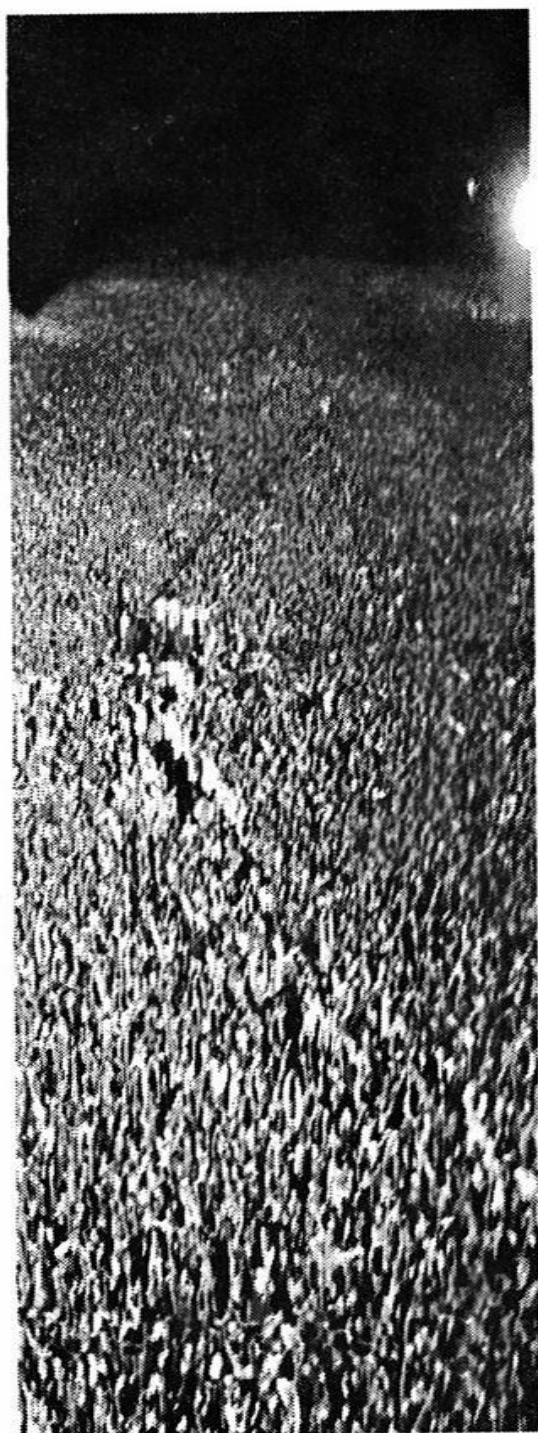
Στην παρουσία Του, ό,τι είμαστε σύντομα αποκαλύπτεται. Ακόμα και μετά από τόση κρίση που είχα υποστεί, εξακολουθούσα να έχω μερικά από τα πιο βασικά ελαττώματα που με εμποδίζαν να Τον γνωρίσω και να Τον υπηρετήσω όπως είχα κληθεί να κάνω. Συγκλονισμένος από αυτό, δεν ήθελα να παραμείνω άλλο στον εαυτό μου και στράφηκα να κοιτάξω τον Κύριο, επιθυμώντας να δω όσο περισσότερο από τη δόξα Του μπορούσα να αντέξω, ενόσω Εκείνος ήταν κοντά μου. Αμέσως, η θλίψη μου μεταστράφηκε σε έκσταση. Τα

γόνατά μου ήθελαν να λυγίσουν, αλλά ήμουν αποφασισμένος να σταθώ όρθιος όσο περισσότερο μπορούσα.

Μετά από λίγο ξύπνησα. Αρκετές ημέρες μετά από την εμπειρία αυτή, ένιωθα να με πλημμυρίζει μια ενέργεια που έκανε τα πάντα να φαίνονται ένδοξα. Αγαπούσα κάθε τι που έβλεπα. Ακόμα και ένα πόμολο πόρτας έδειχνε υπέροχο. Τα παλιά σπίτια και αυτοκίνητα μου φαίνονταν τόσο όμορφα, ώστε να στεναχωριέμαι που δεν ήμουν καλλιτέχνης για να μπορέσω να αιχμαλωτίσω την ομορφιά και τη φινέτσα τους. Δέντρα και ζώα έδειχναν σαν πολύ ξεχωριστοί προσωπικοί φίλοι. Κάθε άνθρωπος που έβλεπα, ήταν σαν μια βιβλιοθήκη αποκάλυψης και νοήματος, και ήμουν τόσο ευγνώμων για την αιωνιότητα, που θα μπορούσα να τα μάθω όλα. Δεν μπορούσα να κοιτάξω κάτι χωρίς να το θαυμάσω, μη μπορώντας να πιστέψω πώς είχα χάσει τόσα πολλά πράγματα στη ζωή μου, περνώντας δίπλα τους.

Όμως, με όλα εκείνα τα υπέροχα συναισθήματα και αποκαλύψεις που ένιωθα να με κατακλύζουν, δεν ήξερα τι να κάνω. Γνώριζα ότι αν δεν μάθαινα πώς να τα χρησιμοποιήσω για καλό, θα ξεθώριαζαν, κάτι που έγινε μέσα σε λίγες μόνο ημέρες. Ήταν σαν να ξεγλιστρούσε από μένα το νόημα της ζωής, και ήξερα ότι έπρεπε να το ξανακερδίσω. Αυτό που είχα δοκιμάσει, ήταν τόσο υπέροχο και με κυρίευσε. Συνέβη, επειδή είδα τη δόξα Του, και ήταν μόνο η αρχή. Επιθυμούσα να μάθω πώς να μένω στην παρουσία Του και να αφήνω τη ζωή Του να ρέει μέσα από μένα, για να αγγίξει άλλους. Έπρεπε να μένω στο Άγιο Πνεύμα και να Του επιτρέπω να με χρησιμοποιεί. *Αυτό ήταν το κάλεσμά μου.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

**οι δύο
μαρτυρες**

Για μέρες βρισκόμουν σε βαριά κατάθλιψη. Όλα έμοιαζαν τόσο ζοφερά. Ακόμα και ο ήχος των ανθρώπων με ενοχλούσε, και οποιαδήποτε διάσπαση της προσοχής μου σε ό,τι ήθελα να κάνω, με θύμωνε. Είχα τις χειρότερες σκέψεις για τον καθένα και έπρεπε να παλέψω για να συγκρατήσω τις μαύρες σκέψεις που ξεπηδούσαν μέσα μου για τους άλλους. Ένιωθα σαν να είχα γλιστρήσει στην κόλαση και να έπεφτα ολοένα και πιο βαθιά από μέρα σε μέρα. Τελικά, έκραξα στον Κύριο και σχεδόν αμέσως βρέθηκα να στέκομαι μπροστά στην πόρτα με τη Σοφία δίπλα μου.

«Κύριε συγγνώμη. Φαίνεται ότι γλίστρησα από την παρουσία Σου προς την κόλαση», είπα.

«Ολόκληρος ο κόσμος βρίσκεται ακόμα κάτω από την εξουσία του πονηρού», απάντησε ο Κύριος, «κι εσύ περπατάς κάθε μέρα πάνω στο χείλος της κόλασης. Ανάμεσα σε όλα αυτά, υπάρχει ένα μονοπάτι της ζωής. Από τις δυο πλευρές του δρόμου της ζωής υπάρχουν βαθιά χαντάκια, γι' αυτό κι εσύ δεν πρέπει να παρεκκλίνεις από τον στενό δρόμο».

«Τότε, έπεσα σε ένα από τα χαντάκια αυτά και δεν μπορούσα να βρω διέξοδο».

«Κανένας δεν μπορεί να βρει διέξοδο από αυτούς τους λάκκους. Ακολουθώντας τον δικό σου δρόμο, έπεσες σ' αυτούς, και ο δικός σου δρόμος δεν θα σε βγάλει έξω. Εγώ είμαι η μόνη

διέξοδος. Όταν πέφτεις, μη χάνεις τον χρόνο σου προσπαθώντας να τα καταλάβεις όλα, γιατί απλά θα βουλιάξεις βαθύτερα στον βούρκο. Απλά ζήτα βοήθεια. Είμαι ο Ποιμένας σου και θα σε βοηθώ πάντα, όταν Με καλείς».

«Κύριε, δεν θέλω να χάνω χρόνο προσπαθώντας να καταλάβω τα πάντα, αλλά θα ήθελα πραγματικά να καταλάβω πώς έπεσα τόσο πολύ και τόσο γρήγορα. Τι με ανάγκασε να στραφώ από το μονοπάτι της ζωής και να πέσω στον λάκκο με αυτόν τον τρόπο; Είσαι Σοφία, και ξέρω ότι είναι σοφία να ρωτάω».

«Είναι σοφία να γνωρίζεις πότε να ζητάς να καταλάβεις και πότε να ζητάς απλά βοήθεια. Το να ζητάς, είναι σοφία για σένα. Μόνον όταν βρίσκεσαι στην παρουσία Μου μπορείς να καταλάβεις. Η κατανόησή σου πάντα θα παραποιείται όταν έχεις κατάθλιψη, και από τέτοια θέση δεν μπορείς ποτέ να δεις ακριβώς την αλήθεια. Η κατάθλιψη είναι η πλάνη που προκύπτει όταν βλέπεις τον κόσμο από τη δική σου προοπτική. Η αλήθεια προκύπτει όταν βλέπεις τον κόσμο μέσα από τα δικά Μου μάτια, από εκεί που κάθομαι, στα δεξιά του Πατέρα. Όπως τα χερουβείμ στο 6^ο κεφάλαιο του Ησαΐα, αυτοί που μένουν στην παρουσία Μου θα πουν, 'Ολόκληρη η γη είναι πλήρης από τη δόξα Του'».

Θυμήθηκα πώς είχα διαβάσει το εδάφιο αυτό ως νέος πιστός, πιστεύοντας στην πραγματικότητα ότι τα χερουβείμ εκείνα είχαν πλανηθεί. Δεν μπορούσα να καταλάβω πώς μπορούσαν να λένε, 'Ολόκληρη η γη είναι πλήρης από τη δόξα Του', όταν ολόκληρη η γη έμοιαζε να είναι γεμάτη πολέμους, αρρώστια, κακοποίηση των παιδιών, απάτη και κάθε είδους κακό. Τότε μου μίλησε ο Κύριος μια μέρα και είπε, «Ο λόγος που τα χερουβείμ αυτά λένε ότι η ολόκληρη η γη είναι γεμάτη από τη δόξα Μου, είναι επειδή κατοικούν στην παρουσία Μου. Όταν κατοικείς στην παρουσία Μου, δεν θα βλέπεις τίποτα άλλο από δόξα».

«Κύριε, θυμάμαι που μου το δίδαξες αυτό, αλλά δεν το έχω ζήσει πολύ καλά. Ξόδεψα μεγάλο μέρος της ζωής μου βλέποντας τα πράγματα από τη σκοτεινή πλευρά. Νομίζω σπατάλησα πολλή από τη ζωή μου καθισμένος μέσα σε έναν

από αυτούς τους λάκκους δίπλα στον δρόμο της ζωής, αντί να περπατώ σ' αυτόν».

«Αυτό είναι αλήθεια», απάντησε ο Κύριος. «Από καιρό σε καιρό, σηκώνόσουν και έκανες μερικά βήματα, αλλά μετά γλιστρούσες πάλι στο χαντάκι από την άλλη πλευρά. Ακόμα κι έτσι, έκανες κάποια πρόοδο, αλλά τώρα είναι η ώρα να σταθείς στον δρόμο. Δεν έχεις πια πολύ χρόνο για να χάσεις μέσα στους λάκκους».

Η καλοσύνη και η υπομονή του Κυρίου έμοιαζαν να ξεχειλίζουν καθώς συνέχιζε.

«Τι σε ανάγκασε να πέσεις μέσα στον λάκκο την τελευταία φορά;» άρχισε.

Αφού το σκέφτηκα, μπόρεσα να δω ότι είχα αναλωθεί στη διατήρηση του συναισθήματος περισσότερο, παρά στη γνώση της Πηγής του συναισθήματος.

«Πήρα τα μάτια μου από Σένα», ομολόγησα.

«Ξέρω ότι φαίνεται πολύ απλό, αλλά αυτό ακριβώς έκανες. Παίρνοντας τα μάτια σου από Μένα, ήταν αρκετό για να βγεις από το μονοπάτι της ζωής. Όταν μένεις σε Μένα, δεν θα βλέπεις τίποτα άλλο από δόξα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα βλέπεις τις συγκρούσεις, τη σύγχυση, το σκοτάδι και την πλάνη που υπάρχουν στον κόσμο, αλλά όταν τα βλέπεις, θα βλέπεις πάντα και την απάντησή Μου σ' αυτά. Όταν μένεις σε Μένα, θα βλέπεις πάντα πώς η αλήθεια υπεριοχύει της πλάνης και θα βλέπεις τον τρόπο που θα έρθει η βασιλεία Μου».

«Κύριε, όταν είμαι εδώ, είναι όλα πιο αληθινά σε μένα από οτιδήποτε έχω δοκιμάσει στη γη, αλλά όταν είμαι στη γη όλα όσα είναι εδώ μοιάζουν με μακρινό όνειρο. Γνωρίζω ότι αυτή εδώ είναι η πραγματικότητα και ότι η γη είναι προσωρινή. Επίσης γνωρίζω ότι αν αυτός ο τόπος ήταν πιο πραγματικός για μένα στη γη, θα μπορούσα να περπατώ με τη σοφία Σου περισσότερο και να μένω στο μονοπάτι της ζωής. Έχεις πει ότι είναι πάντα σοφία το να ζητάμε. Σου ζητώ να κάνεις αυτό το βασίλειο πιο πραγματικό σε μένα, όταν είμαι στη γη. Τότε θα μπορώ να περπατώ πιο τέλεια στους δρόμους

Σου. Σου ζητώ ακόμα να με βοηθήσεις να μεταδώσω αυτή την πραγματικότητα και σε άλλους. Το σκοτάδι αυξάνεται στη γη, και λίγοι είναι αυτοί που έχουν όραση. Σου ζητώ να μας δίνεις περισσότερο από τη δύναμή Σου, να μας επιτρέπεις να βλέπουμε περισσότερο από τη δόξα Σου και να μας αφήνεις να γνωρίζουμε την αληθινή κρίση που έρχεται από την παρουσία Σου».

«Όταν αρχίσεις να ζεις με αυτό που βλέπεις με τα μάτια της καρδιάς σου, θα περπατάς με Μένα και θα βλέπεις τη δόξα Μου. Τα μάτια της καρδιάς σου είναι το παράθυρό σου στο βασίλειο του Πνεύματος. Μέσα από τα μάτια της καρδιάς σου μπορείς να έρχεσαι στον Θρόνο της Χάρης Μου κάθε στιγμή. Αν έρθεις σε Μένα, θα είμαι πιο αληθινός σε σένα. Θα σου εμπιστευτώ επίσης περισσότερη δύναμη».

Καθώς μιλούσε, αναγκάστηκα να γυρίσω και να δω τα πλήθη των βασιλέων, των πριγκίπων, των φίλων και των δούλων του Κυρίου που στέκονταν στην Αίθουσα της Κρίσης. Η δόξα όσων βρίσκονταν εκεί ήταν τόσο μεγάλη, που θα ήμουν ευχαριστημένος να έμενα στο μέρος αυτό για πάντα. Και ήμουν κατάπληκτος στη σκέψη ότι ο χώρος εκείνος ήταν μόνο η αρχή του ουρανού. Αλλά παρ' όλο αυτό το θαύμα, το πραγματικό θαύμα του ουρανού ήταν η παρουσία του Κυρίου. Εδώ στην αρχή του ουρανού, ο Κύριος ήταν Σοφία και Κριτής, που είναι το ίδιο πράγμα.

«Κύριε», ρώτησα, «εδώ είσαι Σοφία και Κριτής, αλλά ως τι είσαι γνωστός στα άλλα επίπεδα του ουρανού;»

«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Σοφία και Κριτής σε κάθε επίπεδο, αλλά ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ και πολλά περισσότερα. Επειδή ρώτησες, θα σου δείξω ποιος ΕΙΜΑΙ. Έχεις αρχίσει να Με γνωρίζεις ως Σοφία και Κριτή. Τον κατάλληλο καιρό, θα δεις περισσότερα από Μένα, αλλά πρώτα υπάρχουν περισσότερα να μάθεις για τις Κρίσεις Μου».

Ο Πρώτος Μάρτυρας

«Οι κρίσεις του Θεού είναι το πρώτο βήμα στο ουράνιο βασίλειο», είπε μια φωνή που δεν είχα ξανακούσει μέχρι τότε. «Όταν έρθει η Ημέρα της Κρίσης, ο Βασιλιάς θα γίνει γνωστός σε όλους, και οι κρίσεις Του θα γίνουν κατανοητές. Τότε η γη θα ελευθερωθεί. Ζήτησες να έρθουν οι κρίσεις Του στη ζωή σου, τώρα άρχισε να ζητάς να έρθουν στον κόσμο».

Γύρισα να δω ποιος είχε μιλήσει. Είχε μεγάλο ανάστημα και λαμπρότητα, αλλά λίγο κατώτερη από των άλλων που είχα συναντήσει στην Αίθουσα της Κρίσης. Υπέθεσα ότι ήταν κάποιος άγγελος, αλλά εκείνος είπε:

«Είμαι ο Λωτ. Επιλέχτηκες να ζήσεις σε δύσκολους καιρούς, ακριβώς όπως εγώ. Όπως ο Αβραάμ ζούσε και μεσίτευε για τα Σόδομα, πρέπει κι εσύ να κάνεις το ίδιο. Σε εποχές όπου μεγάλη διαστροφή αποδεσμεύεται στη γη, θα σηκωθούν και άνδρες και γυναίκες μεγάλης πίστης. Όπως ο Αβραάμ, πρέπει να χρησιμοποιείς την πίστη σου σε μεσιτεία για τους πονηρούς ανθρώπους, και ταυτόχρονα να δίνεις μαρτυρία για την επερχόμενη κρίση του Θεού πάνω στη γη. Ο Κύριος δεν μπορεί να ανεχθεί το αυξανόμενο κακό της ανθρωπότητας για πολύ καιρό ακόμα. Εγώ έμεινα σιωπηλός και πολλοί χάθηκαν. Δεν πρέπει να είσαι σαν κι εμένα – δεν πρέπει να μένεις σιωπηλός».

«Πες μου περισσότερα. Πώς μπορώ να τους προειδοποιήσω;» ρώτησα.

«Πίστευα ότι θα ήμουν ο ίδιος μια προειδοποίηση απλά με το να είμαι διαφορετικός. Το να είσαι διαφορετικός δεν είναι αρκετό! Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος να ελέγχει περί αμαρτίας, ελευθερώνεται με τον προφορικό λόγο. Αυτό που έκανε ο Κύριος στα Σόδομα, το έκανε για παραδειγματισμό, ώστε να μην καταστραφούν και άλλοι με αυτόν τον τρόπο. Μπορείς να προειδοποιήσεις άλλους που οδεύουν στην καταστροφή, λέγοντάς τους την ιστορία μου. Υπάρχουν τώρα πολλές πόλεις των οποίων το κακό δεν θα ανεχθεί άλλο ο

Κύριος. Αν δεν σηκωθούν αυτοί που γνωρίζουν τον Κύριο, σύντομα θα υπάρξουν πολλά Σόδομα.

Η Ημέρα της Κρίσης έρχεται. Όλη η δημιουργία θα γνωρίσει τότε τη σοφία των κρίσεων Του, αλλά εσύ δεν πρέπει να περιμένεις μέχρι τότε. Πρέπει να ζητάς τις κρίσεις Του κάθε μέρα, και να τις κάνεις γνωστές στη γη. Αν ο λαός Του περπατήσει στις κρίσεις Του, πολλοί στη γη θα τις γνωρίσουν πριν από τη μεγάλη Ημέρα της Κρίσης. Με αυτόν τον τρόπο, θα σωθούν πολλοί περισσότεροι. Η επιθυμία Του είναι να μη χαθεί κανένας, και κανένας από τον λαό Του να μην υποστεί απώλεια εκείνη την ημέρα.

Οι άνθρωποι στη γη είναι τυφλοί. Δεν θα δουν αν προσπαθήσεις απλά να είσαι μάρτυρας. Το μήνυμα της κρίσης πρέπει να εκφραστεί με λόγια. Το Άγιο Πνεύμα χρίει λόγια, αλλά τα λόγια πρέπει να ειπωθούν από μας για να χριστούν από Εκείνον. *Δικαιοσύνη και κρίση είναι η βάση του θρόνου του*. Ο λαός Του έχει φτάσει σε κάποια γνώση της δικαιοσύνης Του, αλλά λίγοι γνωρίζουν την κρίση Του. Ο θρόνος Του θα μείνει στον οίκο Του, γι' αυτό η κρίση πρέπει να αρχίσει από τον οίκο Του.

Πρέπει να ζεις με την αλήθεια που έμαθες εδώ, και οφείλεις να τη διδάξεις. Οι κρίσεις Του έρχονται. Αν ο λαός Του περπατήσει στην κρίση Του πριν από την Ημέρα της Κρίσης, εκείνη η μέρα θα είναι ένδοξη γι' αυτούς. Αν όμως δεν ζήσουν με τις κρίσεις Του, θα γνωρίσουν κι αυτοί τη θλίψη που θα γνωρίσει ο κόσμος. Οι κρίσεις Του δεν θα ήταν αληθινές, αν δεν ήταν ίδιες για όλους. Μέσα από σένα και άλλους, θα ικετεύσει ξανά τον λαό Του να κρίνουν τους εαυτούς τους, για να μη κριθούν. Έπειτα, πρέπει να ικετεύσετε τον κόσμο».

Ο Λωτ με κατεύθυνε να κοιτάξω την πόρτα μπροστά στην οποία στεκόμουν. Έμοιαζε ακόμα σκοτεινή και απωθητική, σαν τις διδασκαλίες της κρίσης του Θεού, σκέφτηκα. Η δόξα του Κυρίου που μας περιέβαλλε, την έκανε να φαίνεται ακόμα πιο ζοφερή. Ακόμα κι έτσι, τώρα ήξερα πόσο ένδοξη είναι πραγματικά η κρίση Του. Είχα επίσης

καταλάβει ότι σχεδόν κάθε πόρτα μέσα από την οποία μας οδηγεί, μοιάζει στην αρχή ζοφερή, και μετά γίνεται ένδοξη. Φαίνεται ότι όσο πιο σκοτεινή δείχνει η πόρτα, τόσο πιο ένδοξη θα είναι από την άλλη πλευρά. Το πέρασμα από τις πόρτες αυτές απαιτεί πίστη, αλλά πάντα οδηγεί σε περισσότερη δόξα.

Ο Λωτ ακολούθησε τη γραμμή της σκέψης μου. Όπως είχα ήδη μάθει, σ' αυτό το μέρος οι σκέψεις γίνονται γνωστές σε όλους.

«Μέσα από αυτή την πόρτα, θα γνωρίσεις περισσότερο τη δόξα Του. Η δόξα Του δεν είναι μόνο η λαμπρότητα που βλέπεις γύρω Του ή στον χώρο, ούτε και τα συναισθήματα που έχεις όταν μένεις στην παρουσία Του. Η δόξα Του αποκαλύπτεται και μέσω των κρίσεών Του. Αυτός δεν είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο αποκαλύπτεται, αλλά είναι ο τρόπος για την κατανόηση του οποίου έχεις κληθεί εδώ. Μέσα από αυτή την πόρτα θα μάθεις να βλέπεις τη δόξα Του με έναν άλλο τρόπο. Βλέποντας τη δόξα Του, ο λαός Του θα αλλάξει – κι Εκείνος πρόκειται να τους δείξει τη δόξα Του. Όταν τη δουν, θα χαίρονται σε όλους τους δρόμους Του, ακόμα και στις κρίσεις Του».

Ο Δεύτερος Μάρτυρας

Μετά, μίλησε μια δεύτερη φωνή: «Επιβεβαιώνω κι εγώ την αλήθεια αυτή. Η κρίση του Θεού πρόκειται να αποκαλυφθεί στη γη. Ωστόσο, *το έλεος καυχάται ενάντια στην κρίση*'. Ο Κύριος πάντα εκτείνει το έλεός Του πριν από την κρίση. Αν προειδοποιήσετε τους ανθρώπους ότι οι κρίσεις Του πλησιάζουν, το έλεός Του θα σώσει πολλούς.

Δεν αναγνώρισα αυτόν που μιλούσε, αλλά ήταν άλλος ένας άνδρας μεγάλου αναστήματος και αρχοντικής εμφάνισης, με μια λαμπρότητα που φανέρωνε υψηλή θέση.

«Είμαι ο Ιωνάς», είπε. «Όταν καταλαβαίνεις τις κρίσεις του Κυρίου, καταλαβαίνεις τους δρόμους Του.

Ωστόσο, ακόμα και αν τους καταλαβαίνεις, δεν σημαίνει ότι συμφωνείς μαζί τους.

Έχεις ζητήσει αρκετές φορές να είναι μαζί σου η παρουσία του Κυρίου. Αυτό είναι σοφία. Ήμουν προφήτης και Τον γνώριζα, όμως προσπάθησα να φύγω από την παρουσία Του. Ήταν μια μεγάλη τρέλα, αλλά όχι τόσο ανόητη όσο μπορεί να νομίζεις. Είχα φτάσει στο σημείο να γνωρίζω τη μεγάλη φλόγα που συνοδεύει την παρουσία Του. Είχα καταλάβει την ευθύνη που προκύπτει, όταν βρίσκεσαι κοντά Του. Στην παρουσία Του, κάθε ξύλο, άχυρο και καλάμι κατακαίγεται. Όταν Τον πλησιάζεις με κρυφή αμαρτία στην καρδιά σου, θα οδηγηθείς σε παραφροσύνη, όπως έμαθαν πολλοί μέσα στους αιώνες. Δεν προσπάθησα τόσο να φύγω από το θέλημα του Κυρίου, όσο να φύγω από την παρουσία Του.

Όταν ζητάς την πραγματικότητα της παρουσίας Του, ζητάς την πραγματικότητα που έχεις δει εδώ να είναι μαζί σου. Ο ουρανός είναι το πραγματικό σου σπίτι, και είναι σωστό να το λαχταράς. Όμως, είναι ένας άγιος Θεός, και αν θέλεις να περπατάς κοντά Του, πρέπει κι εσύ να είσαι άγιος. Όσο πιο κοντά Του βρίσκεσαι, τόσο πιο θανάσιμη μπορεί να είναι η κρυμμένη αμαρτία».

«Το καταλαβαίνω αυτό», απάντησα. «Γι' αυτόν τον λόγο ζήτησα τις κρίσεις του Κυρίου στη ζωή μου».

«Τώρα πρέπει να σε ρωτήσω τούτο», συνέχισε ο Ιωνάς. «Θα Τον αναζητήσεις; Θα πας σε Εκείνον;»

«Φυσικά», απάντησα. «Επιθυμώ την παρουσία Του περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Δεν υπάρχει τίποτα σπουδαιότερο από το να είσαι στην παρουσία Του. Γνωρίζω ότι πολλά από τα κίνητρά μου επιθυμώντας να είμαι μαζί Του, είναι εγωιστικά, αλλά το να είμαι μαζί Του βοηθάει να ελευθερωθώ από αυτό το είδος του εγωισμού. Θέλω να είμαι μαζί Του. Θα πάω σε Εκείνον».

«Αλήθεια;» συνέχισε ο Ιωνάς. «Μέχρι τώρα υπήρξες ακόμα πιο ανόητος από μένα. Μπορείς να πας με παρρησία

μπροστά στον Θρόνο της Χάρης Του όποτε θέλεις και για οποιαδήποτε ανάγκη σου, αλλά σπάνια το κάνεις. Η λαχτάρα για την παρουσία Του δεν είναι αρκετή. Πρέπει να πας σ' Αυτόν. Αν Τον πλησιάσεις, θα σε πλησιάσει κι Εκείνος. Γιατί δεν το κάνεις; Είσαι πάντα τόσο κοντά Του, όσο θέλεις εσύ να είσαι.

Πολλοί έφτασαν να γνωρίσουν και να ακολουθήσουν τους δρόμους Του, αλλά δεν πηγαίνουν σ' Αυτόν. Στους καιρούς που έρχονται, οι άνθρωποι θα απομακρύνονται από τους δρόμους Του, επειδή δεν πήγαν σε Εκείνον. Έχεις γελάσει με την ανοησία μου, που ήταν μεγάλη, αλλά η δική σου είναι ακόμα πιο μεγάλη. Ωστόσο, δεν γελάω με την τρέλα σου – κλαίω για σένα. Ο Σωτήρας σου κλαίει και μεσιτεύει συνέχεια για σένα. Όταν κλαίει Εκείνος, κλαίει όλος ο ουρανός. Κλαίω επειδή γνωρίζω πόσο ανόητος είναι ο λαός Του. Σας γνωρίζω, επειδή είστε ακριβώς σαν κι εμένα. Όπως εγώ, έτρεξε η εκκλησία στη Θαρσείς, επιθυμώντας περισσότερο συναλλαγή με τον κόσμο, παρά να καθίσει μπροστά στον ένδοξο θρόνο. Ταυτόχρονα, η ρομφαία των κρίσεων του Θεού κρέμεται πάνω από τη γη. Κλαίω για την εκκλησία, επειδή σας ξέρω τόσο καλά».

«Είμαι ένοχος!» φώναξα. «Τι μπορούμε να κάνουμε;»

«Μεγάλες καταιγίδες έρχονται πάνω στην εκκλησία», συνέχισε ο Ιωνάς. «Εγώ κοιμόμουν όταν έπεσε η καταιγίδα στο πλοίο μου, καθώς προσπαθούσα να φύγω μακριά από τον Κύριο. Και η εκκλησία κοιμάται. Ήμουν προφήτης του Κυρίου, αλλά έπρεπε να με ξυπνήσουν οι άπιστοι. Το ίδιο συμβαίνει με την εκκλησία. Οι άπιστοι έχουν περισσότερη διάκριση απ' ό,τι σήμερα η εκκλησία. Γνωρίζουν πότε η εκκλησία ακολουθεί λάθος δρόμο και την τραντάζουν προσπαθώντας να σας ξυπνήσουν για να επικαλεστείτε τον Θεό σας.

Σύντομα οι ηγέτες του κόσμου θα σας πετάξουν έξω, ακριβώς όπως έκαναν σε μένα οι άνδρες εκείνου του πλοίου. Δεν θα σας αφήσουν να συνεχίσετε στην πορεία που

κατευθύνεστε. Αυτή είναι η χάρη του Θεού σε σας. Τότε θα σας παιδεύσει με ένα μεγάλο κήτος που θα βγει από τη θάλασσα. Θα σας καταπιεί για λίγο, αλλά μετά θα σας ξεράσει. Έπειτα, θα κηρύξετε το μήνυμα του Θεού».

«Δεν υπάρχει άλλος τρόπος;» ρώτησα.

«Ναι, υπάρχει», απάντησε ο Ιωνάς, «αν και αυτό ήδη γίνεται. Μερικοί βρίσκονται κιάλας στην κοιλιά του κήτους. Κάποιοι ετοιμάζονται να πεταχτούν έξω από το πλοίο, και άλλοι ακόμα κοιμούνται, όλοι όμως ήταν στο πλοίο που πήγαινε σε λάθος κατεύθυνση, επιζητώντας τη συναλλαγή με τον κόσμο. Ωστόσο, μπορείτε να κρίνετε τον εαυτό σας, ώστε να μη χρειαστεί να σας κρίνει ο Κύριος. Αν ξυπνήσετε, μετανοήσετε και ακολουθήσετε τον δρόμο στον οποίο Εκείνος σας έστειλε, δεν θα χρειαστεί να σας καταπιεί το κήτος».

«Το κήτος στο οποίο αναφέρεσαι, έχει σχέση με το θηρίο του 13^{ου} κεφαλαίου της Αποκάλυψης;» ρώτησα.

«Είναι το ίδιο. Όπως διαβάζεις σ' αυτό το κεφάλαιο, το θηρίο έχει δοθεί για να κάνει πόλεμο με τους αγίους και να τους νικήσει. Αυτό θα συμβεί σε όσους δεν μετανοούν. Μάθε όμως ότι αυτοί που έχουν νικηθεί από το κήτος, θα ξεραστούν από αυτό πριν έρθει το θηρίο που θα βγει από τη γη. Πάντως, θα είναι πιο εύκολο για σας αν μετανοήσετε. Είναι πολύ καλύτερα να μη σας καταπιεί το κήτος.

Ακριβώς όπως η ιστορία του Λωτ αποτελεί μια προειδοποίηση για όσους έχουν παραδοθεί στη διαστροφή, η δική μου ιστορία είναι μια προειδοποίηση για τον προφήτη του Κυρίου, την εκκλησία. Η εκκλησία τρέχει μακριά από την παρουσία του Κυρίου. Τρέχει σε δραστηριότητες, αντί να ζητάει την παρουσία Του. Μπορεί να αποκαλείτε τη δραστηριότητά σας «διακονία», αλλά στην πραγματικότητα είναι φυγή από την παρουσία του Κυρίου. Όπως έχω πει, η εκκλησία τρέχει στη Θαρσείς, για να συναλλαχθεί με τον κόσμο και να αναζητήσει τους θησαυρούς της θάλασσας, ενώ λίγοι ζητάνε τους μεγαλύτερους θησαυρούς – τους θησαυρούς του ουρανού.

Η αμαρτία της επιθυμίας συναλλαγής με τον κόσμο έχει μπλέξει την εκκλησία, ακριβώς όπως εγώ μπλέχτηκα στην κοιλιά του κήτους με τα φύκια που τυλίχτηκαν γύρω από το κεφάλι μου. Τα φύκια, οι μέριμνες του κόσμου, τυλίχτηκαν γύρω από το μυαλό της εκκλησίας. Μου πήρε τρεις μέρες να επιστρέψω στον Κύριο τόσο μπλεγμένος που ήμουν. Για τους Χριστιανούς χρειάζεται περισσότερος χρόνος. Το μυαλό τους είναι τόσο μπλεγμένο με τον κόσμο, και έχουν πέσει σε τέτοια βάθη, ώστε πολλοί δεν έχουν ελπίδα να ελευθερωθούν. Πρέπει να στραφείτε στον Κύριο, αντί να απομακρύνεστε από Αυτόν. Εκείνος μπορεί να ξεμπλέξει οποιοδήποτε μπλέξιμο και να σας βγάλει από τα μεγαλύτερα βάθη. Μη φεύγετε από Εκείνον! Τρέξτε σε Εκείνον!»

Τότε ο Λωτ πρόσθεσε, «Θυμηθείτε το έλεος που είχε ο Κύριος για τη Νινευή. Είχε έλεος επειδή κήρυξε ο Ιωνάς. Δεν έζησε ανάμεσά τους, προσπαθώντας απλά να είναι μάρτυρας. Κήρυξε τον Λόγο του Θεού. Στον Λόγο υπάρχει δύναμη. Δεν υπάρχει σκοτάδι που να μη μπορεί να διαπεράσει ο Λόγος. Πολλοί θα μετανοήσουν και θα σωθούν, αν πάτε σ' αυτούς στους οποίους σας στέλνει ο Κύριος και τους δώσετε την προειδοποίησή Του».

Έπειτα, συνέχισε ο Ιωνάς, «Όταν υπολείπεσαι της χάρις του Κυρίου και σε μπλέκει η αμαρτία, είναι δύσκολο να πας σε Εκείνον. Πρέπει να μάθεις να πηγαίνεις πάντα στον Κύριο σε τέτοιες στιγμές, και να μην απομακρύνεσαι από Εκείνον. Όταν περάσεις αυτή την πόρτα, θα μπεις στους καιρούς όπου η δύναμη και η δόξα του Κυρίου θα ελευθερωθούν στη γη, τόσο όπως δεν έγινε ποτέ μέχρι τώρα. Όλος ο ουρανός περίμενε τα πράγματα που πρόκειται να δεις. Θα είναι επίσης ο καιρός του μεγαλύτερου σκοταδιού. Δεν μπορείς να αντέξεις ούτε τη δόξα ούτε το σκοτάδι δίχως τη χάρη Του. Δεν θα περπατήσεις στους δρόμους Του, χωρίς να πηγαίνεις σ' Αυτόν καθημερινά. Δεν πρέπει μόνο να ζητάς την παρουσία Του, αλλά και να μένεις συνέχεια σ' αυτή.

Όσοι προσπαθούν να Τον ακολουθήσουν αναζητώντας Τον μόνο μια φορά την εβδομάδα σε μια εκκλησια-

στική συνάθροιση, ενώ ξοδεύουν τις υπόλοιπες ημέρες τους στην αναζήτηση του κόσμου, σύντομα θα παραμεριστούν. Όσοι επικαλούνται το όνομά Του πιστεύοντας ότι είναι υπηρέτης τους, επίσης θα παραμεριστούν. Είναι ο Κύριος των πάντων, και σύντομα όλοι θα το μάθουν! Πρώτα, πρέπει να το μάθει ο λαός Του, και γι' αυτό η κρίση θα αρχίσει από τον οίκο Του.

Είναι έπαρση να επικαλείστε τον Κύριο μόνο όταν θέλετε κάτι. Πρέπει να Τον επικαλείστε για να Τον ρωτάτε τι Εκείνος θέλει, και όχι για να Του ζητάτε αυτό που θέλετε εσείς. Πολλοί από αυτούς που έχουν κάποια πίστη, έχουν και μεγάλη έπαρση. Η γραμμή ανάμεσά τους μπορεί να είναι πολύ λεπτή. Όταν οι κρίσεις του Θεού έρχονται στον οίκο Του, ο λαός Του θα μάθει τη διαφορά ανάμεσα στην πίστη και στην έπαρση. Όσοι προσπαθούν να κάνουν το έργο Του χωρίς Εκείνον, θα παραμεριστούν. Πολλοί έχουν πίστη στον Κύριο, αλλά Τον γνωρίζουν από απόσταση. Αυτοί κάνουν μεγάλα έργα στο όνομά Του, αλλά Εκείνος δεν τους γνωρίζει. Αυτοί που Τον γνώρισαν από μακριά, σύντομα θα θρηνήσουν για την ανοησία τους.

Ο Θεός δεν υπάρχει για χάρη του οίκου Του – ο οίκος Του υπάρχει γι' Αυτόν. Μέσα στην υπομονή Του, περίμενε έξω από τον οίκο Του, χτυπώντας, καλώντας, αλλά λίγοι Του άνοιξαν. Όσοι ακούνε τη φωνή Του και Του ανοίγουν, θα καθίσουν μαζί Του στο τραπέζι. Θα καθίσουν επίσης μαζί Του στον θρόνο Του και θα δουν τον κόσμο όπως είναι. Η έπαρση δεν μπορεί να καθίσει μαζί Του, ούτε στο τραπέζι Του ούτε στον θρόνο Του. Η έπαρση είναι η υπερηφάνεια που προκάλεσε την πρώτη πτώση, και από αυτή προέρχεται όλο το κακό και το σκοτάδι που πρόκειται να θεριστεί πάνω στη γη.

Όταν ο Σατανάς είδε τη δόξα του Θεού, στράφηκε στον δρόμο της έπαρσης. Ο Σατανάς κατοικούσε στην παρουσία του Θεού, και όμως στράφηκε μακριά Του. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για όσους βλέπουν τη δόξα Του και γνωρίζουν την παρουσία Του. Μη γίνεστε αλαζόνες εξαιτίας των όσων είδατε. Μη γίνεστε ποτέ υπερήφανοι

εξαιτίας των οράσεών σας: Τούτο θα σας οδηγεί πάντα σε πτώση».

Κρίση Ελέους

Καθώς μιλούσε ο Ιωνάς, κάθε λέξη ήταν σαν χτύπημα σφυριού. Ένιωθα φρίκη για την αμαρτία μου. Όχι μόνο ντρεπόμενους για τις σκέψεις που είχα κάνει για εκείνον, αλλά ντρεπόμενους ακόμα περισσότερο που κοροΐδευα τον Ιωνά για τα ίδια ακριβώς πράγματα που είχα κάνει κι εγώ. Αν και προσπάθησα απεγνωσμένα να σταθώ, τα γόνατά μου δεν με βαστούσαν άλλο κι έπεσα κάτω μπρούμυτα. Τα λόγια του ήταν σαν χτυπήματα μαστιγίου, αλλά την ίδια ώρα ο πόνος ήταν καλοδεχούμενος. Ήξερα ότι χρειαζόταν να τα ακούσω και δεν ήθελα να τον σταματήσω να με διδάσκει, μέχρις ότου εκτεθούν όλοι οι πονηροί μου δρόμοι. Η αποκαλυπτική δύναμη των λόγων ήταν μεγάλη, αλλά υπήρχε και κάτι περισσότερο από αυτό. Είχαν μια δύναμη μέσα τους που έκανε κάθε δικαιολογία να μοιάζει αποκρουστική. Περνούσαν κάθε εμπόδιο και πήγαιναν κατευθείαν στην καρδιά μου. Καθώς βρισκόμουν στο έδαφος, αισθανόμουν σαν να είχα βγει από εγχείρηση.

Τότε παρενέβη ο Λωι: «Πολλοί πιστοί στην παρουσία του Κυρίου έχουν πέσει κάτω επιπόλαιοι και χωρίς λόγο, αλλά η εκκλησία πρόκειται να πέσει κάτω από την ίδια δύναμη που έριξε και σένα – τον έλεγχο. Αν πέφτεις επειδή δεν μπορείς να σταθείς, τότε το πείσιμό σου θα καταλήξει να σταθείς για την αλήθεια».

Εξακολουθούσα να μη θέλω να κινηθώ. Δεν ήθελα να κάνω τίποτα, μέχρι να καταλάβω καλά τα λόγια του Ιωνά. Δεν ήθελα να σταματήσει ο έλεγχος προτού ολοκληρώσει το έργο του. Φάνηκαν να καταλαβαίνουν, καθώς σώπασαν για λίγο, και μετά ο Λωι συνέχισε.

«Ο Ιωνάς είχε το πιο χρισμένο κήρυγμα που δόθηκε σε άνθρωπο. Όταν κήρυξε, χωρίς να κάνει θαύματα ή σημεία, μια από τις πιο αμαρτωλές πόλεις που υπήρξαν ποτέ, μετανόησε. Αν ο Ιωνάς είχε κηρύξει στα Σόδομα, η πόλη αυτή

μπορεί να υπήρχε μέχρι σήμερα. Η δύναμη του κηρύγματος του Ιωνά είναι ένα σημείο. Όταν αφυπνίστηκε και ξεράστηκε από το κήτος, είχε εκείνη τη δύναμη. Αυτή είναι η δύναμη του ελέγχου που ο Κύριος περιμένει να δώσει στην εκκλησία Του. Όταν αυτή ξεραστεί από το κήτος που την έχει καταπιεί, ακόμα και οι μεγαλύτεροι αμαρτωλοί θα ακούσουν τα λόγια της. Αυτό είναι το σημείο του Ιωνά που θα δοθεί στην εκκλησία. Τα λόγια εκείνων που γεύονται την ανάσταση από τα βάθη, θα έχουν δύναμη.

Ήμουν ακόμα κατάπληκτος. Πάντως, είχα αποφασίσει να τρέξω στον Κύριο και να μην απομακρυνθώ από Αυτόν, γι' αυτό και στράφηκα να δω άμεσα τη Σοφία.

«Κύριε, μπορεί κι εγώ να μείνω έξω από αυτό που έρχεται! Είμαι ένοχος για όλα αυτά. Έχω δει τόσα από τη δόξα Σου, και ακόμα πέφτω στις παγίδες και τους περισπασμούς που με εμποδίζουν να έρθω πιο κοντά Σου. Παρακαλώ, βοήθησέ με σ' αυτό. Χρειάζομαι απεγνωσμένα τη σοφία Σου, αλλά χρειάζομαι και το έλεός Σου. Σε παρακαλώ, στείλε έλεος και βοήθησέ μας προτού στείλεις την κρίση που μας αξίζει. Σου ζητώ το έλεος του σταυρού».

Η Σοφία απάντησε, «Θα σας δοθεί έλεος επειδή το ζήτησες. Θα σας δώσω περισσότερο χρόνο. Το έλεός Μου για σας είναι χρόνος. Χρησιμοποιήστε τον χρόνο αυτό με σοφία, γιατί σύντομα δεν θα υπάρξει άλλος. Πλησίασε η ώρα, όπου δεν θα μπορώ να καθυστερήσω άλλο. Κάθε μέρα καθυστέρησης της κρίσης Μου είναι έλεος. Δείτε το έτσι και χρησιμοποιήστε το με σοφία.

Θα ήθελα πάντα να δείχνω έλεος παρά κρίση, αλλά το τέλος πλησίασε. Το σκοτάδι αυξάνεται και η ώρα των μεγάλων δεινών θα έρθει σύντομα πάνω σας. Αν δεν χρησιμοποιήσετε τον χρόνο που σας δίνω, τα επερχόμενα δεινά θα σας καταβάλουν. Αν χρησιμοποιήσετε με σοφία τον χρόνο που σας δίνω, θα νικήσετε και θα επικρατήσετε. Υπάρχει ένα κοινό γνώρισμα στους νικητές κάθε εποχής – δεν έχαναν τον χρόνο τους!

Στο έλεός Μου, σου δίνω αυτή την προειδοποίηση. Προειδοποίησε τον λαό Μου ότι στο έλεός Μου, δεν θα τους αφήσω να εκμεταλλεύονται το έλεός Μου. Στο έλεός Μου, η παιδεία Μου θα είναι πάνω τους. Προειδοποίησέ τους να μη σκληρύνουν τις καρδιές τους, αλλά να μετανοήσουν και να στραφούν σε Μένα.

Είναι αλήθεια ότι κι εσύ μπορείς να αποσκιρτήσεις. Η αγάπη σου θα ψυχραθεί και θα Με απαρνηθείς, αν δεν απαρνηθείς τον εαυτό σου και δεν σηκώνεις τον σταυρό σου κάθε μέρα. Εκείνοι που προσπαθούν να σώσουν τη ζωή τους θα τη χάσουν, αλλά αυτοί που τη χάνουν για χάρη Μου, θα βρουν την αληθινή ζωή. Αυτό που θα δώσω στον λαό Μου, θα είναι μια ζωή ακόμα μεγαλύτερης αφθονίας από αυτή που ζήτησαν, έστω και μέσα στην έπαρσή τους.

Όταν τελειώσω με την κρίση του οίκου Μου, θα στείλω τις κρίσεις Μου πάνω σε όλη τη γη. Μέσα στη δίκαιη κρίση Μου, θα κάνω διάκριση ανάμεσα στον λαό Μου και σε όσους δεν Με γνωρίζουν. Τώρα ολόκληρος ο κόσμος βρίσκεται στην εξουσία του πονηρού. Τώρα ο κόσμος επιβραβεύει την αδικία και αντιτάσσεται στον δίκαιο. Όταν έρθει η Ημέρα της Κρίσης, ολόκληρος ο κόσμος θα γνωρίσει ότι Εγώ επιβραβεύω τη δικαιοσύνη και αντιτάσσομαι στον υπερήφανο.

Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι η βάση του θρόνου Μου. Εξαιτίας της κρίσης Μου παιδεύω πιο αυστηρά όσους γνωρίζουν την αλήθεια, αλλά δεν ζουν με αυτή. Σε έχω φέρει εδώ για να δεις τις κρίσεις Μου. Εδώ κέρδισες κατανόηση, αλλά αν δεν περπατήσεις σύμφωνα με αυτά που είδες, θα αντιμετωπίσεις ακόμα μεγαλύτερη κρίση. Σ' αυτόν που δόθηκε πολύ, θα του ζητηθεί και πολύ. Εδώ γνώρισες το έλεος των κρίσεών Μου. Αν συνεχίσεις να αφήνεις την αμαρτία να σε περιπλέκει, θα γνωρίσεις την αυστηρότητα της κρίσης Μου. Πολλοί από τον λαό Μου εξακολουθούν να αγαπούν την αμαρτία. Όσοι αγαπούν την αμαρτία, τις ανέσεις τους και την ευημερία τους περισσότερο από Μένα, σύντομα θα γνωρίσουν την αυστηρότητά Μου. Αυτοί δεν θα σταθούν στους καιρούς που έρχονται.

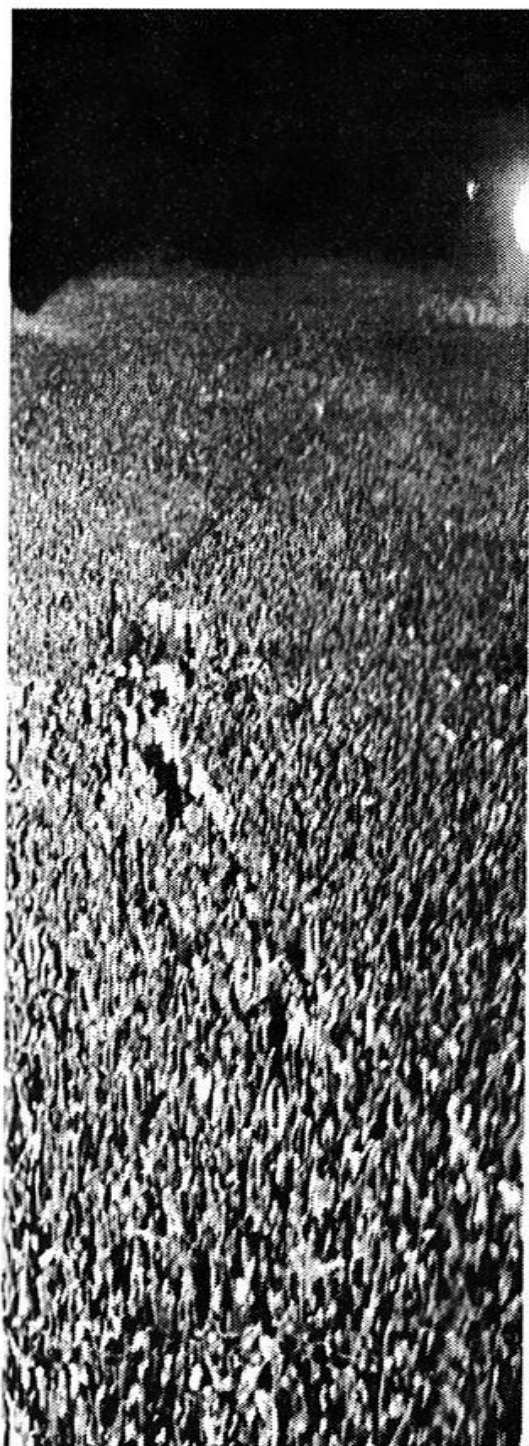
Θα δείξω αυστηρότητα στον υπερήφανο και έλεος στον ταπεινό. Ο μεγαλύτερος περισπασμός του λαού Μου δεν ήταν οι δυσκολίες αλλά η ευημερία. Αν ο λαός Μου Με αναζητούσε σε εποχές ευημερίας, θα Του εμπιστευόμουν ακόμα περισσότερο από τον αληθινό πλούτο της βασιλείας Μου. Επιθυμώ να έχετε περίσσεια για κάθε καλό έργο. Θέλω η γενναιοδωρία σας να υπερχειλίζει. Ο λαός Μου θα ευημερεί σε επίγεια αγαθά στους καιρούς που έρχονται, ακόμα και στις ημέρες των δεινών, αλλά τα αγαθά θα είναι από Μένα, και όχι από τον πρίγκιπα του παρόντα πονηρού αιώνα. Αν δεν μπορώ να σας εμπιστευτώ επίγεια πλούτη, πώς μπορώ να σας εμπιστευτώ τις δυνάμεις του μέλλοντα αιώνα; Πρέπει να μάθετε να Με ζητάτε τόσο στην ευημερία όσο και στη φτώχεια. Όλα όσα σας εμπιστεύομαι, είναι πάντα δικά Μου. Θα εμπιστευτώ περισσότερα μόνο σε όσους είναι υπάκουοι.

Μάθε ότι και ο άρχοντας του σκότους δίνει ευημερία. Εξακολουθεί να κάνει στον λαό Μου την ίδια προσφορά που έκανε σε Μένα. Θα δώσει τα βασίλεια του κόσμου τούτου σε εκείνους που θα γονατίσουν και θα τον προσκυνήσουν, και θα τον υπηρετήσουν ζώντας σύμφωνα με τους δρόμους του. Υπάρχει η ευημερία του κόσμου και υπάρχει η ευημερία της βασιλείας Μου. Οι επερχόμενες κρίσεις θα βοηθήσουν τον λαό μου να γνωρίσει τη διαφορά. Τα πλούτη αυτών που ευημερούν υπηρετώντας τον άρχοντα του πονηρού τούτου αιώνα και χρησιμοποιώντας τις μεθόδους του, θα είναι μια μυλόπετρα κρεμασμένη στον λαιμό τους, όταν έρθουν οι πλημμύρες. Όλοι θα κριθούν σύντομα από την αλήθεια. Αυτοί που ευημερούν από Μένα, δεν συμβιβάζουν την αλήθεια προκειμένου να ευημερήσουν.

Η κρίση Μου αρχίζει από τον οίκο Μου, για να σας διδάξει πειθαρχία, ώστε να περπατάτε με υπακοή. Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, και ο μισθός της δικαιοσύνης είναι ειρήνη, χαρά, δόξα και τιμή. Όλοι πρόκειται να λάβουν τον μισθό που τους αξίζει. Αυτή είναι η κρίση, και είναι δικαιοσύνη που αρχίζει από τον οίκο Μου».

Τότε ο Λωτ και ο Ιωνάς είπαν μαζί, «Ίδού τώρα η αγαθότητα και η αυστηρότητα του Θεού. Αν θέλεις να Τον γνωρίσεις περισσότερο, πρέπει να γνωρίσεις περισσότερο αυτά τα δύο».

Ο έλεγχος ερχόταν πάνω μου σαν καταρράκτης, αλλά καταρράκτης ζωντανού νερού. Με καθάριζε και με ανανέωνε, και ήταν δύσκολο. Ήξερα επίσης ότι η διόρθωσή Του θα με προσιάτευε από ό,τι επρόκειτο να αντιμετωπίσω όταν θα περνούσα εκείνη την πόρτα. Ήθελα απεγνωσμένα όλο τον έλεγχο που θα μπορούσα να έχω, προτού εισέλθω. Ήξερα ότι θα χρειαζόμουν τη διόρθωσή Του, και είχα δίκιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΟ
ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ

Συλλογιζόμεουν αυτά που είχαν πει ο Λωτ και ο Ιωνάς, όταν ο Κύριος άρχισε να μιλάει.

«Ζήτησες να γνωρίσεις την πραγματικότητα αυτού του τόπου, έστω και αν περπατάς στο γήινο βασίλειο. Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζήτησες – να βλέπεις όπως Εγώ βλέπω. Η πραγματικότητα δεν είναι αυτό το μέρος. Πραγματικότητα είναι οπουδήποτε είμαι Εγώ. Η παρουσία Μου δίνει σε κάθε μέρος πραγματικότητα και κάνει το κάθε τι που βλέπεις, να φαίνεται τόσο ζωντανό, επειδή Εγώ είμαι Ζωή. Ο Πατέρας Μου Με έκανε Ζωή όλης της δημιουργίας στους ουρανούς και στη γη. Όλη η δημιουργία υπάρχει μέσα από Μένα και για Μένα, και χωρίς Εμένα δεν υπάρχει ζωή και αλήθεια.

Εγώ είμαι η Ζωή που είναι στη δημιουργία. Είμαι η Ζωή ακόμα και στους εχθρούς μου. Εγώ Είμαι. Εγώ Είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η Αρχή και το Τέλος των πάντων. Δεν υπάρχει αλήθεια ή πραγματικότητα χωρίς Εμένα. Δεν είναι μόνο η πραγματικότητα αυτού του μέρους που αναζητάς, αλλά η πραγματικότητα της παρουσίας Μου. Αναζητάς την αληθινή γνώση για Μένα, και η γνώση αυτή δίνει ζωή. Η πραγματικότητα αυτή είναι τόσο διαθέσιμη σε σένα στο γήινο βασίλειο όσο είναι εδώ, αλλά πρέπει να μάθεις να μην κοιτάζεις μόνο για Μένα, αλλά να κοιτάζεις Εμένα.

Είμαι η δύναμη του Θεού. Είμαι η αποκάλυψη της δόξας Του. Είμαι ζωή και αγάπη. Είμαι επίσης ένα πρόσωπο. Αγαπώ τους δικούς Μου και θέλω να είμαι μαζί τους. Ο Πατέρας Με αγαπά, και επίσης σας αγαπά. Σας αγαπά τόσο πολύ, ώστε Με έδωσε για τη σωτηρία σας. Θέλουμε να είμαστε κοντά σας. Αγαπούμε την ανθρωπότητα, και το αιώνιο κατοικητήριό Μας θα είναι με σας. Σοφία είναι να γνωρίζετε Εμένα, να γνωρίζετε τον Πατέρα και να γνωρίζετε την αγάπη Μας. Το φως, η δόξα και η δύναμη που πρόκειται να αποκαλύψω στη γη, θα ελευθερωθούν μέσω εκείνων που έχουν φτάσει να γνωρίσουν την αγάπη Μου.

Ο Πατέρας Μου Μου εμπιστεύτηκε όλη την εξουσία. Μπορώ να προστάξω τους ουρανούς, και αυτοί με υπακούνε, αλλά δεν μπορώ να επιβάλω την αγάπη. Η αγάπη κατ' εντολή δεν είναι αγάπη. Θα έρθει ώρα που θα απαιτήσω υπακοή από τα έθνη, αλλά τότε θα είναι αργά για να αποδείξετε την αγάπη σας. Ενώ δεν απαιτώ υπακοή, όσοι έρχονται σε Μένα Με υπακούνε επειδή αγαπούν Εμένα και την αλήθεια. Άξιοι να βασιλεύσουν μαζί Μου στη βασιλεία Μου, θα είναι εκείνοι που Με αγαπούν και Με υπηρετούν παρά τον διωγμό και την απόρριψη. Πρέπει να θέλετε να έρθετε σε Μένα. Αυτοί που γίνονται κατοικητήριό Μας, δεν θα έρθουν εξαιτίας μιας εντολής, ή απλά επειδή γνωρίζουν τη δύναμή Μου, αλλά επειδή αγαπούν Εμένα και τον Πατέρα.

Αυτοί που έρχονται στην αλήθεια, θα έρθουν επειδή Μας αγαπούν και θέλουν να είναι μαζί Μας. Επειδή υπάρχει το σκοτάδι, αυτή είναι η εποχή της αληθινής αγάπης. Η αληθινή αγάπη λάμπει και φεγγοβολάει ενάντια στο μεγαλύτερο σκοτάδι. Με αγαπάτε περισσότερο όταν Με βλέπετε με την καρδιά σας και Με υπακούτε, ακόμα και αν τα μάτια σας δεν μπορούν να με δουν, όπως Με βλέπουν τα δικά σου τώρα. Η αγάπη και η λατρεία θα είναι μεγαλύτερες μέσα στο μεγάλο σκοτάδι που έρχεται πάνω στη γη. Τότε όλη η κτίση θα γνωρίσει ότι η αγάπη σας για Μένα είναι αληθινή και γιατί επιθυμούμε να κατοικούμε με τους ανθρώπους.

Εκείνοι που έρχονται τώρα σε Μένα, πολεμώντας με όλες τις δυνάμεις του κόσμου που επαναστατούν εναντίον Μου, έρχονται επειδή έχουν την αληθινή αγάπη του Θεού. Θέλουν τόσο πολύ να είναι μαζί Μου, που ακόμα και όταν όλα μοιάζουν εξωπραγματικά, ακόμα και όταν Εγώ φαίνομαι σαν ένα μάταιο όνειρο γι' αυτούς, θα διακινδυνεύσουν τα πάντα για την ελπίδα ότι το όνειρο είναι αληθινό. Αυτό είναι αγάπη. Αυτή είναι η αγάπη για την αλήθεια. Αυτή είναι η πίστη που ευαρεστεί τον Πατέρα Μου. Όλοι θα κάμψουν τα γόνατά τους όταν αντικρίσουν τη δύναμη και τη δόξα Μου, αλλά αυτοί που τα κάμπουν τώρα, αν και μόνο αμυδρά μπορούν να Με δουν με τα μάτια της πίστης, είναι οι υπάκουοι που Με αγαπούν με Πνεύμα και αλήθεια. Σ' αυτούς θα εμπιστευτώ τη δύναμη και τη δόξα του ερχόμενου αιώνα, που είναι ισχυρότερες από κάθε σκοτάδι.

Καθώς οι μέρες γίνονται ολοένα και σκοτεινότερες πάνω στη γη, θα δείχνω ολοένα και περισσότερο τη δόξα Μου. Θα το χρειαστείτε για τις μέρες που έρχονται. Πάντως, να θυμάστε ότι αυτοί που με υπηρετούν αν και δεν βλέπουν τη δόξα Μου, είναι οι πιστοί και υπάκουοι στους οποίους θα εμπιστευτώ τη δύναμή Μου. Η υπακοή στον φόβο του Θεού είναι η αρχή της σοφίας, αλλά η πληρότητα της σοφίας είναι να υπακούς επειδή αγαπάς τον Θεό. Τότε θα δεις τη δύναμη και τη δόξα.

Δεν βρίσκεσαι εδώ εξαιτίας της πιστότητάς σου. Ακόμα και η ταπεινοφροσύνη που σε παρακίνησε να προσευχηθείς για τις κρίσεις Μου, ήταν δώρο. Βρίσκεσαι εδώ επειδή είσαι αγγελιαφόρος. Επειδή σε έχω καλέσει γι' αυτόν τον σκοπό, σου έδωσα τη σοφία να ζητήσεις να γνωρίσεις τις κρίσεις Μου. Είναι σοφία για σένα το να είσαι πιστός σ' αυτό που βλέπεις εδώ, αλλά η μεγαλύτερη σοφία είναι να έρχεσαι σε Μένα κάθε μέρα. Όσο περισσότερο έρχεσαι σε Μένα, τόσο πιο πραγματικός θα είμαι για σένα. Μπορώ να είμαι τόσο πραγματικός για σένα στη γη όσο είμαι για σένα τώρα, και όταν γνωρίζεις την πραγματικότητα της παρουσίας Μου, περπατάς στην αλήθεια».

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ

«Τώρα Με βλέπεις ως Κύριο της Κρίσης. Πρέπει επίσης να με δεις ως Κύριο του Σαββάτου. ΕΙΜΑΙ και τα δύο. Πρέπει να με γνωρίσεις ως Κύριο των Δυνάμεων, και ιδού τα στρατεύματά Μου, και πρέπει να Με δεις ως Πρίγκιπα της Ειρήνης. ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ο Λέων του Ιούδα, κι ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ο Αμνός. Το να γνωρίζεις τη σοφία Μου, σημαίνει επίσης να γνωρίζεις τους καιρούς Μου. Δεν περπατάς με σοφία αν με διακηρύττεις ως Λέοντα, όταν θέλω να έρθω ως Αμνός. Πρέπει να μάθεις πώς να Με ακολουθείς στη μάχη ως Κύριο των Δυνάμεων, και πρέπει να μάθεις πότε να κάθεται με Μένα ως Κύριο του Σαββάτου. Για να το κάνεις, πρέπει να γνωρίζεις τους καιρούς Μου, και μπορείς να τους γνωρίζεις μένοντας κοντά Μου.

Η επερχόμενη κρίση για όσους επικαλούνται το όνομά Μου αλλά δεν Με αναζητούν πραγματικά, θα είναι ότι ολοένα και περισσότερο δεν θα μπορούν να συγχρονιστούν μαζί Μου. Θα βρίσκονται σε λάθος τόπο, θα κάνουν λάθος πράγματα και θα κηρύττουν ακόμα και λάθος μήνυμα. Θα προσπαθούν να θερίσουν σε καιρό σποράς, και να σπείρουν σε καιρό θερισμού. Το αποτέλεσμα θα είναι να μην έχουν καρπό.

Το όνομά Μου δεν είναι ΕΓΩ ΗΜΟΥΝ, ούτε ΕΓΩ ΘΑ ΕΙΜΑΙ, αλλά ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ. Για να Με γνωρίσετε πραγματικά, πρέπει να Με γνωρίσετε στο παρόν. Δεν μπορείτε να Με γνωρίσετε ως ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, αν δεν έρχεστε σε Μένα κάθε μέρα. Δεν μπορείτε να Με γνωρίσετε ως ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, αν δεν μένετε σε Μένα.

Εδώ, πήρες μια γεύση των κρίσεών Μου. Πρόκειται να Με δεις και με άλλους τρόπους. Δεν θα μπορέσεις να με γνωρίσεις τέλεια ως ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, μέχρι να ζήσεις στην αιωνιότητα. Εδώ οι διαφορετικές όψεις της φύσης Μου ταιριάζουν τέλεια, αλλά είναι δύσκολο να το δεις όταν βρίσκεσαι στη σφαίρα του χρόνου. Η Μεγάλη αυτή Αίθουσα αντανακλά ένα μέρος από Μένα που ο κόσμος πρόκειται να δει. Αυτό θα είναι ένα σημαντικό μέρος από το μήνυμά σου,

αλλά ποτέ δεν θα είναι όλο το μήνυμα. Σε μια πόλη θα στείλω την κρίση Μου, αλλά στην επόμενη μπορεί να στείλω έλεος. Θα στείλω λιμό σ' ένα έθνος και αφθονία σ' ένα άλλο. Για να γνωρίζεις τι κάνω, δεν πρέπει να κρίνεις από τα φαινόμενα, αλλά από την πραγματικότητα της παρουσίας Μου.

Στους καιρούς που έρχονται τώρα στη γη, αν η αγάπη σου για Μένα δεν δυναμώσει περισσότερο, θα ψυχραθεί. ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ζωή. Αν δεν μείνεις κοντά Μου, θα χάσεις τη ζωή που είναι μέσα σου. ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ το Φως. Αν δεν μείνεις κοντά Μου, η καρδιά σου θα γίνει σκοτεινή.

Όλα αυτά τα γνώρισες με το μυαλό σου και τους τα έχεις διδάξει. Τώρα πρέπει να τα γνωρίσεις με την καρδιά σου και να τα ζήσεις. Οι εκβάσεις της ζωής προέρχονται από την καρδιά, και όχι από το μυαλό. Η σοφία Μου δεν είναι μόνο στο μυαλό σου ή μόνο στην καρδιά σου. Η σοφία Μου είναι η τέλεια ένωση μυαλού και καρδιάς. Επειδή ο άνθρωπος πλάστηκε σύμφωνα με τη δική Μου εικόνα, το μυαλό και η καρδιά του δεν μπορούν ποτέ να συμφωνήσουν χωρίς Εμένα. Όταν το μυαλό και η καρδιά σου συμφωνήσουν, θα μπορώ να σου εμπιστευτώ την εξουσία Μου. Τότε θα ζητάς ό,τι θέλεις και θα το κάνω, επειδή θα βρίσκεσαι σε ενότητα μαζί Μου.

Εξαιτίας της δυσκολίας των καιρών στους οποίους κλήθηκες να περπατήσεις, σου έδωσα την εμπειρία να δεις τον Θρόνο της Κρίσης πριν από τον ορισμένο καιρό της κρίσης σου. Τώρα η προσευχή σου απαντήθηκε. Αυτό που δεν καταλάβαινες ήταν ότι όσο καιρό περίμενες να απαντήσω στην προσευχή αυτή, σου απαντούσα κάθε μέρα μέσα από ό,τι επέτρεπα να συμβεί στη ζωή σου.

Είναι καλύτερο να μαθαίνεις τους δρόμους Μου και τις κρίσεις Μου μέσα από τις εμπειρίες της ζωής από το να τους μαθαίνεις με αυτόν τον τρόπο. Σου έδωσα αυτή την εμπειρία επειδή είσαι αγγελιαφόρος και η ώρα πλησίασε. Γνώριζες ήδη αυτά που έμαθες εδώ, αλλά δεν ζούσες σύμφωνα με αυτή τη γνώση. Σου έδωσα την εμπειρία αυτή ως έλεος, αλλά πρέπει να επιλέξεις να ζήσεις σύμφωνα με αυτή.

Θα χρησιμοποιήσω πολλούς αγγελιαφόρους για να διδάξουν τον λαό Μου να ζει με την κρίση του δικαίου, ώστε να μη χαθεί όταν έρθουν οι κρίσεις Μου στη γη. Πρέπει να ακούτε τους αγγελιαφόρους Μου και να υπακούτε τα λόγια τους, γιατί ο χρόνος είναι λίγος. Αν τους ακούτε χωρίς να υπακούτε, τότε θα έρθει πάνω σας πιο αυστηρή κρίση. Αυτή είναι η κρίση του δικαίου. Σ' αυτόν που δόθηκε πολύ, θα του ζητηθεί και πολύ.

Αυτοί είναι καιροί όπου η γνώση αυξάνεται. Ταυτόχρονα αυξάνεται και η γνώση των δρόμων Μου ανάμεσα στον λαό Μου. Στη γενιά σας δόθηκε περισσότερη κατανόηση από κάθε άλλη γενιά, αλλά λίγοι ζουν με αυτή την κατανόηση. Ήρθε η ώρα όπου δεν θα ανεχτώ άλλο αυτούς που λένε ότι Με πιστεύουν, αλλά δεν Με υπακούνε. Οι χλιαροί πρόκειται να απομακρυνθούν από τον λαό Μου. Αυτοί που δεν Με υπακούνε, δεν πιστεύουν αληθινά σε Μένα. Με τη ζωή τους, διδάσκουν τους ανθρώπους ότι η ανυπακοή είναι αποδεκτή.

Όπως έγραψε ο Σολομώντας, 'Επειδή η απόφαση ενάντια στο πονηρό έργο δεν εκτελείται γρήγορα, γι' αυτό η καρδιά των γιων των ανθρώπων είναι ολόκληρη έκδοτη στο να πράττει το κακό'. Αυτό συνέβη με πολλούς από τον λαό Μου, και η αγάπη τους ψυχράθηκε. Οι κρίσεις Μου θα έρθουν πιο γρήγορα ως χάρη, για να συγκρατήσουν τις καρδιές των δικών Μου από το να παραδοθούν εντελώς στο κακό. Θα γνωρίσουν ότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. Δεν μπορούν να συνεχίσουν να Με επικαλούνται να τους ελευθερώσω από τα προβλήματά τους, ενώ εξακολουθούν να αγαπούν την αμαρτία. Θα σου δώσω ακόμα λίγο χρόνο να κρίνεις τον εαυτό σου, ώστε να μη χρειαστεί να σε κρίνω, αλλά η ώρα πλησίασε.

Επειδή βρέθηκες εδώ, θα σου ζητηθεί ακόμα περισσότερο. Θα σου δώσω όμως και περισσότερη χάρη για να ζήσεις με την αλήθεια που γνωρίζεις. Θα πρέπει βέβαια να έρχεσαι κάθε μέρα στον Θρόνο της Χάρης Μου για να την παίρνεις. Στο επαναλαμβάνω, έφτασε η ώρα πάνω στη γη, όπου κανένας δεν θα μπορεί να σταθεί στην αλήθεια, χωρίς να

έρχεται κάθε μέρα στον Θρόνο της Χάρης. Σου λέω αυτά τα λόγια, ώστε εσύ και όσοι είναι μαζί σου, να μπορέσετε όχι μόνο να ζήσετε, αλλά να σταθείτε και να υπερισχύσετε. Καθώς ο λαός Μου θα στέκεται και θα υπερισχύει μέσα στην εποχή του σκότους που έρχεται, η δημιουργία θα γνωρίσει ότι το φως είναι ισχυρότερο από το σκοτάδι.

Ζωή και θάνατος σπάρθηκαν στη γη, ζωή και θάνατος θα θεριστούν. Ήρθα να σας δώσω ζωή. Ο πονηρός έρχεται να δώσει θάνατο. Στους καιρούς που έρχονται, ζωή και θάνατος θα φανούν στην πληρότητά τους. Σ' αυτούς που Με υπακούνε θα δώσω άφθονη ζωή, τέτοια που δεν είχε εμφανιστεί ποτέ στη γη προηγουμένως. Θα υπάρξει ένας διαχωρισμός ανάμεσα στον λαό Μου και σ' αυτούς που υπηρετούν τον πονηρό. Διαλέξτε τη ζωή για να ζήσετε. Διαλέξτε τη ζωή υπακούοντάς Με. Αν διαλέξετε Εμένα, και το φως που είναι σε σας είναι το αληθινό Μου φως, θα γίνεται κάθε μέρα ολοένα και πιο φωτεινό. Από αυτό θα γνωρίσετε ότι περπατάτε στο φως Μου. Ο σπόρος που φυτεύεται σε καλό έδαφος, πάντα αυξάνεται και πολλαπλασιάζεται: Θα γνωριστείτε από τον καρπό σας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

αγήθεια και
ζωή

Καθώς μιλούσε ο Κύριος, η δόξα Του φάνηκε να μεγαλώνει. Μερικές φορές ήταν τόσο μεγάλη, που νόμιζα ότι θα με κατέτρωγε. Η δόξα Του έκαιγε, αλλά δεν έμοιαζε με φωτιά. Έκαιγε από μέσα προς τα έξω. Κατά κάποιο τρόπο ήξερα ότι θα κατατρωγόμουν είτε από τη δόξα Του είτε από το κακό που θα αντιμετώπιζα περνώντας εκείνη την πόρτα. Τα λόγια Του με διαπερνούσαν και με αιχμαλώτιζαν, αλλά ήξερα ότι ήταν ακόμα πιο σπουδαίο να βλέπω τη δόξα Του, γι' αυτό και ήμουν αποφασισμένος να κάνω αυτό ακριβώς όσο μπορούσα περισσότερο.

Εμφανίστηκε πιο λαμπρός από τον ήλιο. Δεν μπορούσα να δω όλα τα χαρακτηριστικά Του εξαιτίας της λαμπρότητας, αλλά συνεχίζοντας να κοιτάζω, τα μάτια μου προσαρμόστηκαν κάπως στη λαμπρότητά Του. Τα μάτια Του ήταν σαν φωτιά, αλλά όχι κόκκινα. Ήταν μπλε σαν το πιο καυτό μέρος της φωτιάς. Ήταν αγριωπά, αλλά είχαν την ομορφιά ενός θαύματος δίχως τέλος.

Τα μαλλιά Του ήταν μαύρα και σπινθήριζαν από κάτι που στην αρχή νόμιζα ότι ήταν αστέρια, αλλά μετά κατάλαβα ότι λαμποκοπούσαν από το λάδι. Ήξερα ότι αυτό ήταν το λάδι της ενότητας που το είχα δει σε προηγούμενη όραση. Το λάδι αυτό ακτινοβολεί σαν πολύτιμες πέτρες, αλλά είναι πιο ωραίο και πιο πολύτιμο από κάθε γήινο θησαυρό. Κοιτώντας το πρόσωπό Του, ένιωσα το λάδι να αρχίζει να με καλύπτει, και

καθώς γινόταν αυτό, ο πόνος από τη φωτιά της δόξας Του ήταν πιο υποφερτός. Φαινόταν να μεταδίδει ειρήνη και ανάπαυση, και ερχόταν πάνω μου καθώς κοιτούσα το πρόσωπό Του. Όταν κοιτούσα αλλού, η επίδραση του λαδιού σταματούσε.

Ένωσα αναγκασμένος να κοιτάξω στα πόδια Του. Ήταν κι αυτά σαν φλόγες φωτιάς, αλλά η φλόγα τους ήταν πιο πολύ χάλκινη ή χρυσή. Ήταν όμορφα αλλά και τρομακτικά, σαν να επρόκειτο να περπατήσουν με τις πιο φοβερές δρασκειλές. Κοιτώντας τα πόδια Του, ένιωσα μέσα μου κάτι σαν σεισμό, και ήξερα ότι καθώς Αυτός περπατούσε, οτιδήποτε έπρεπε να κουνηθεί μέσα μου, θα κουνιόταν. Μπόρεσα να σταθώ για λίγο, και μετά έπεσα μπρούμυτα.

Σηκώνοντας το βλέμμα, κοίταξα προς την πόρτα. Τώρα ήταν ακόμα λιγότερο ελκυστική από πριν. Ταυτόχρονα, ένιωσα την απεγνωσμένη ανάγκη να την περάσω, προτού επιλέξω να μην πάω. Ήταν το κάλεσμά μου να περάσω την πόρτα, και αν δεν το έκανα θα είχα παρακούσει. Στην παρουσία Του, ακόμα και η σκέψη της ανυπακοής έμοιαζε τόσο χυδαίος εγωισμός, και ήταν πιο απωθητική από τη σκέψη να επιστρέψω στη μάχη της γήινης σφαίρας.

Κοιτώντας την πόρτα, άκουσα να μιλάει μια άλλη φωνή που δεν αναγνώρισα. Γύρισα να δω ποιος μιλούσε. Ήταν ένα από τα πιο γοητευτικά άτομα που είχα ποτέ μου δει, επιβλητικό και δυνατό.

«Είμαι ο Άβελ», είπε. «Η εξουσία που θα δώσει ο Κύριος στον λαό Του, είναι το χρίσμα για αληθινή ενότητα. Όταν υπήρχαν μόνο δύο αδέρφια στη γη, δεν μπόρεσαν να ζήσουν ειρηνικά μεταξύ τους. Από την εποχή μου μέχρι τη δική σας, η ανθρωπότητα περπάτησε στον δρόμο του αυξανόμενου σκότους. Ο φόνος θα αποδεσμευτεί στη γη όσο ποτέ πριν. Ακόμα και οι Παγκόσμιοι Πόλεμοί σας δεν θα είναι παρά ωδίνες τοκετού πριν από αυτό που πρόκειται να έρθει. Αλλά να θυμάσαι: Η αγάπη είναι πιο δυνατή από τον θάνατο. Η αγάπη που θα δώσει ο Πατέρας σ' αυτούς που Τον υπηρετούν, θα νικήσει τον θάνατο».

«Σε παρακαλώ, πες μου ό,τι σου δόθηκε να μου πεις», του είπα γνωρίζοντας ότι είχε πολλά να πει.

«Το αίμα μου μιλάει ακόμα. Το αίμα κάθε μάρτυρα μιλάει ακόμα. Το μήνυμά σου θα μείνει, αν εμπιστευτείς τη ζωή που έχεις στον Θεό περισσότερο από τη ζωή που έχεις στη γη. Μη φοβάσαι τον θάνατο, και θα τον νικήσεις. Αυτοί που δεν φοβούνται τον θάνατο, θα έχουν το δυνατότερο μήνυμα στους καιρούς που έρχονται, και όπου ο θάνατος ελευθερώνεται πάνω στη γη».

Σκέφτηκα όλους τους πολέμους, τους λιμούς και τις αρρώστιες που ήρθαν πάνω στη γη μόνο στον αιώνα μου. «Πόσο περισσότερος θάνατος μπορεί να ελευθερωθεί;» ρώτησα.

Ο Άβελ συνέχισε χωρίς να μου απαντήσει, κάτι που εξέλαβα ως απάντηση. «Η θυσία αίματος έγινε ήδη για σας. Εμπιστευτείτε τη δύναμη του σταυρού, γιατί είναι μεγαλύτερη από τη ζωή. Όταν εμπιστεύεστε τον σταυρό, δεν μπορείτε να πεθάνετε. Οι άνθρωποι της γης έχουν προσωρινή δύναμη να αφαιρέσουν τη γήινη ζωή σας, αλλά δεν μπορούν να σας πάρουν τη ζωή αν έχετε δεχτεί τον σταυρό.

Μια μεγάλη ενότητα θα έρθει στον λαό του Θεού που κατοικεί στη γη. Τούτο θα συμβεί όταν έρθουν πάνω στη γη οι κρίσεις Του. Όσοι βρίσκονται σε ενότητα, όχι μόνο θα αντέξουν τις κρίσεις Του, αλλά και θα ευημερήσουν εξαιτίας τους. Με αυτόν τον τρόπο θα χρησιμοποιήσει τον λαό Του για να προειδοποιήσει τη γη. Μετά τις προειδοποιήσεις, θα χρησιμοποιήσει τον λαό Του ως σημείο. Λόγω της διχόνοιας και της σύγκρουσης που θα υψωθούν μέσα στο σκοτάδι, η ενότητα του λαού Του θα είναι ένα σημείο που θα δει ολόκληρη η γη. Οι μαθητές Του θα γνωρίζονται από την αγάπη τους, και η αγάπη δεν φοβάται. Μόνο η αληθινή αγάπη μπορεί να φέρει αληθινή ενότητα. Εκείνοι που αγαπούν, δεν θα πέσουν ποτέ. Η αληθινή αγάπη δεν ψυχραίνεται, αλλά αυξάνεται».

Η Αγάπη Ελευθερώνει Ζωή

Ένας άλλος άνδρας που έμοιαζε καταπληκτικά στον Άβελ, ήρθε και στάθηκε δίπλα του.

«Είμαι ο Αδάμ», είπε. «Μου δόθηκε εξουσία πάνω στη γη, αλλά την παρέδωσα στον πονηρό υπακούοντας στο κακό. Τώρα κυβερνά στη θέση μου και στη θέση σας. Η γη δόθηκε στον άνθρωπο, αλλά την πήρε ο πονηρός. Η εξουσία που έχασα, αποκαταστάθηκε με τον σταυρό. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο «έσχατος Αδάμ», και σύντομα θα πάρει την εξουσία Του και θα κυβερνήσει. Θα κυβερνήσει μέσω των ανθρώπων, επειδή έδωσε τη γη στην ανθρωπότητα. Αυτοί που ζουν στις μέρες σας, θα ετοιμάσουν τη γη για να την κυβερνήσει ο Χριστός».

«Σε παρακαλώ, πες μου κι άλλα», ζήτησα κάπως έκπληκτος που έβλεπα τον Αδάμ, αλλά ήθελα να ακούσω όλα όσα είχε να πει. «Πώς να προετοιμαστούμε γι' Αυτόν;»

«Αγαπάτε», είπε. «Πρέπει να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Πρέπει να αγαπάτε τη γη και πρέπει να αγαπάτε τη ζωή. Η αμαρτία μου αποδέσμευσε τον θάνατο που τώρα κυλάει σαν ποτάμι πάνω στη γη. Η αγάπη σας θα ελευθερώσει ποταμούς ζωής. Όταν βασιλεύει το κακό, ο θάνατος είναι ισχυρότερος από τη ζωή και υπερισχύει της ζωής. Όταν βασιλεύει η δικαιοσύνη, η ζωή υπερισχύει, και η ζωή είναι ισχυρότερη από τον θάνατο. Σύντομα η ζωή του Υιού του Θεού θα καταπιεί τον θάνατο που ελευθερώθηκε με την ανυπακοή μου. Δεν πρέπει να αγαπάτε απλά το να ζείτε, αλλά να αγαπάτε τη ζωή. Ο θάνατος είναι εχθρός σας. Εσύ έχεις κληθεί να είσαι αγγελιαφόρος της ζωής.

Όταν ο λαός του Θεού αρχίσει να αγαπά, ο Κύριος θα τον χρησιμοποιήσει για να αποστείλει τις κρίσεις Του. Οι κρίσεις Του θα είναι επιθυμητές. Ολόκληρος ο κόσμος στενάζει και έχει ωδίνες περιμένοντας τις κρίσεις Του, και όταν αυτές έρθουν, ο κόσμος θα μάθει τη δικαιοσύνη. Ότι πρόκειται Εκείνος να κάνει, θα το κάνει μέσω του λαού Του, και ο λαός Του θα σταθεί τις έσχατες μέρες όπως ο Ηλίας. Τα

λόγια τους θα κλείνουν τους ουρανούς ή θα φέρνουν βροχή. Θα προφητεύουν σεισμούς και λιμούς, και θα γίνονται. Επίσης, θα σταματούν λιμούς και σεισμούς.

Όταν θα ελευθερώνουν στρατεύματα στους ουρανούς, στρατεύματα θα βαδίζουν στη γη. Όταν θα συγκρατούν τους στρατούς, θα υπάρχει ειρήνη. Θα αποφασίζουν πού Εκείνος θα δείχνει έλεος και πού θα δείχνει τον θυμό Του. Θα έχουν αυτή την εξουσία επειδή θα αγαπούν, και όσοι αγαπούν θα είναι ένα μαζί Του. Αυτό που θα δεις περνώντας αυτή την πόρτα, θα σε βοηθήσει να ετοιμαστείς γι' αυτά που πρόκειται να κάνει Εκείνος μέσω του λαού Του.

Γνωρίζω από εξουσία. Γνωρίζω επίσης την ευθύνη της εξουσίας. Εξαιτίας της μεγάλης εξουσίας που μου δόθηκε, είμαι υπεύθυνος για ό,τι συνέβη στη γη. Πάντως, η χάρη του Θεού άρχισε να με καλύπτει, και σύντομα η μεγάλη απολύτρωση του Θεού θα καταπιεί το λάθος μου. Η ειρήνη θα αφαιρεθεί από τη γη, αλλά εσύ καλέστηκες να φέρεις τον ουρανό στη γη. Όσοι μένουν στην παρουσία Του, θα γνωρίσουν ειρήνη και θα μεταδώσουν ειρήνη.

Η ίδια η γη θα σείεται και θα τρέμει. Καιροί δεινών μεγαλύτερων από όσα έχουν έρθει ποτέ, θα αρχίσουν να σαρώνουν τη γη σαν μεγάλα θαλάσσια κύματα. Όμως, όσοι Τον γνωρίζουν δεν θα σαλευτούν. Θα στέκονται μπροστά στις μανιασμένες θάλασσες και θα λένε, «Ειρήνη, ησύχασε», και οι θάλασσες θα γαληνεύουν. Ακόμα και οι ελάχιστοι από τους δικούς Του θα είναι σαν ένα μεγάλο οχυρό ειρήνης που θα στέκεται μέσα σε όλα αυτά που έρχονται. Η δόξα Του θα αποκαλυφθεί πρώτα στον λαό Του και μετά μέσω του λαού Του. Ακόμα και η κτίση θα αναγνωρίσει στον λαό Του Εκείνον και θα τους υπακούσει όπως υπακούει Εκείνον.

Αυτή είναι η εξουσία που είχα και θα δοθεί πάλι στην ανθρωπότητα. Χρησιμοποίησα την εξουσία μου για να μετατρέψω τον Παράδεισο σε έρημο. Ο Κύριος θα χρησιμοποιήσει την εξουσία Του για να μετατρέψει την έρημο σε Παράδεισο. Αυτή είναι η εξουσία που δίνει στον λαό Του.

Χρησιμοποίησα λάθος τη δική μου, και ήρθε ο θάνατος. Όταν η εξουσία Του χρησιμοποιείται με δικαιοσύνη, θα ελευθερώνει ζωή. Προσέξτε πώς χρησιμοποιείτε την εξουσία. Με την εξουσία έρχεται υπευθυνότητα. Μπορείτε κι εσείς να τη χρησιμοποιήσετε λάθος, αλλά δεν θα το κάνετε αν αγαπάτε. Καθώς όλος ο ουρανός γνωρίζει, 'Η αγάπη δεν αποτυγχάνει ποτέ'».

«Τι θα γίνει με τους σεισμούς, τους λιμούς και τους πολέμους που είπες ότι θα ελευθερώσουμε στη γη; Δεν θα ελευθερωθεί έτσι ο θάνατος;» ρώτησα.

«Όλος ο θάνατος που έρχεται πάνω στον κόσμο, έχει επιτραπεί για να προετοιμάσει τον δρόμο για τη ζωή. Κάθε τι που σπέρνεται, πρέπει να θεριστεί, εκτός αν εκείνοι που έσπειραν κακό, επικαλεστούν τον σταυρό με Πνεύμα και αλήθεια. Ο στρατός του σταυρού πρόκειται να αποσταλεί και να περπατήσει με τη δύναμη του σταυρού, μεταφέροντας σε όλους την προσφορά του ελέους. Όσοι απορρίπτουν το έλεος του Θεού, έχουν απορρίψει τη ζωή».

«Αυτό είναι μεγάλη ευθύνη», είπα. «Πώς γνωρίζουμε ότι έχουν απορρίψει το έλεός Του;»

«Η ανυπακοή έφερε τον θάνατο, και η υπακοή θα φέρει ζωή. Όταν περπατούσα με τον Θεό, με δίδασκε τους δρόμους Του. Περπατώντας μαζί Του, άρχισα να Τον γνωρίζω. Πρέπει να περπατάτε με τον Θεό και να μαθαίνετε τους δρόμους Του. Η εξουσία σας είναι η εξουσία Του, και πρέπει να είστε ένα μαζί Του για να τη χρησιμοποιείτε. Τα όπλα του στρατού Του δεν είναι σαρκικά, αλλά πνευματικά και πολύ πιο δυνατά από κάθε γήινο όπλο. Τα ισχυρότερα όπλα σας είναι η αλήθεια και η αγάπη. Ακόμα και η τελική κρίση της καταστροφής είναι αγάπη του Θεού που εκφράζεται με έλεος.

Όταν απορρίπτεται η αλήθεια που λέγεται με αγάπη, έχει προτιμηθεί ο θάνατος από τη ζωή. Θα το καταλαβαίνετε, καθώς περπατάτε μαζί Του. Θα έρθετε σε κατανόηση του Πνεύματος που σας δόθηκε για να φέρει ζωή και όχι θάνατο.

Υπάρχει μια ώρα όπου οι άνθρωποι θα θερίσουν ό,τι έσπειραν, αλλά πρέπει να κάνετε τα πάντα με υπακοή. Ο Ιησούς ήρθε να δώσει ζωή. Δεν επιθυμεί να χαθεί κανένας, και αυτή πρέπει να είναι και η δική σας επιθυμία. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να αγαπάτε ακόμα και τους εχθρούς σας, προκειμένου να σας εμπιστευτεί ο Θεός την εξουσία που θέλει να δώσει στον λαό Του.

Πλησιάζει η ώρα της εκπλήρωσης όσων έχουν γραφτεί. Ο λαός Του έχει προσευχηθεί για περισσότερο χρόνο, και Αυτός τους τον έδωσε. Ωστόσο, λίγοι τον χρησιμοποίησαν σωστά. Έχετε ακόμα λίγο χρόνο, αλλά σύντομα δεν θα υπάρξει άλλη καθυστέρηση. Ο χρόνος είναι κοντά, όταν ο ίδιος φαίνεται ότι επιταχύνεται. Όπως είναι γραμμένο, όταν Εκείνος έρθει, θα έρθει ταχέως. Ωστόσο, δεν πρέπει να φοβάστε τους καιρούς. Αν φοβάστε Εκείνον, δεν χρειάζεται να φοβάστε οτιδήποτε έρθει πάνω στη γη.

Ό,τι πρόκειται να συμβεί έρχεται, έτσι ώστε να μπορέσει και πάλι να υπερισχύσει η σοφία Του στη γη, όπως γίνεται στον ουρανό. Όλο το κακό που σπάρθηκε στην ανθρωπότητα, πρόκειται να θεριστεί. Το ίδιο θα θεριστεί και το καλό που έχει σπαρθεί. Η καλοσύνη είναι ισχυρότερη από το κακό. Η αγάπη είναι πιο δυνατή από τον θάνατο. Ο Ιησούς Χριστός περπάτησε στη γη για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου, κι Εκείνος θα τελειώσει ό,τι έχει αρχίσει».

Δύναμη και Αγάπη

Καθώς μιλούσε ο Αδάμ, αιχμαλωτίστηκε από τη χάρη του και την επιβλητικότητά του. Άρχισα να αναρωτιέμαι αν είχε ζήσει την υπόλοιπη ζωή του μετά την πώση χωρίς να αμαρτήσει ξανά, επειδή φαινόταν τόσο αγνός. Γνωρίζοντας τις σκέψεις μου, άλλαξε αμέσως θέμα για να μου απαντήσει.

«Έζησα πολύ καιρό στη γη, επειδή η αμαρτία δεν είχε κάνει βαθιά ρίζα μέσα μου. Έστω και αν αμάρτησα, είχα δημιουργηθεί για να περπατώ με τον Θεό, και η επιθυμία μου ήταν ακόμα γι' Αυτόν. Δεν γνώρισα τα βάθη της αμαρτίας που

γνώρισαν οι επόμενες γενιές. Όσο αυξανόταν η αμαρτία, τόσο συντόμευε η ζωή, αλλά σε κάθε γενιά όσοι περπατούν με τον Θεό αγγίζουν τη ζωή που υπάρχει στον Θεό. Επειδή ο Μωυσής περπάτησε τόσο κοντά με τον Θεό, θα ζούσε κι άλλο αν ο Κύριος δεν τον έπαιρνε. Ο Ενώχ περπάτησε τόσο κοντά με τον Θεό, που έπρεπε και αυτόν ο Κύριος να τον πάρει κοντά Του. Γι' αυτό είπε ο Ιησούς, 'Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει θα ζήσει. Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα'.

Αυτό που βλέπεις σε μένα, δεν είναι μόνο η έλλειψη της αμαρτίας, αλλά η παρουσία της ζωής που είχα στη γη. Αυτό που ήμασταν στη γη, θα παραμείνει ως ένα μέρος αυτού που είμαστε για πάντα. Μπορώ να κοιτάξω όλους τους άλλους εδώ που ανήκουν στο μεγάλο νέφος των μαρτύρων και να μάθω πολλά για τη ζωή τους στη γη».

«Άρα είσαι μέρος του μεγάλου νέφους των μαρτύρων».

«Ναι. Η ιστορία μου είναι ένα μέρος του αιώνιου ευαγγελίου. Η γυναίκα μου κι εγώ ήμασταν οι πρώτοι που γευτήκαμε την αμαρτία, και οι πρώτοι που είδαμε τα παιδιά μας να θερίζουν τις συνέπειες της ανυπακοής. Είδαμε τον θάνατο να εξαπλώνεται από γενιά σε γενιά, αλλά είδαμε και τον σταυρό και τη νίκη πάνω στην αμαρτία.

Ο Σατανάς έχει καυχηθεί μετά τον σταυρό ότι ο Ιησούς μπορεί να λυτρώσει τους ανθρώπους, αλλά δεν μπορεί να τους αλλάξει. Στους καιρούς του μεγαλύτερου σκοταδιού και κακού που πρόκειται να έρθουν, ο λαός του Κυρίου θα σταθεί ως μαρτυρία για όλους τους αιώνες ότι Εκείνος όχι μόνο λυτρώνει τον λαό Του από την αμαρτία, αλλά και του την αφαιρεί. Μέσω του λαού Του θα αφαιρέσει την αμαρτία από ολόκληρη τη γη. Τώρα θα δείξει σε ολόκληρη την κτίση τη δύναμη της νέας δημιουργίας Του. Δεν ήρθε μόνο για να συγχωρήσει την αμαρτία, αλλά για να σώσει την ανθρωπότητα από την αμαρτία, και επιστρέφει για ένα λαό που δεν έχει μολυνθεί

από τον κόσμο. Αυτό θα συμβεί μέσα στους πιο δύσκολους καιρούς.

Δημιουργήθηκα, όπως και όλοι οι άνθρωποι, για να αγαπώ τον Κύριο και για να αγαπώ τη γη. Απεχθάνομαι να βλέπω τα ποτάμια του κόσμου να γίνονται υπόνομοι. Ακόμα περισσότερο απεχθάνομαι να βλέπω αυτό που συνέβη στο μυαλό του ανθρώπου. Οι φιλοσοφίες του ανθρώπινου μυαλού που γεμίζουν τώρα τα κανάλια της ανθρώπινης σκέψης, είναι το ίδιο σιχαμερές με τα απόβλητα που γεμίζουν τα ποτάμια. Αλλά τα ποτάμια της ανθρώπινης σκέψης μια μέρα θα είναι και πάλι καθαρά, ακριβώς όπως οι ποταμοί της γης. Με αυτόν τον τρόπο, θα αποδειχθεί για πάντα ότι το καλό είναι ισχυρότερο από το κακό.

Ο Κύριος δεν πήγε στον σταυρό μόνο για να λυτρώσει, αλλά και για να αποκαταστήσει. Περπάτησε στη γη ως άνθρωπος για να δείξει στην ανθρωπότητα πώς να ζει. Τώρα θα αποκαλύψει τον εαυτό Του μέσω των εκλεκτών Του για να τους δείξει ποιοι δημιουργήθηκαν να είναι. Η απόδειξη αυτή δεν θα έρθει μόνο με τη δύναμη, αλλά με την αγάπη. Θα σας δώσει δύναμη επειδή είναι Παντοδύναμος, και η δύναμη είναι ακόμα μια αποκάλυψη του ίδιου. Ωστόσο, χρησιμοποιεί τη δύναμή Του εξαιτίας της αγάπης Του, και το ίδιο πρέπει να κάνετε κι εσείς. Ακόμα και οι κρίσεις Του έρχονται εξαιτίας της αγάπης. Όταν τις εξαγγέλλετε, πρέπει να είναι εξαιτίας της αγάπης. Ακόμα και η τελική κρίση Του πάνω στη γη θα είναι το τελικό Του έλεος».

Κοίταξα τον Αδάμ, τον Άβελ, τον Λωτ και τον Ιωνά καθώς στέκονταν μαζί. Ήξερα ότι θα χρειαζόταν μια αιωνιότητα για να κατανοήσουν τα βάθη της αποκάλυψης του μεγάλου ευαγγελίου του Θεού, που κάθε μια από τις ζωές τους αντιπροσωπεύει. Η ανυπακοή του Αδάμ ετοίμασε τον δρόμο για την υπακοή του Άβελ, του οποίου το αίμα ακόμα μιλάει ως προάγγελος της σωτηρίας. Ο δίκαιος Λωτ δεν μπόρεσε να σώσει μια πόλη, ενώ ένας άδικος Ιωνάς μπόρεσε. Όπως στα τέσσερα ευαγγέλια, έμοιαζε να μην υπάρχει τέλος στην κατανόηση που θα μπορούσε να αποκτήσει κανείς από αυτούς. Και αυτό ήταν το κάλεσμά μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

η πόρτα

Προσπάθησα απεγνωσμένα να απορροφήσω κάθε λέξη που μου είπαν οι άνδρες αυτοί. Ποτέ μέχρι τότε δεν μου είχε πει η Σοφία τόσα πολλά μονομιás. Αισθανόμουν ότι κάθε πρόταση ήταν σημαντική και δεν ήθελα να ξεχάσω τίποτα. Σκεφτόμουν πόσο καλό θα ήταν να είχα τα λόγια Του χαραγμένα σε πλάκες όπως ο Μωυσής και να τα μεταφέρω στον λαό Του με τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρούνταν αμόλυντα από μένα. Γνωρίζοντας πάντα τις σκέψεις μου, η Σοφία απάντησε.

«Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Θα γράψεις τα λόγια Μου σε ένα βιβλίο, και αυτά θα εμπνεύσουν τον λαό Μου. Ωστόσο, η αληθινή δύναμη των λόγων Μου μπορεί να φανεί μόνον όταν είναι γραμμένα στις καρδιές του λαού Μου. Οι ζωντανές επιστολές είναι πιο δυνατές από γράμματα γραμμένα σε χαρτί ή πέτρα. Επειδή δεν γράφεις Αγία Γραφή, τα λόγια που γράφεις θα περιέχουν εσένα μέσα τους. Πάντως τα βιβλία σου θα είναι όπως επιθυμώ να είναι, επειδή σε έχω προετοιμάσει γι' αυτό το έργο. Δεν θα είναι τέλεια, επειδή δεν θα υπάρχει στη γη τελειότητα μέχρι να έρθω Εγώ. Για τελειότητα, οι άνθρωποι πρέπει να κοιτάζουν Εμένα. Ωστόσο, το βιβλίο που γράφω είναι ο λαός Μου, και ο σοφός μπορεί να Με δει στον λαό Μου και στα έργα τους.

Ο Πατέρας Μου Με έστειλε στον κόσμο επειδή αγαπά τον κόσμο, κι Εγώ στέλνω τον λαό Μου στον κόσμο επειδή

αγαπώ τον κόσμο. Μπορούσα να κρίνω τον κόσμο μετά την ανάστασή Μου, αλλά επιτράπηκε να συνεχιστεί η πορεία του, ώστε να γίνει δυνατό να φανερωθούν οι εκλεκτοί Μου και να φανεί στην ανθρωπότητα η δύναμη αυτού που έκανα στον σταυρό. Το έκανα από αγάπη. Εσείς είστε οι μάρτυρες της αγάπης Μου. Αυτή είναι η εντολή Μου για σας: Αγαπάτε Εμένα και τον πλησίον σας. Μόνο τότε η μαρτυρία σας θα είναι αληθινή. Ακόμα και όταν σας προστάζω να λέτε τις κρίσεις Μου, πρέπει να το κάνετε με αγάπη.

Η ζωή κάθε ανθρώπου βρίσκεται στο βιβλίο Μου, και η ζωή τους είναι ένα βιβλίο που θα διαβάζεται στην αιωνιότητα από όλη τη δημιουργία. Η ιστορία του κόσμου είναι η βιβλιοθήκη της Σοφίας του Θεού. Η απολύτρωσή Μου είναι η απόδειξη της αγάπης Μου, και ο σταυρός είναι η μεγαλύτερη αγάπη που θα γνωρίσει ποτέ η δημιουργία. Ακόμα και οι άγγελοι που στέκονται μπροστά στον Πατέρα Μου, τόσο αγαπούν την ιστορία της απολύτρωσης, ώστε λαχταρούν κι αυτοί να κατοικήσουν με τους ανθρώπους. Θαύμασαν όταν κάναμε άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα Μας. Τους προξένησε κατάπληξη όταν οι άνθρωποι διάλεξαν το κακό, ακόμα και μέσα στον Παράδεισο που φτιάξαμε για τον άνθρωπο. Τώρα, λόγω της απολύτρωσης, η παραμορφωμένη εικόνα του Θεού αποκαθίσταται και αποκαλύπτεται ακόμα πιο ένδοξη στην ανθρωπότητα. Η δόξα βρίσκεται ακόμα σε γήινα σκεύη, κι έτσι είναι πιο εύκολο να τη δουν όσοι έχουν μάτια να δουν.

Αυτή είναι η νέα δημιουργία που είναι μεγαλύτερη από την πρώτη. Με τη νέα Μου δημιουργία, κάνουμε ένα νέο Παράδεισο που είναι μεγαλύτερος από τον πρώτο. Κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί που ασπάζεται την απολύτρωσή Μου, είναι ένα βιβλίο που γράφω Εγώ και θα διαβάζεται για πάντα. Με τη νέα δημιουργία, θα αποκαταστήσουμε την προηγούμενη και θα ξαναγίνει παράδεισος. Θα αποκαταστήσω τα πάντα, και όλο το κακό θα νικηθεί από το καλό.

Η εκκλησία Μου είναι το βιβλίο που γράφω και θα το διαβάσει ολόκληρος ο κόσμος. Μέχρι τώρα, ο κόσμος ήθελε να διαβάσει το βιβλίο που έγραψε ο πονηρός για την εκκλησία Μου, αλλά σύντομα θα κυκλοφορήσω το δικό Μου βιβλίο.

Πρόκειται να αποστείλω τους αποστόλους Μου των τελευταίων ημερών. Θα έχω πολλούς σαν τον Παύλο, τον Ιωάννη, τον Πέτρο και τους άλλους. Για να τους προετοιμάσω, στέλνω πολλούς σαν τον Ιωάννη τον Βαπτιστή που θα τους διδάξουν αφοσίωση σε Μένα και θα βάλουν το θεμέλιο της μετάνοιας στη ζωή τους. Οι απόστολοι αυτοί θα είναι επίσης σαν τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Ακριβώς όπως η μεγαλύτερη χαρά στη ζωή του Ιωάννη ήταν να ακούει τη φωνή του Νυμφίου, αυτοί θα είναι αφοσιωμένοι σε ένα πράγμα: να δουν τη Νύφη Μου να ετοιμάζεται για Μένα. Γι' αυτό θα τους χρησιμοποιήσω να φτιάξουν λεωφόρους στις ερημιές και ποτάμια στην έρημο. Θα κατεδαφίσουν τους υψηλούς τόπους και θα ανυψώσουν τους χαμηλούς. Όταν περάσεις τούτη την πόρτα, θα τους συναντήσεις.

Πρόκειται να αποστείλω τους προφήτες Μου των τελευταίων ημερών. Θα Με αγαπούν και θα περπατούν μαζί Μου, όπως έκανε ο Ενώχ. Θα φανερώνουν τη δύναμή Μου και θα αποδεικνύουν στον κόσμο ότι Εγώ Είμαι ο Μόνος αληθινός Θεός. Ο καθένας τους θα είναι ένα καθαρό πηγάδι από το οποίο θα ρέουν μόνο ζωντανά νερά. Μερικές φορές, τα νερά τους θα είναι καυτά για καθαρισμό. Άλλες φορές, θα είναι δροσερά για αναψυχή. Θα τους δώσω επίσης να κρατούν αστραπή στο ένα χέρι και βροντή στο άλλο. Θα πετούν σαν αετοί πάνω από τη γη, αλλά θα κατεβαίνουν στον λαό Μου σαν περιστέρια, επειδή θα τιμούν την οικογένειά Μου. Θα έρχονται πάνω στις πόλεις σαν σεισμοί και ανεμοστρόβιλοι, αλλά θα δίνουν φως στους πράους και ταπεινούς. Όταν περάσεις αυτή την πόρτα, θα συναντήσεις κι αυτούς.

Πρόκειται να αποστείλω τους ευαγγελιστές Μου των τελευταίων ημερών. Θα τους δώσω ένα ποτήρι χαράς που δεν θα αδειάζει ποτέ. Θα θεραπεύουν τους αρρώστους και θα βγάζουν δαιμόνια. Θα Με αγαπούν και θα αγαπούν τη

δικαιοσύνη. Θα κουβαλούν κάθε μέρα τον σταυρό τους, καθώς δεν θα ζουν για τον εαυτό τους, αλλά για Μένα. Μέσω αυτών, ο κόσμος θα γνωρίσει ότι είμαι ζωντανός και Μου έχει δοθεί όλη η εξουσία και η δύναμη. Είναι οι αιρόμητοι που θα επιτίθενται στις πύλες του εχθρού και θα εισβάλλουν στα σκοτεινά μέρη της γης, οδηγώντας πολλούς στη σωτηρία. Βρίσκονται κι αυτοί πίσω από τούτη την πόρτα και θα τους συναντήσεις.

Θα αποστείλω ποιμένες που θα έχουν τη δική Μου καρδιά για τα πρόβατα. Θα βόσκουν τα πρόβατά Μου επειδή Με αγαπούν. Θα νοιάζονται για το καθένα από τα μικρά Μου σαν να ήταν δικά τους και θα βάζουν τη ζωή τους ο ένας για τον άλλο. Τότε ο κόσμος θα Με γνωρίσει. Τους έχω δώσει εκλεκτή τροφή, για να υπηρετήσουν τον οίκο Μου. Είναι οι πιστοί αυτοί που θα εμπιστευτώ να επιβλέπουν τον οίκο Μου. Είναι κι αυτοί πίσω από τούτη την πόρτα και θα τους συναντήσεις.

Θα αποστείλω τους δασκάλους Μου των τελευταίων ημερών πάνω στη γη. Θα Με γνωρίζουν και θα διδάσκουν τον λαό Μου να Με γνωρίζει. Θα αγαπούν την αλήθεια. Δεν θα υποχωρούν μπροστά στο σκοτάδι, αλλά θα το αποκαλύπτουν και θα το απωθούν. Θα αποφράζουν τα πηγάδια που άνοιξαν οι πατέρες σας και θα προσφέρουν τα καθάρια νερά της ζωής. Θα μεταφέρουν επίσης τους θησαυρούς της Αιγύπτου και θα τους χρησιμοποιούν για να κτίσουν το κατοικητήριό Μου. Θα τους συναντήσεις κι αυτούς πίσω από τούτη την πόρτα».

Καθώς μιλούσε ο Κύριος, κοίταξα την πόρτα. Τώρα, για πρώτη φορά ήθελα να την περάσω. Κάθε λέξη που έλεγε, δημιουργούσε μια προσδοκία στην καρδιά μου, ώστε να θέλω πολύ να γνωρίσω αυτούς τους εργάτες των τελευταίων ημερών.

«Έχεις γνωρίσει στην καρδιά σου εδώ και πολλά χρόνια ότι όλοι αυτοί έρχονται. Σε έφερα εδώ για να σου δείξω πώς να τους αναγνωρίζεις και να τους βοηθάς στον δρόμο τους».

Πέρασα την πόρτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

η φυλακή

Ξαφνικά, βρέθηκα σε μια μεγάλη αυλή φυλακής. Υπήρχαν πελώριοι τοίχοι, τόσο μεγάλοι που δεν είχα δει ποτέ μου. Έφταναν όσο μακριά μπορούσα να δω, είχαν ύψος εκατοντάδες πόδια και ήταν πολύ φαρδιοί. Μπροστά από τον τοίχο υπήρχαν άλλοι φράκτες και κοφτερά σύρματα. Κάθε λίγες εκατοντάδες πόδια υπήρχαν πύργοι με φύλακες σε όλο το μήκος του τοίχου. Μπορούσα να δω τους φύλακες σε κάθε πύργο, αλλά ήταν πολύ μακριά μου για να δω περισσότερα.

Η ατμόσφαιρα ήταν γκρίζα, σκοτεινή και μελαγχολική και έμοιαζε να αντανακλά τέλεια το πλήθος των ανθρώπων που κάθονταν σε ομάδες κατά κατηγορίες. Σε μια ομάδα ήταν ηλικιωμένοι μαύροι άνδρες και σε μια άλλη νέοι μαύροι άνδρες. Ηλικιωμένοι και νέοι λευκοί άνδρες ήταν χωριστά, το ίδιο και οι γυναίκες. Το ίδιο φαινόταν να συμβαίνει με κάθε φυλή. Όσοι είχαν κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ήταν χωρισμένοι, εκτός από τα πολύ μικρά παιδιά.

Ανάμεσα στις ομάδες, φαίνονταν πολλοί άνθρωποι να γυρίζουν εδώ κι εκεί. Καθώς παρατηρούσα, κατάλαβα ότι προσπαθούσαν να βρουν την ταυτότητά τους ανακαλύπτοντας την ομάδα που τους έμοιαζε περισσότερο. Ωστόσο, ήταν προφανές ότι οι ομάδες αυτές δεν άφηναν εύκολα κάποιον να ενωθεί μαζί τους.

Καθώς κοιτούσα πιο κοντά αυτούς τους ανθρώπους, μπορούσα να δω ότι είχαν όλοι βαθιές πληγές και πολλές ουλές από παλιότερες πληγές. Εκτός από τα παιδιά, φαίνονταν όλοι σχεδόν τυφλοί και μπορούσαν μόνο να δουν όσο χρειαζόταν για να μένουν στην ομάδα τους. Ακόμα και μέσα στις ομάδες τους, προσπαθούσαν διαρκώς να δουν τις τυχόν διαφορές των άλλων. Όταν έβρισκαν ακόμα και μια μικρή διαφορά, επιτίθονταν σε εκείνον που ήταν διαφορετικός. Έδειχναν όλοι πεινασμένοι, διψασμένοι και άρρωστοι.

Πλησίασα ένα μεγαλύτερο άνδρα και τον ρώτησα γιατί ήταν όλοι στη φυλακή. Με κοίταξε με έκπληξη, δηλώνοντας με έμφαση ότι δεν ήταν στη φυλακή και πώς εγώ μπορούσα να ρωτήσω ένα τόσο ανόητο πράγμα. Έδειξα τους φράκτες και τους φύλακες, κι εκείνος απάντησε, «Ποιοι φράκτες; Ποιοι φύλακες;» Με κοίταξε σαν να τον είχα προσβάλει τρομερά, και κατάλαβα ότι αν τον ρωτούσα κάτι ακόμα, θα δεχόμουν επίθεση.

Ρώτησα μια νέα γυναίκα το ίδιο πράγμα και πήρα την ίδια απάντηση. Τότε κατάλαβα ότι ήταν τόσο τυφλοί που δεν μπορούσαν να δουν ούτε τους φράκτες ούτε τους φύλακες. Οι άνθρωποι εκείνοι δεν γνώριζαν ότι βρισκόνταν στη φυλακή.

Ο Φύλακας

Αποφάσισα να ρωτήσω ένα φύλακα γιατί οι άνθρωποι αυτοί βρισκόνταν στη φυλακή. Περπατώντας προς τους φράκτες, μπόρεσα να δω σ' αυτούς τρύπες που σε διευκόλυναν να σκαρφαλώσεις. Όταν έφτασα στον τοίχο, τον βρήκα τόσο ακανόνιστα κτισμένο που μου ήταν εύκολο να τον ανέβω. Μπορούσε να αποδράσει εύκολα ο καθένας, αλλά κανένας δεν προσπαθούσε επειδή δεν γνώριζαν ότι ήταν αιχμάλωτοι.

Όταν έφτασα στην κορυφή του τοίχου, μπορούσα να δω σε μακρινή απόσταση, και τον ήλιο να λάμπει πέρα από τα τείχη. Δεν έλαμπε στην αυλή της φυλακής λόγω του ύψους του τοίχου και των σύννεφων που τον σκέπαζαν. Είδα φωτιές στο βάθος της αυλής της φυλακής, εκεί όπου μαζεύονταν τα

παιδιά. Ο καπνός από τις φωτιές εκείνες σχημάτιζε ένα πυκνό σύννεφο πάνω από την αυλή που μετέτρεπε τη σκιά που έριχνε ο τοίχος, σε μια πνιγερή, σκοτεινή ομίχλη. Αναρωτήθηκα τι καιγόταν.

Περπάτησα κατά μήκος της κορυφής του τοίχου μέχρις ότου έφτασα στο φυλάκιο. Με έκπληξή μου είδα τον φύλακα να φοράει ένα ωραίο κουστούμι με κολάρο που έδειχνε ότι ήταν κάποιο είδος διακόνου ή ιερέα. Δεν ξαφνιάστηκε που με είδε και νομίζω ότι με θεώρησε κι εμένα φύλακα.

«Κύριε, γιατί αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται στη φυλακή;» τον ρώτησα.

Η ερώτηση αυτή τον ξάφνιασε, και πρόσεξα ότι τον κυρίευσε φόβος και καχυποψία.

«Ποια φυλακή;» απάντησε. «Για τι πράγμα μιλάτε;»

«Μιλώ γι' αυτούς τους ανθρώπους στην αυλή της φυλακής», είπα νιώθοντας μια παράξενη τόλμη. «Είστε προφανώς ένας φύλακας φυλακής αφού βρίσκεστε σε σκοπιά φυλακής, αλλά γιατί είστε ντυμένος έτσι;» συνέχισα.

«Δεν είμαι φύλακας σε φυλακή! Είμαι διάκονος του ευαγγελίου. Δεν είμαι φύλακός τους – είμαι ο πνευματικός τους ηγέτης. Και αυτό δεν είναι σκοπιά φυλακής – είναι ο οίκος του Κυρίου! Γιε μου, αν νομίζεις ότι οι ερωτήσεις σου είναι αστείες, εγώ δεν γελάω!» Άρπαξε το όπλο του και φάνηκε έτοιμος να μου ρίξει.

«Παρακαλώ, συγχωρήστε με για την ενόχληση» απάντησα, έχοντας την αίσθηση ότι τελικά θα χρησιμοποιούσε το όπλο του.

Καθώς απομακρυνόμουν, περίμενα να ακούσω πυροβολισμούς από στιγμή σε στιγμή. Ο άνθρωπος αυτός ήταν τόσο ανασφαλής που ήξερα ότι μπορούσε να πυροβολήσει χωρίς να σκεφτεί, αν ένιωθε ότι απειλείται. Μπορώ επίσης να πω ότι ήταν ειλικρινής. Πραγματικά, δεν ήξερε ότι ήταν ένας φύλακας.

Η Δασκάλα του Σχολείου

Συνέχισα να περπατώ στην κορυφή του τοίχου μέχρι να νιώσω ότι βρισκόμουν σε απόσταση ασφαλείας, και γύρισα να κοιτάξω τον διάκονο. Περπατούσε πάνω-κάτω στο φυλάκιο του φανερά ταραγμένος. Αναρωτήθηκα γιατί τον ενόχλησαν τόσο πολύ οι ερωτήσεις μου. Ήταν φανερό ότι οι ερωτήσεις μου δεν τον είχαν βοηθήσει να δει τα πράγματα διαφορετικά, αλλά αντίθετα τον έκαναν ακόμα πιο ανασφαλή και επικίνδυνο.

Προχωρώντας, ένιωσα αποφασισμένος να ανακαλύψω τι συνέβαινε και σκεφτόμουν πώς θα μπορούσα να διατυπώσω τις ερωτήσεις μου έτσι ώστε να μην προσβάλω τον επόμενο φύλακα που θα συναντούσα. Πλησιάζοντας στο επόμενο φυλάκιο, ξαφνιαστήκα και πάλι με την εμφάνιση του φύλακα. Δεν ήταν διάκονος, αλλά μια νέα κυρία γύρω στα 25.

«Δεσποινίς, μπορώ να σας κάνω μερικές ερωτήσεις;» ρώτησα.

«Βεβαίως. Πώς μπορώ να σας βοηθήσω;» είπε με συγκαταβατικό ύφος. «Είστε πατέρας κάποιου από αυτά τα παιδιά;»

«Όχι» απάντησα. «Είμαι συγγραφέας». Ήξερα με κάποιο τρόπο ότι αυτή ήταν η απάντηση που έπρεπε να της δώσω. Όπως το περίμενα, αυτό τράβηξε την προσοχή της.

Δεν ήθελα να κάνω το ίδιο λάθος που είχα κάνει με τον διάκονο, αποκαλώντας το μέρος όπου βρισκόταν «φυλάκιο». Έτσι, ρώτησα τη γυναίκα γιατί βρισκόταν σε «εκείνο το μέρος». Η απάντησή της ήταν άμεση και φανέρωσε έκπληξη για την άγνοιά μου.

«Είμαι δασκάλα, επομένως δεν το βρίσκετε εντελώς φυσικό να είμαι στο σχολείο μου;»

«Όστε αυτό είναι το σχολείο σας», απάντησα δείχνοντας το φυλάκιο.

«Ναι. Βρίσκομαι εδώ τρία χρόνια τώρα. Μπορώ να μείνω και για την υπόλοιπη ζωή μου. Αγαπώ πολύ αυτό που κάνω». Αυτή η τελευταία παρατήρηση ήταν τόσο μηχανική που ήξερα ότι αν την πίεζα, κάτι θα ανακάλυπτα.

«Τι διδάσκετε; Πρέπει να είναι ενδιαφέρον για σας, για να σκέφτεστε να περάσετε την υπόλοιπη ζωή σας με αυτό».

«Διδάσκω γενική επιστήμη και κοινωνικές επιστήμες. Δουλειά μου είναι να διαμορφώσω τη φιλοσοφία και την κοσμοαντίληψη αυτών των νεαρών μυαλών. Ό,τι τα διδάσκω, θα τα κατευθύνει στην υπόλοιπη ζωή τους. Εσείς τι γράφετε;» ρώτησε.

«Βιβλία. Γράφω βιβλία ηγεσίας», απάντησα προσδοκώντας την επόμενη ερώτηση. Ήξερα ότι αν είχα πει «Χριστιανικά βιβλία ηγεσίας», η συζήτησή μας θα είχε τελειώσει. Μετά από αυτή την απάντηση, έδειξε να ενδιαφέρεται ακόμα πιο πολύ.

«Η ηγεσία είναι σημαντικό θέμα» δήλωσε με το ίδιο συγκαταβατικό ύφος. «Οι αλλαγές συμβαίνουν τόσο γρήγορα ώστε πρέπει να έχουμε τα σωστά εργαλεία ηγεσίας, για να οδηγήσουμε τις αλλαγές αυτές στη σωστή κατεύθυνση».

«Ποια είναι η κατεύθυνση αυτή;» ρώτησα.

«Προς την ευημερία που μπορεί να έρθει μόνο μέσα από ειρήνη και ασφάλεια» απάντησε σαν να είχε ξαφνιαστεί που έκανα τέτοια ερώτηση.

«Δεν θέλω να σας προσβάλω» απάντησα, «αντίθετα με ενδιαφέρουν οι απόψεις σας πάνω σ' αυτό. Ποιος αισθάνεστε ότι είναι ο καλύτερος τρόπος για να επιτευχθεί αυτή η ειρήνη και ασφάλεια;»

«Μέσω της μόρφωσης φυσικά. Είμαστε όλοι μαζί σ' αυτό το γήινο διαστημόπλοιο και πρέπει να προχωρήσουμε. Με τη μόρφωση βοηθάμε τις μάζες να ελευθερωθούν από την πρωτόγονη νοστιροπία τους και να αντιληφθούν ότι είμαστε όλοι το ίδιο και αν κάνουμε όλοι το μέρος μας στην κοινωνία, θα ευημερούμε όλοι μαζί».

«Αυτό είναι ενδιαφέρον» απάντησα, «αλλά δεν είμαστε όλοι το ίδιο. Είναι επίσης ενδιαφέρον ότι όλοι οι άνθρωποι εκεί κάτω γίνονται ολοένα και πιο διαιρεμένοι και χωρισμένοι από ποτέ. Δεν νομίζετε ότι είναι καιρός να τροποποιήσετε λίγο τη φιλοσοφία σας;»

Με κοίταξε με κατάπληξη και ταραχή, αλλά προφανώς όχι επειδή σκέφτηκε έστω και για μια στιγμή ότι αυτό που είπα ήταν αλήθεια.

«Κύριε, είστε εντελώς τυφλός;» αποκρίθηκε τελικά.

«Όχι, πιστεύω ότι βλέπω πολύ καλά» απάντησα. «Μόλις πριν από λίγο περπάτησα ανάμεσα στους ανθρώπους, και δεν έχω δει ποτέ μου τέτοια διαίρεση και εχθρότητα μεταξύ διαφορετικών ομάδων. Μου φαίνεται ότι η διαμάχη μεταξύ τους είναι χειρότερη από ποτέ».

Θα μπορούσα να πω ότι τα λόγια μου ήταν σαν χαστούκια στο πρόσωπο εκείνης της νεαρής κυρίας. Ήταν σαν να μη μπορούσε να πιστέψει ότι κάποιος έλεγε τέτοια πράγματα, και πολύ περισσότερο, δεν μπορούσε να πιστέψει ότι υπήρχε έστω και μια περίπτωση να έχουν κάποια δόση αλήθειας. Καθώς την παρατηρούσα, μπορώ να πω ότι ήταν τόσο τυφλή που μόλις μπορούσε να με δει. Βρισκόταν σε τόσο ψηλό πύργο που δεν υπήρχε τρόπος να μπορεί να δει τους ανθρώπους από κάτω. Δεν ήξερε πραγματικά τι συνέβαινε, αλλά πίστευε με ειλικρίνεια ότι μπορούσε να δει τα πάντα.

«Αλλάζουμε τον κόσμο» είπε με φανερή περιφρόνηση. «Αλλάζουμε τους ανθρώπους. Αν υπάρχουν ακόμα άνθρωποι σαν θηρία όπως τους περιγράψατε, θα τους αλλάξουμε κι αυτούς. Θα επικρατήσουμε. Η ανθρωπότητα θα νικήσει».

«Αυτή είναι μεγάλη ευθύνη για κάποιον τόσο νέο» παρατήρησα.

Εξαγριώθηκε ακόμα περισσότερο με τα λόγια αυτά, αλλά πριν προλάβει να απαντήσει, εμφανίστηκαν δύο γυναίκες βαδίζοντας προς την πόρτα του φυλακίου στην κορυφή του τοίχου. Η μία ήταν μαύρη γύρω στα πενήντα, και

η άλλη μια καλοντυμένη λευκή γύρω στα σαράντα. Καθώς περπατούσαν, μιλούσαν μεταξύ τους και φαίνονταν σίγουρες και επιβλητικές. Μπορώ να πω ότι μπορούσαν να βλέπουν, αφού είχαν φτάσει και στην κορυφή του τοίχου.

Με έκπληξη είδα τη νεαρή δασκάλα να αρπάζει το όπλο της και να τρέχει έξω από το φυλάκιο για να τις συναντήσει, γιατί ήταν φανερό ότι δεν ήθελε να πλησιάσουν περισσότερο. Τις χαιρέτησε με πολύ επιφανειακή χαρά κι έναν ολοφάνερο αέρα ανωτερότητας, σκοπεύοντας προφανώς να τους επιβληθεί. Με έκπληξη είδα τις δύο γυναίκες να δείχνουν φόβο και υπερβολικό σεβασμό στη δασκάλα που ήταν πολύ νεώτερή τους.

«Ήρθαμε να ρωτήσουμε για κάτι που διδάχτηκαν τα παιδιά μας, αλλά εμείς δεν το καταλάβαμε», είπε η μαύρη επιστρατεύοντας κάποιο θάρρος.

«Ω, είμαι βέβαιη ότι πολλά από αυτά που διδάσκονται τώρα δεν τα καταλαβαίνετε» απάντησε συγκαταβατικά η δασκάλα.

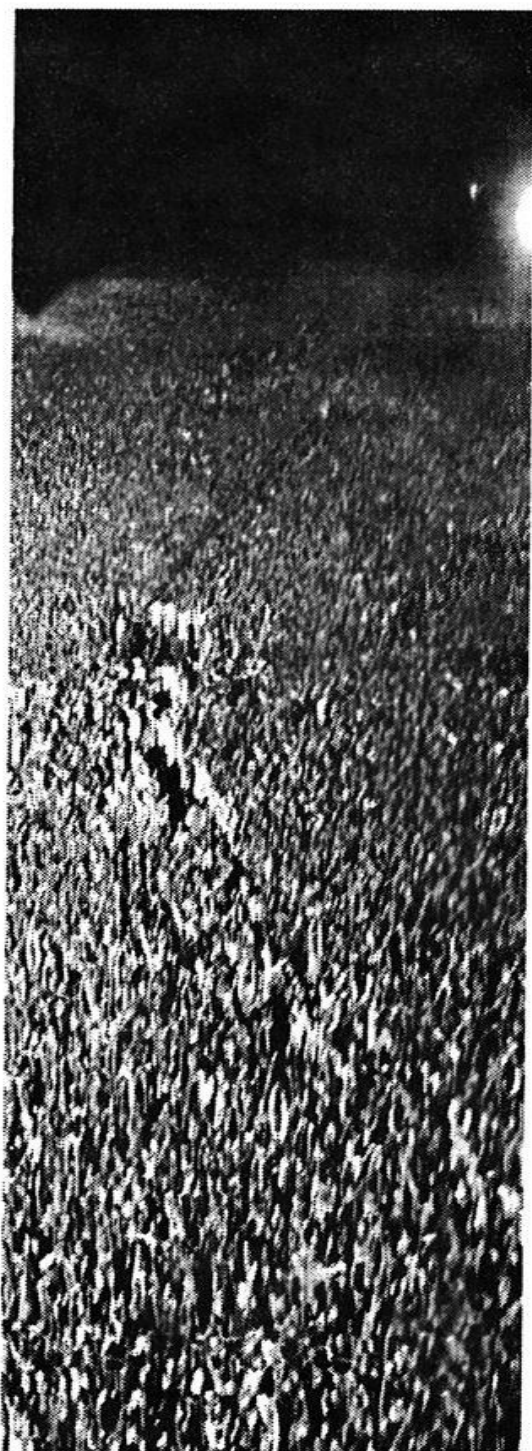
Οι γυναίκες συνέχιζαν να κοιτάζουν το όπλο της δασκάλας που το κρατούσε με τέτοιο τρόπο ώστε να το βλέπουν συνεχώς. Εγώ στεκόμουν κοντά, κατάπληκτος από την όλη σκηνή. Η δασκάλα γύρισε και με κοίταξε νευρικά. Μπορώ να πω ότι φοβόταν μήπως έλεγα κάτι στις δύο γυναίκες. Πασπατεύοντας το όπλο, μου ζήτησε να φύγω. Οι γυναίκες προσπάθησαν να δουν σε ποιον μιλούσε η δασκάλα, κι εγώ συνειδητοποίησα ότι δεν μπορούσαν να με δουν. Ο φόβος τους τις είχε τυφλώσει.

Φώναξα στις γυναίκες, τις παρακάλεσα να έχουν θάρρος και να πιστεύουν αυτό που ένιωθαν στην καρδιά τους. Κοίταξαν προς την κατεύθυνσή μου σαν να μπορούσαν μόνο να ακούσουν θορύβους. Είχαν χάσει και την ικανότητα να ακούνε. Βλέποντας αυτό, η νεαρή δασκάλα χαμογέλασε. Έπειτα με σημάδεψε με το όπλο της και σφύριξε με τη σφυρίχτρα της. Ένιωθα ότι με θεωρούσε το πιο επικίνδυνο άτομο στον κόσμο.

Ήξερα ότι δεν μπορούσα να περιμένω να έρθουν αυτοί που καλούσε με τη σφυρίχτρα της. Κατάλαβα ακόμα ότι αν έκανα λίγο πίσω, θα ήμουν ασφαλής επειδή η νεαρή αυτή δασκάλα ήταν τόσο τυφλή. Είχα δίκιο. Απομακρύνθηκα, ενώ εκείνη φώναζε, σφύριζε και τελικά εξαγριωνόταν τόσο, που άρχισε να πυροβολεί τις δύο γυναίκες.

Καθώς στεκόμουν στην κορυφή του τοίχου ανάμεσα στα δύο φυλάκια, σκεπτόμενος όσα έγιναν, ένιωσα την παρουσία της Σοφίας.

«Πρέπει να επιστρέψεις στην αυλή της φυλακής. Θα είμαι μαζί σου. Γνώριζε ότι έχεις την όραση να αποφύγεις κάθε παγίδα ή όπλο. Μόνο να θυμάσαι ότι ο φόβος μπορεί να σε τυφλώσει. Καθώς περπατάς με την πίστη ότι είμαι μαζί σου, θα βλέπεις πάντα τον δρόμο για να προχωρήσεις. Πρέπει επίσης να προσέχεις να αποκαλύπτεις την όρασή σου μόνο σε όσους σε οδηγώ Εγώ. Η όραση είναι αυτό που φοβούνται οι φύλακες περισσότερο. Γνωρίζω ότι θέλεις να μου κάνεις πολλές ερωτήσεις, αλλά θα απαντηθούν καλύτερα από τις εμπειρίες που θα έχεις εδώ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ο νεαρός απόστολος

Κατέβηκα κάτω και άρχισα να περπατώ στην αυλή. Καθώς προσπερνούσα τους φυλακισμένους, έδειχναν τελείως αδιάφοροι για μένα ή για όλη την αναταραχή στον τοίχο. Τότε θυμήθηκα ότι δεν μπορούσαν να δουν τόσο μακριά. Ένας νέος μαύρος άνδρας στάθηκε στον δρόμο μου και με κοίταξε με φωτεινά και γεμάτα περιέργεια μάτια.

«Ποιος είσαι;» είπαμε και οι δύο ταυτόχρονα.

Καθώς στεκόμασταν κοιτώντας ο ένας τον άλλον, είπε τελικά, «Το όνομά μου είναι Στέφανος. Μπορώ να βλέπω. Τι άλλο θέλεις να μάθεις για μένα που δεν το ξέρεις ήδη;»

«Πώς θα μπορούσα να ξέρω τα πάντα για σένα;» ρώτησα.

«Εκείνος που με βοήθησε να δω, είπε ότι κάποια μέρα θα έρχονταν άνθρωποι που δεν θα είναι φυλακισμένοι. Θα μπορούν να βλέπουν και θα μας πουν ποιοι είμαστε και πώς μπορούμε να αποδράσουμε από τούτη τη φυλακή».

Άρχισα να διαμαρτύρομαι ότι δεν ήξερα ποιος ήταν, όταν θυμήθηκα αυτό που μου είχε πει η Σοφία γι' αυτούς που θα συναντούσα, όταν θα περνούσα αυτή την πόρτα.

«Πράγματι σε γνωρίζω, και γνωρίζω κάποια πράγματα για σένα» παραδέχτηκα, «αλλά ομολογώ ότι αυτή είναι η πιο παράξενη φυλακή που έχω ποτέ μου δει».

«Μα είναι η μοναδική φυλακή!» διαμαρτυρήθηκε.

«Πώς το ξέρεις αυτό αφού ήσουν εδώ όλη σου τη ζωή;» ρώτησα.

«Αυτός που με βοήθησε να δω, μου είπε ότι ήταν η μόνη. Είπε ότι κάθε ψυχή που είχε ποτέ φυλακιστεί, βρισκόταν εδώ φυλακισμένη. Μου έλεγε πάντα την αλήθεια, γι' αυτό και το πιστεύω αυτό».

«Ποιος είναι αυτός που σε βοήθησε να δεις;» ρώτησα, όχι μόνο γιατί ήθελα να ξέρω ποιος τον είχε βοηθήσει να δει, αλλά και γιατί ενδιαφερόμουν να μάθω γι' αυτή τη φυλακή που κρατούσε φυλακισμένες τις ψυχές.

«Δεν μου είπε ποτέ το πραγματικό του όνομα, αλλά απλά αποκαλούσε τον εαυτό Του 'Σοφία'».

«Σοφία! Πώς έμοιαζε;» ρώτησα.

«Ήταν ένας νεαρός, μαύρος αθλητής. Μπορούσε να δει καλύτερα από τον καθένα και έδειχνε να τους γνωρίζει όλους εδώ. Όμως είναι παράξενο. Συνάντησα κι άλλους που είπαν ότι έχουν γνωρίσει κι αυτοί τη Σοφία, αλλά όλοι Τον περιέγραφαν διαφορετικά. Κάποιοι έλεγαν ότι ήταν λευκός και άλλοι ότι ήταν γυναίκα. Είναι ειδικός στις μεταμφιέσεις, εκτός κι αν υπάρχουν πολλές 'Σοφίες'».

«Μπορείς να με πας σ' Αυτόν;» ρώτησα.

«Θα μπορούσα, αλλά δεν Τον έχω δει εδώ και καιρό. Φοβάμαι ότι έχει φύγει ή έχει πεθάνει. Αποθαρρύνθηκα πολύ από τότε που έφυγε. Ακόμα και η όρασή μου άρχισε να χειροτερεύει, μέχρι που είδα εσένα. Μόλις σε είδα, κατάλαβα ότι κάθε τι που μου είπε, ήταν αλήθεια. Είπε ότι Τον γνώριζες κι εσύ, γιατί λοιπόν με ρωτάς τόσα πολλά για Εκείνον;»

«Πράγματι Τον γνωρίζω! Και πάρε θάρρος, ο Φίλος σου δεν είναι νεκρός. Θα σου πω το πραγματικό Του όνομα, αλλά πρώτα πρέπει να σε ρωτήσω κάποια πράγματα».

«Ξέρω ότι μπορώ να σε εμπιστευόμαι, και ξέρω επίσης ότι εσύ και άλλοι σαν εσένα που έρχονται, θα θελήσετε να

συναντήσετε όποιον μπορεί να δει. Μπορώ να σε πάω σε μερικούς από αυτούς που μπορούν να δουν. Ξέρω επίσης ότι εσύ και οι άλλοι έρχεστε για να βοηθήσετε πολλούς άλλους φυλακισμένους να δουν. Όμως κάτι μου κάνει μεγάλη εντύπωση».

«Ποιο είναι αυτό;»

«Είσαι λευκός. Δεν φαντάστηκα ποτέ ότι αυτοί που θα έρχονταν να μας βοηθήσουν να δούμε και να μας ελευθερώσουν, θα ήταν λευκοί».

«Είμαι βέβαιος ότι πολλοί από αυτούς που θα έρθουν, δεν θα είναι λευκοί» απάντησα. «Μπορώ να πω ότι έχεις ήδη αξιοσημείωτη όραση, ώστε να μπορείς να καταλάβεις αυτά που θα σου πω».

Η Αξία της Όρασης

Κοιτάζοντας τον Στέφανο για να βεβαιωθώ ότι άκουγε, συγκινήθηκα με το πόσο ανοικτός και ευκολοδίδακτος ήταν, σε χτυπητή αντίθεση με τη δασκάλα που είχε περίπου την ίδια ηλικία. Ο άνθρωπος αυτός θα γίνει ένας πραγματικός δάσκαλος, σκέφτηκα καθώς συνέχιζα.

«Όταν φτάσουμε στο σημείο της υπέρτατης όρασης, δεν θα κρίνουμε τους ανθρώπους από το χρώμα του δέρματός τους, το φύλο ή την ηλικία τους. Δεν θα κρίνουμε τους άλλους σύμφωνα με την εμφάνιση, αλλά σύμφωνα με το πνεύμα».

«Αυτά μοιάζουν με τα λόγια των δασκάλων μας» αποκρίθηκε λίγο ξαφνιασμένος ο Στέφανος.

«Υπάρχει όμως μια διαφορά» συνέχισα. «Προσπάθησαν να σας κάνουν να πιστεύετε ότι είμαστε όλοι ίδιοι, αλλά δημιουργηθήκαμε διαφορετικοί για ένα λόγο. Η αληθινή ειρήνη θα έρθει μόνο όταν σεβόμαστε τις διαφορές που έχουμε. Όταν γνωρίζουμε πραγματικά ποιοι είμαστε, δεν θα φοβηθούμε ποτέ αυτούς που είναι διαφορετικοί. Όταν είμαστε ελεύθεροι, είμαστε ελεύθεροι να δείξουμε σ' αυτούς που διαφέρουν από μας, τιμή και σεβασμό, επιζητώντας

πάντα να μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο, ακριβώς όπως κάνεις τώρα με μένα».

«Καταλαβαίνω» απάντησε ο Στέφανος. «Ελπίζω ότι δεν σε πρόσβαλα λέγοντας ότι παραξενεύτηκα που είσαι λευκός».

«Όχι, δεν με πρόσβαλες. Καταλαβαίνω. Ενθαρρύνομαι που μπόρεσες να με αναγνωρίσεις παρά το χρώμα του δέρματός μου. Να θυμάσαι όμως ότι κάθε φορά που ανοίγουμε την καρδιά μας για να μάθουμε από εκείνους που είναι διαφορετικοί, η όρασή μας θα αυξάνεται. Τα μάτια σου είναι ήδη φωτεινότερα από την πρώτη φορά που σε είδα».

«Απλά σκεφτόμουν πόσο γρήγορα αποκαταστάθηκε η όρασή μου» παρατήρησε ο Στέφανος.

«Τώρα ξέρω γιατί είμαι εδώ» πρόσθεσα. «Πρέπει να θυμάσαι ότι η όρασή σου είναι το πολυτιμότερο αγαθό σου. Κάθε μέρα πρέπει να κάνεις αυτό που θα σε βοηθήσει να την αυξήσεις. Μείνε μακριά από ανθρώπους και πράγματα που σε κάνουν να χάνεις την όρασή σου».

«Ναι, όπως το να αποθαρρύνομαι».

«Ακριβώς! Η αποθάρρυνση είναι συνήθως η αρχή της απώλειας της όρασης» είπα. «Για να εκπληρώσουμε τον σκοπό μας, πρέπει να αντιστεκόμαστε στην αποθάρρυνση σε οποιαδήποτε μορφή της. Η αποθάρρυνση τυφλώνει».

«Όταν άρχισα να βλέπω, άρχισα να αισθάνομαι ότι είχα ένα σκοπό, ίσως ένα σημαντικό σκοπό» συνέχισε ο Στέφανος. «Μπορείς να με βοηθήσεις να μάθω ποιος είναι ο σκοπός μου;»

«Ναι, νομίζω πως μπορώ. Το να γνωρίζουμε τον σκοπό μας είναι ένας από τους σπουδαιότερους τρόπους με τους οποίους αυξάνεται η όρασή μας. Είναι επίσης και μία από τις καλύτερες άμυνες ενάντια σε καταστάσεις όπως η αποθάρρυνση, που καταστρέφει την όραση. Πιστεύω ότι ο κύριος σκοπός μου εδώ είναι να βοηθήσω εσένα και τους υπόλοιπους που βλέπουν, να γνωρίσετε τον σκοπό σας. Πρώτα όμως χρειάζεται να μιλήσουμε για κάτι ακόμα πιο σπουδαίο».

Θαμμένος Θησαυρός

Όταν μιλούσε ο Στέφανος, μπορούσα να ακούω τη φωνή της Σοφίας, ώστε να ξέρω ότι ο νέος αυτός άνδρας είχε διδαχτεί από τον Κύριο. Ήξερα επίσης ότι δεν γνώριζε το όνομα του Κυρίου και ότι θα δυσκολευόταν να πιστέψει ότι το όνομα της Σοφίας ήταν Ιησούς. Κατάλαβα ότι θα χρειαζόμουν σοφία για να συμμεριστώ το όνομα της Σοφίας. Σκέφτηκα τους αποστόλους, τους προφήτες, τους ευαγγελιστές, τους ποιμένες και δασκάλους που είπε η Σοφία ότι θα συναντούσα περνώντας αυτή την πόρτα. Δεν φαντάστηκα ποτέ μου ότι θα τους συναντούσα σε ένα μέρος σαν αυτό. Καθώς κοιτούσα τη μεγάλη μάζα των ανθρώπων, ένιωσα την παρουσία Του. Ήταν μαζί μου, και ακόμα και μέσα στη σκοτεινιά αυτής της φοβερής φυλακής, με πλημμύρισε συγκίνηση. Γι' αυτό ακριβώς έχω προετοιμαστεί, σκέφτηκα.

«Στέφανε, τι βλέπεις όταν κοιτάζεις αυτή τη μεγάλη μάζα ανθρώπων;» ρώτησα.

«Βλέπω σύγχυση, απελπισία, πικρία, μίσος. Βλέπω σκοτάδι» απάντησε.

«Αυτό είναι σίγουρα αλήθεια, αλλά κοίτα ξανά με τα μάτια της καρδιάς σου. Χρησιμοποίησε την όρασή σου» αποκρίθηκα.

Κοίταξε για κάμποση ώρα, και μετά είπε κάπως διστακτικά, «Τώρα βλέπω ένα μεγάλο αγρό με κρυμμένο θησαυρό μέσα του. Ο θησαυρός είναι παντού και σχεδόν με κάθε μορφή».

«Αυτό ακριβώς» απάντησα. «Αυτό είναι επίσης μια αποκάλυψη του σκοπού σου. Είσαι κυνηγός θησαυρού. Κάποιες από τις σημαντικότερες ψυχές που έζησαν ποτέ, είναι εδώ παγιδευμένες, κι εσύ θα βοηθήσεις να βρεθούν και να ελευθερωθούν».

«Αλλά πώς θα τις βρω και θα τις ελευθερώσω, όταν κι εγώ δεν είμαι ελεύθερος;»

«Γνωρίζεις ήδη πώς να τις βρεις, αλλά είναι αλήθεια ότι δεν θα μπορέσεις να τις ελευθερώσεις, μέχρις ότου ελευθερωθείς ο ίδιος. Αυτό είναι το επόμενο μάθημά σου. Πρέπει επίσης να θυμάσαι ότι θα γνωρίζεις πάντα τον σκοπό σου σε μια κατάσταση, βλέποντας με τα μάτια της καρδιάς σου. Αυτό που βλέπεις από τα βάθη του είναι σου, θα αποκαλύπτει πάντα τον σκοπό σου».

«Με αυτόν τον τρόπο έμαθες ότι θα γίνω κυνηγός θησαυρού;»

«Ναι. Πρέπει όμως να είσαι ελεύθερος προτού μπορέσεις να γίνεις αυτό για το οποίο πλάστηκες. Γιατί δεν απέδρασες από τις τρύπες του φράκτη;» ρώτησα.

«Όταν άρχισα να βλέπω, είδα τους φράκτες και τον τοίχο. Είδα επίσης τις τρύπες στους φράκτες, και πέρασα μέσα από αυτές. Όταν έφτασα στον τοίχο, προσπάθησα αρκετές φορές να σκαρφαλώσω, αλλά με κυρίευε φόβος, επειδή φοβάμαι τα ύψη. Σκεφτόμουν ακόμα ότι αν κατάφερνα να ανέβω, θα με πυροβολούσαν».

«Οι φύλακες αυτοί δεν μπορούν να δουν τόσο καλά όσο εσύ νομίζεις» απάντησα. «Είναι σχεδόν το ίδιο τυφλοί με το πλήθος της αυλής».

Αυτό φάνηκε να εκπλήσσει πραγματικά τον Στέφανο, αλλά θα μπορούσα να πω ότι άνοιξε ακόμα περισσότερο τα μάτια του.

«Μπορείς να δεις την κορυφή του τοίχου;» ρώτησα.

«Ναι, μπορώ να τη δω από εδώ».

«Θέλω να θυμάσαι αυτό» συνέχισα. «Έχω βρεθεί σε πολλά μέρη. Πες τα διαφορετικούς κόσμους ή βασιλεία, αν θέλεις. Υπάρχει μια σημαντική αρχή που έχω βρει να ισχύει σε κάθε τόπο, και πρέπει να τη θυμάσαι στην υπόλοιπη ζωή σου.

«Ποια είναι;»

«Μπορείς πάντα να πας όσο μακριά μπορείς να δεις. Αν μπορείς να δεις την κορυφή του τοίχου, μπορείς να φτάσεις

εκεί. Όταν φτάσεις στην κορυφή του τοίχου, θα μπορείς να δεις μακρύτερα από όσο είχες δει μέχρι τότε. Πρέπει να συνεχίσεις να πηγαίνεις όσο μακριά μπορείς να δεις. Ποτέ μη σταματάς όσο μπορείς να βλέπεις μακρύτερα».

«Καταλαβαίνω» απάντησε αμέσως. «Αλλά εξακολουθώ να φοβάμαι να σκαρφαλώσω αυτόν τον τοίχο. Είναι τόσο ψηλός! Είναι ασφαλής;»

«Δεν θα σου πω ψέματα ότι είναι ασφαλής, αλλά γνωρίζω ότι είναι πολύ πιο επικίνδυνο να *μη* σκαρφαλώσεις. Αν δεν χρησιμοποιήσεις την όρασή σου περπατώντας σ' αυτό που βλέπεις, θα τη χάσεις. Τότε θα χαθείς εδώ».

«Πώς θα αναζητήσω τον θησαυρό που υπάρχει εδώ, αν φύγω;»

«Καλή ερώτηση, αλλά αυτή εμποδίζει πολλούς να εκπληρώσουν τον σκοπό τους. Μπορώ μόνο να σου πω τώρα ότι έχεις ένα μεγάλο ταξίδι που πρέπει να το τελειώσεις. Στο τέλος του ταξιδιού σου, θα βρεις μια πόρτα που θα σε οδηγήσει πίσω σ' αυτή τη φυλακή, ακριβώς όπως τη βρήκα κι εγώ. Όταν επιστρέψεις, η όρασή σου θα είναι τόσο μεγάλη, ώστε δεν θα μπορέσουν ποτέ να σε παγιδεύσουν ξανά εδώ. Η όρασή σου θα είναι επίσης τόσο μεγάλη, ώστε να βλέπεις τον θησαυρό που είναι εδώ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΤΟ ΦΩΣ

Στέφανος γύρισε και κοίταξε πάλι τον τοίχο. «Εξακολουθώ να νιώθω μεγάλο φόβο» είπε κλαίγοντας. «Δεν ξέρω αν μπορώ να το κάνω».

«Έχεις όραση, αλλά σου λείπει η πίστη. Όραση και πίστη πρέπει να εργάζονται μαζί» είπα. «Υπάρχει ένας λόγος που είναι αδύνατη η πίστη σου».

«Σε παρακαλώ, πες μου ποιος είναι! Υπάρχει κάτι που θα βοηθήσει να αυξηθεί η πίστη μου, όπως αυξάνεται η όρασή μου;»

«Ναι. Η πίστη έρχεται όταν γνωρίζουμε ποιος είναι πραγματικά η Σοφία. Πρέπει να ξέρεις το πραγματικό Του όνομα. Η γνώση του ονόματος και μόνο θα σου δώσει αρκετή πίστη για να περάσεις αυτόν τον τοίχο και να πας στην ελευθερία. Όσο καλύτερα γνωρίζεις το όνομά Του, τόσο μεγαλύτερα εμπόδια και δυσκολίες θα μπορείς να υπερνικήσεις στο ταξίδι σου. Μια μέρα θα γνωρίσεις το όνομά Του τόσο καλά, ώστε να κινήσεις οποιοδήποτε βουνό».

«Ποιο είναι το όνομά Του;» ικέτευσε σχεδόν ο Στέφανος.

«Το όνομά Του είναι Ιησούς».

Ο Στέφανος κοίταξε στο έδαφος και μετά ψηλά στον αέρα, καθώς φάνηκε να τον καταλαμβάνει δυσπιστία. Παρα-

τηρούσα τη μάχη ανάμεσα στην καρδιά και το μυαλό του. Τελικά, με ξανακοίταξε και προς μεγάλη μου ανακούφιση είχε ακόμα ελπίδα στα μάτια του. Ήξερα ότι είχε ακούσει την καρδιά του.

«Το υποψιάστηκα» είπε. «Στην πραγματικότητα, όλη την ώρα που μιλούσες ήξερα κατά κάποιο τρόπο ότι επρόκειτο να πεις αυτό. Ξέρω επίσης ότι μου λες την αλήθεια. Έχω όμως μερικές ερωτήσεις. Μπορώ να τις κάνω;»

«Φυσικά».

«Έχω γνωρίσει πολλούς ανθρώπους που χρησιμοποιούν το όνομα του Ιησού, αλλά δεν είναι ελεύθεροι. Μάλιστα, είναι από τους πιο δεμένους ανθρώπους που γνωρίζω εδώ. Γιατί;»

«Είναι μια καλή ερώτηση, και μπορώ μόνο να σου πω αυτό που έχω μάθει στο δικό μου ταξίδι. Πιστεύω ότι κάθε περίπτωση είναι διαφορετική, αλλά υπάρχουν πολλοί που γνωρίζουν το όνομά Του χωρίς να γνωρίζουν τον ίδιο. Αντί να πλησιάζουν πιο κοντά Του και να αλλάζουν βλέποντάς Τον όπως είναι, προσπαθούν να Τον κάνουν σύμφωνα με την εικόνα τους. Η γνώση του ονόματος του Ιησού είναι κάτι πολύ περισσότερο από το να γνωρίζει κανείς μόνο πώς να το συλλαβίζει ή να το προφέρει. Είναι να γνωρίζει ποιος είναι πραγματικά Αυτός. Από αυτό έρχεται η πραγματική πίστη».

Μπορούσα να βλέπω ακόμα αμφιβολία στα μάτια του Στέφανου, αλλά ήταν το καλό είδος αμφιβολίας – αυτό που θέλει να πιστέψει, παρά αυτό που θέλει να δυσπιστεί. Συνέχισα.

«Υπάρχουν άλλοι που αγαπούν πραγματικά τον Ιησού και αρχίζουν με ειλικρίνεια να Τον γνωρίζουν, αλλά παραμένουν φυλακισμένοι. Είναι αυτοί που αφήνουν τις πληγές ή τα λάθη που υπέφεραν στο ταξίδι τους, να τους γυρίζουν πίσω. Έχουν γευτεί ελευθερία, αλλά επιστρέφουν στη φυλακή εξαιτίας απογοητεύσεων ή αποτυχιών. Μπορείς να τους αναγνωρίσεις εύκολα, επειδή μιλούν πάντα για το παρελθόν

αντί για το μέλλον. Αν εξακολουθούσαν να περπατούν με την όρασή τους, δεν θα κοιτούσαν συνέχεια πίσω».

«Έχω συναντήσει πολλούς από αυτούς» παρατήρησε ο Στέφανος.

«Χρειάζεται να καταλάβεις κάτι για να έχεις μια ολοκληρωμένη απάντηση στο ερώτημά σου. Αν θέλεις να εκπληρώσεις τον προορισμό σου, δεν μπορείς υπερβολικά να αποθαρρύνεσαι ή να ενθαρρύνεσαι από άλλους που χρησιμοποιούν το όνομα του Ιησού. Δεν έχουμε κληθεί να στηρίζουμε την πίστη μας στον λαό Του, αλλά σε Εκείνον. Ακόμα και οι μεγαλύτερες ψυχές θα μας απογοητεύσουν κατά καιρούς, επειδή εξακολουθούν να είναι άνθρωποι.

Πολλοί σαν αυτούς που μόλις περιέγραψα, μπορούν επίσης να γίνουν μεγάλες ψυχές. Η όραση και η πίστη μπορούν να αποκατασταθούν, ακόμα και σ' αυτούς που έγιναν οι πιο αποθαρρυσμένοι και απογοητευμένοι. Ως κυνηγός θησαυρού, αυτή είναι η δουλειά σου. Δεν μπορούμε να παραμερίσουμε κανέναν άνθρωπο – είναι όλοι θησαυροί για Εκείνον. Ωστόσο, για να Τον γνωρίσεις πραγματικά και να περπατάς με αληθινή πίστη, δεν πρέπει να τον κρίνεις από τους δικούς Του, ούτε από τους καλύτερους ούτε από τους χειρότερους» είπα.

«Θεωρούσα πάντα τον Ιησού ως τον λευκό άνθρωπο του Θεού. Δεν φάνηκε ποτέ να κάνει πολλά για τον λαό μας».

«Δεν είναι ο λευκός άνθρωπος του Θεού – ούτε ο ίδιος ήταν λευκός! Αλλά ούτε και είναι ο μαύρος άνθρωπος του Θεού. Δημιούργησε τα πάντα και είναι ο Κύριος πάντων. Όταν αρχίσεις να Τον βλέπεις ως τον Θεό κάποιας ομάδας, θα έχεις περιορίσει πολύ το ποιος είναι, και θα έχεις ελαττώσει σημαντικά τη δική σου όραση».

Πίστη και Υπακοή

Παρακολουθούσα σιωπηλός τη μάχη που έδινε ο Στέφανος με πολλά άλλα πράγματα στην καρδιά του. Συνέχιζα

να νιώθω την παρουσία της Σοφίας, και ήξερα ότι Εκείνος μπορούσε να εξηγήσει τα πάντα πολύ καλύτερα από μένα. Τελικά, ο Στέφανος με κοίταξε με το φως των ματιών του να λάμπει ζωηρότερο από ποτέ.

«Ξέρω ότι όλα τα ερωτηματικά με τα οποία πάλεψα, δεν έχουν καμία σχέση με το ποιος πραγματικά είναι ο Ιησούς, αλλά με το ποιος είναι σύμφωνα με τις γνώμες των ανθρώπων. Ξέρω ότι αυτά που λες είναι αλήθεια. Ξέρω ότι ο Ιησούς είναι Αυτός που μου έδωσε όραση και ότι Αυτός είναι Σοφία. Πρέπει να ανακαλύψω για τον εαυτό μου ποιος πραγματικά είναι ο Ιησούς. Πρέπει να Τον εκζητήσω, να Τον υπηρετήσω. Γνωρίζω επίσης ότι Εκείνος σε έστειλε εδώ να με βοηθήσεις να ξεκινήσω. Τι πρέπει να κάνω;»

«Η Σοφία είναι τώρα εδώ» άρχισα. «Τον άκουσες όταν μιλούσα, ακριβώς όπως Τον άκουσα να μιλάει μέσα από σένα. Γνωρίζεις ήδη τη φωνή Του. Είναι ο Δάσκαλός σου. Θα σου μιλάει μέσα από πολλούς, διαφορετικούς ανθρώπους, και μερικές φορές ακόμα και μέσα από ανθρώπους που δεν Τον γνωρίζουν. Να είσαι γρήγορος στο να ακούς και να υπακούς σε ό,τι λέει. Πίστη και υπακοή είναι το ίδιο. Δεν έχεις πραγματική πίστη αν δεν υπακούς, και αν έχεις πραγματική πίστη θα υπακούς πάντα.

Είπες ότι θα Τον υπηρετήσεις. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα ζεις πια για τον εαυτό σου, αλλά για Εκείνον. Στην παρουσία της Σοφίας, γνωρίζεις τη διαφορά ανάμεσα στο σωστό και το λάθος. Όταν φτάσεις να γνωρίσεις τη Σοφία, θα καταλάβεις επίσης τι είναι κακό. Πρέπει να αποκηρύξεις το κακό που έκανες στο παρελθόν, καθώς και αυτό που πρόκειται να σε πειράξει στο μέλλον.

Δεν μπορείς να ζεις όπως οι άλλοι. Έχεις κληθεί να είσαι στρατιώτης του σταυρού. Όταν δέχτηκες το όνομά Του και την αλήθεια για το ποιος είναι, όταν αυτό το μεγάλο φως ήρθε στα μάτια σου, όταν η ειρήνη και η ικανοποίηση άρχισαν να κατακλύζουν την ψυχή σου ακριβώς όπως λίγο πριν, αναγεννήθηκες και άρχισες μια νέα ζωή. Η Σοφία σου μιλούσε

μερικές φορές οδηγώντας σε και διδάσκοντάς σε, αλλά τώρα ζει μέσα σου. Δεν θα σε αφήσει ποτέ πια. Όμως δεν είναι υπηρέτης σου, αλλά εσύ δικός Του».

«Τον αισθάνομαι!» παραδέχτηκε ο Στέφανος. «Αλλά πόσο θα ήθελα να Τον ξαναδώ!»

«Μπορείς να Τον βλέπεις συνέχεια με τα μάτια της καρδιάς σου. Αυτό είναι επίσης το κάλεσμά σου – να Τον βλέπεις πιο καθαρά και να Τον ακολουθείς πιο κοντά. Αυτός είναι ο σκοπός του ταξιδιού σου. Στο ταξίδι σου, θα μάθεις για το όνομά Του και τη δύναμη του σταυρού. Όταν θα έχεις εκπαιδευτεί, θα επιστρέψεις εδώ με αυτή τη δύναμη και θα βοηθήσεις να ελευθερωθούν πολλοί από αυτούς τους φυλακισμένους».

«Θα είσαι ακόμα εδώ;»

«Δεν ξέρω. Μερικές φορές θα έχω να κάνω έργο εδώ, και άλλες φορές θα πρέπει να βοηθήσω άλλους στο ταξίδι τους. Μπορεί να σε συναντήσω ξανά έξω, εκεί που πρόκειται να πας. Κι εγώ επίσης κάνω το δικό μου ταξίδι. Αυτό είναι ένα μέρος του. Στο ταξίδι σου, θα υπάρξουν πολλές πόρτες που θα πρέπει να διαβείς. Δεν ξέρεις ποτέ πού θα σε οδηγήσουν. Κάποιες μπορεί να σε φέρουν πίσω εδώ. Άλλες μπορεί να σε φέρουν στην έρημο που όλοι πρέπει να διασχίσουν. Κάποιες οδηγούν σε ένδοξες ουράνιες εμπειρίες, και είναι πειρασμός να αναζητούμε πάντα τέτοιες πόρτες, αλλά δεν είναι πάντα αυτές που χρειαζόμαστε να μας βοηθήσουν στην εκπλήρωση του προορισμού μας. Μη διαλέγεις πόρτες από την εμφάνισή τους, αλλά ζήτα πάντα τη βοήθεια της Σοφίας».

Ο Στέφανος έστρεψε το βλέμμα του στον τοίχο. Πρόσεξα την εμφάνιση ενός χαμόγελου.

«Τώρα μπορώ να ανέβω αυτόν τον τοίχο» είπε. «Μάλιστα, ανυπομονώ για την πρόκληση. Πρέπει να παραδεχτώ ότι ακόμα νιώθω τον φόβο, αλλά δεν πειράζει. Ξέρω ότι μπορώ να σκαρφαλώσω και δεν μπορώ να περιμένω να δω τι υπάρχει από πίσω. Γνωρίζω ότι είμαι ελεύθερος. Δεν είμαι πια φυλακισμένος!»

Προχώρησα με τον Στέφανο στον πρώτο φράκτη. Με έκπληξή του ανακάλυψε πως όχι μόνο είχε τρύπες, αλλά και οπουδήποτε τις ακουμπούσε, ο φράκτης διαλυόταν μέσα στα χέρια του δημιουργώντας ακόμα μεγαλύτερες τρύπες.

«Από τι είναι φτιαγμένοι αυτοί οι φράκτες;» ρώτησε.

«Αυταπάτες» εξήγησα. «Κάθε φορά που δραπετεύει κάποιος μέσα από αυτούς, γινόταν μια τρύπα για να περάσουν κι άλλοι. Μπορείς να περάσεις μέσα από τις τρύπες που ήδη υπάρχουν ή να ανοίξεις τη δική σου».

Ο Στέφανος διάλεξε ένα παχύ σημείο με αγκαθωτό σύρμα, άπλωσε μπροστά τα χέρια του και προχώρησε καταπάνω του, ανοίγοντας μια μεγάλη τρύπα καθώς περνούσε. Ήξερα ότι κάποια μέρα θα επέστρεφε εδώ και θα οδηγούσε πολλούς έξω, μέσα από την τρύπα που τώρα έκανε. Ήταν μεγάλη χαρά να τον βλέπει κανείς. Ένωσα τόσο έντονη την παρουσία της Σοφίας, που ήξερα ότι μπορούσα να Τον δω αν γυρνούσα. Το έκανα, και είχα δίκιο. Η μεγάλη χαρά που δοκίμαζα, υπήρχε και στο πρόσωπό Του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ελευθερία

Καθώς στεκόμουν δίπλα στη Σοφία παρατηρώντας τον Στέφανο να περνάει τους φράκτες, εκείνος φώναξε, «Από τι είναι φτιαγμένος ο τοίχος;»

«Από φόβο».

Είδα τον Στέφανο που σταμάτησε και κοιτούσε τον τοίχο. Ήταν πελώριος. Πολλοί δεν πέρασαν ποτέ τους φράκτες, αλλά τώρα είχε έρθει η ώρα της κρίσιμης δοκιμής για τον Στέφανο.

Χωρίς να κοιτάξει πίσω, φώναξε πάλι, «Θα με βοηθήσεις να ανέβω;»

«Δεν μπορώ να σε βοηθήσω» απάντησα. «Αν προσπαθήσω να σε βοηθήσω, θα σου πάρει διπλό χρόνο και θα είναι ακόμα πιο δύσκολο. Για να υπερνικήσεις τους φόβους σου, πρέπει να τους αντιμετωπίσεις μόνος».

«Όσο περισσότερο τον κοιτάζω, τόσο χειρότερα φαίνονται τα πράγματα», άκουσα τον Στέφανο να λέει στον εαυτό του.

«Στέφανε, έκανες το πρώτο σου λάθος».

«Τι έκανα;» φώναξε αποκαρδιωμένος, ήδη γεμάτος φόβο.

«Σταμάτησες».

«Τι να κάνω τώρα; Αισθάνομαι τα πόδια μου πολύ βαριά για να προχωρήσω».

«Κοίτα την τρύπα που έκανες στους φράκτες» είπα. «Τώρα, κοίτα την κορυφή του τοίχου και άρχισε να περπατάς. Όταν φτάσεις στον τοίχο, συνέχισε. Μη σταματάς να ξεκουραστείς. Δεν υπάρχει μέρος για ξεκούραση όταν κρέμεσαι στο πλευρό του τοίχου, γι' αυτό συνέχισε να σκαρφαλώνεις μέχρι να φτάσεις στην κορυφή».

Προς μεγάλη μου ανακούφιση, άρχισε πάλι να προχωράει. Πήγαινε πιο σιγά, αλλά προχωρούσε. Όταν έφτασε στον τοίχο, άρχισε να σκαρφαλώνει αργά αλλά σταθερά. Όταν κατάλαβα ότι θα τα κατάφερνε, πήγα στον τοίχο και τον ανέβηκα γρήγορα, ώστε να τον συναντήσω στην άλλη πλευρά.

Ήξερα ότι θα ήταν διψασμένος κι έτσι τον περίμενα δίπλα σε ένα ρυάκι. Όταν έφτασε, ξαφνιαστηκε λίγο που με είδε, αλλά ήταν πολύ χαρούμενος. Ήμουν κι εγώ το ίδιο έκπληκτος βλέποντας την αλλαγή του. Τα μάτια του έλαμπαν φωτεινότερα και καθαρότερα από ποτέ, και περπατούσε με μια εμπιστοσύνη και αρχοντιά που σε κατέπλησσε. Τον είχα δει ως στρατιώτη του σταυρού, αλλά δεν τον είχα δει ως τον μεγάλο πρίγκιπα που προφανώς κλήθηκε να είναι.

«Πες μου γι' αυτό» είπα.

«Ήταν τόσο δύσκολο να αρχίσω να περπατάω ξανά και μετά να συνεχίσω, που ήξερα ότι αν ποτέ σταματούσα, θα ήταν πολύ δύσκολο να ξαναρχίσω. Σκεφτόμουν αυτούς που μου είπες, αυτούς που γνώριζαν το όνομα του Κυρίου, αλλά δεν είχαν ποτέ ανέβει αυτόν τον τοίχο, για να περπατήσουν με πίστη στο όνομά Του. Ήξερα ότι μπορούσα να γίνω ένας από αυτούς. Αποφάσισα ότι ακόμα και αν έπεφτα, ακόμα και αν πέθαινα, θα προτιμούσα να πεθάνω παρά να μείνω σ' αυτή τη φυλακή. Προτιμούσα να πεθάνω, από το να μη δω τι υπήρχε σ' αυτή την πλευρά και να μην κάνω το ταξίδι που κλήθηκα να κάνω. Ήταν δύσκολο, πιο δύσκολο απ' ό,τι νόμιζα, αλλά ήδη αξίζει τον κόπο».

«Έλα, πιες από το ρυάκι αυτό. Θα βρεις όλο το νερό και την τροφή που χρειάζεσαι στο ταξίδι. Θα είναι πάντα εκεί, όταν πραγματικά το χρειάζεσαι. Άφησε την πείνα και τη δίψα να σε κρατούν σε κίνηση. Όταν βρίσκεις την αναψυχή, ξεκουράσου για όσο θα διαρκέσει, και μετά συνέχιζε τον δρόμο σου.

Ήπιε γρήγορα και μετά σηκώθηκε, ανυπόμονος να ξεκινήσει.

«Δεν θα σε ξαναδώ για ένα διάστημα, γι' αυτό πρέπει να σου πω μερικά πράγματα που θα σε βοηθήσουν στο ταξίδι».

Ο Στέφανος με κοίταξε με θαυμαστή προσοχή και φωτεινότητα. Εκείνοι που γνώρισαν τα μεγαλύτερα δεσμά, θα αγαπήσουν την ελευθερία περισσότερο από όλους, σκέφτηκα. Του έδειξα να κοιτάξει προς το μεγαλύτερο βουνό που μπορούσαμε να δούμε.

«Τώρα, πρέπει να ανέβεις αυτό το βουνό. Όταν φτάσεις στην κορυφή, κοίταξε όσο μακριά μπορείς να δεις. Σημείωσε καλά αυτό που θα δεις και ψάξε για το μονοπάτι που θα σε οδηγήσει στον προορισμό σου. Κάνε ένα χάρτη του δρόμου στο μυαλό σου. Εκεί έχεις κληθεί να πας».

«Καταλαβαίνω» απάντησε. «Αλλά μπορώ να το δω από ένα χαμηλότερο βουνό; Δεν φοβάμαι πια την αναρρίχηση, αλλά ανυπομονώ να συνεχίσω το ταξίδι».

«Από τα χαμηλότερα βουνά μπορείς να δεις μέρη, και να φτάσεις σ' αυτά πολύ γρηγορότερα. Μπορείς να επιλέξεις να το κάνεις. Η αναρρίχηση στο ψηλό βουνό θα σου πάρει περισσότερο χρόνο και θα είναι δυσκολότερη, αλλά από την κορυφή του θα μπορείς να δεις πολύ μακρύτερα και κάτι πιο μεγάλο. Το ταξίδι από το ψηλό βουνό θα είναι επίσης δυσκολότερο και μακρύτερο. Είσαι ελεύθερος και μπορείς να διαλέξεις όποιο ταξίδι θέλεις».

«Εσύ πάντα παίρνεις το ψηλότερο βουνό, έτσι δεν είναι;» ρώτησε ο Στέφανος.

«Τώρα ξέρω ότι είναι πάντα το καλύτερο, αλλά δεν μπορώ να πω ότι διάλεγα πάντα το ψηλότερο βουνό. Συχνά προτίμησα τον ευκολότερο και συντομότερο δρόμο, και πάντα μετάνιωνα όταν το έκανα. Τώρα πιστεύω πως είναι σοφία να διαλέγεις πάντα το ψηλότερο βουνό. Ξέρω ότι ο μεγαλύτερος θησαυρός βρίσκεται πάντα στο τέλος του μεγαλύτερου και δυσκολότερου ταξιδιού. Πιστεύω ότι κι εσύ είσαι αυτό το είδος του κυνηγού θησαυρού. Ξεπέρασες μεγάλο φόβο. Τώρα είναι η ώρα να περπατήσεις με μεγάλη πίστη».

«Ξέρω ότι αυτά που λες είναι αλήθεια, και ξέρω μέσα στην καρδιά μου ότι πρέπει να ανέβω στο ψηλότερο βουνό τώρα ή θα διαλέγω πάντα αυτό που είναι λιγότερο από όσο μπορούσα να έχω. Είμαι τόσο ανυπόμονος να συνεχίσω και να φτάσω στον προορισμό μου».

«Η πίστη και η υπομονή πάνε μαζί» αποκρίθηκα. «Η ανυπομονησία είναι έλλειψη πίστης. Η ανυπομονησία δεν θα σε οδηγήσει ποτέ στους υψηλότερους σκοπούς του Θεού. Το καλό μπορεί να είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του άριστου. Τώρα είναι η ώρα να θεμελιώσεις στη ζωή σου ένα πρότυπο – να διαλέγεις πάντα το υψηλότερο και το καλύτερο. Αυτός είναι ο τρόπος να παραμένεις κοντά στη Σοφία».

«Τι άλλο θα ήθελες να μου πεις πριν φύγω;» ρώτησε ο Στέφανος καθισμένος σε ένα βράχο, επιλέγοντας με σοφία να είναι υπομονετικός και να μάθει ό,τι χρειαζόταν να ξέρει προτού φύγει. Σκέφτηκα ότι μπορεί να γνώριζε ήδη τη Σοφία καλύτερα από μένα.

Μια Προειδοποίηση

«Υπάρχει μια άλλη σοφία που δεν είναι η σοφία του Θεού, και υπάρχει κάποιος άλλος που αυτοαποκαλείται «Σοφία», αλλά δεν είναι. Είναι ο εχθρός μας. Μπορεί να είναι δύσκολο να αναγνωριστεί, επειδή προσπαθεί να εμφανίζεται ως Σοφία, και τα καταφέρνει καλά σ' αυτό. Έρχεται ως άγγελος φωτός και συνήθως φέρνει αλήθεια. Θα έχει μια μορφή αλήθειας και σοφίας, αλλά χρειάστηκα πολύ καιρό για

να μάθω να τις διακρίνω από την Αλήθεια και τη Σοφία. Έχω μάθει ότι μπορεί ακόμα να ξεγελαστώ από αυτόν, αν έστω και για μια στιγμή αρχίσω να σκέφτομαι ότι αυτό δεν γίνεται. Η Σοφία μου έχει πει ότι δεν μπορούμε ποτέ να ξεπεράσουμε σε εξυπνάδα τον εχθρό – η άμυνά μας είναι να μάθουμε πρώτα να τον αναγνωρίζουμε, και μετά να του αντιστεκόμαστε».

Τα μάτια του Στέφανου άνοιξαν διάπλατα καθώς φάνηκε να γνωρίζει για τι πράγμα μιλούσα. «Ξέρω για ποιον μιλάς!» είπε. «Συνάντησα πολλούς στη φυλακή που τον ακολουθούν. Μιλούσαν πάντα για μια ανώτερη σοφία, μια ανώτερη γνώση. Έδειχναν πάντα ευγενικοί και καλοί, αλλά ήταν πονηροί. Όποτε τους μιλούσα για τη Σοφία, έλεγαν ότι κι αυτοί τη γνώριζαν ως «εσωτερικό οδηγό» τους. Ωστόσο, όταν τους άκουγα, δεν αισθανόμουν ότι με οδηγούσαν στην ελευθερία όπως έλεγαν, αλλά σε ακόμα μεγαλύτερα δεσμά μέσα σε εκείνη τη φυλακή. Αισθανόμουν να τους περιβάλλει σκοτάδι, όχι σαν το φως που ένιωθα όταν μιλούσα με τη Σοφία. Ήξερα ότι δεν ήταν το ίδιο».

«Η αληθινή Σοφία είναι ο Ιησούς. Τώρα το ξέρεις. Αληθινή σοφία είναι να αναζητάς τον Ιησού. Κάθε σοφία που δεν σε οδηγεί στον Ιησού είναι ψεύτικη. Ο Ιησούς πάντα σε ελευθερώνει. Η ψεύτικη 'Σοφία' σε οδηγεί πάντα σε δεσμά. Ωστόσο, η αληθινή σοφία συχνά στην αρχή μοιάζει με δεσμά, και τα δεσμά συνήθως στην αρχή μοιάζουν με ελευθερία».

«Δεν θα είναι εύκολο, έτσι;» έκλαψε ο Στέφανος.

«Όχι. Δεν θα είναι εύκολο, και δεν γίνεται να είναι. Η υποψία δεν είναι το ίδιο με την πραγματική διάκριση, αλλά αν πρόκειται να υποψιάζεσαι τα πάντα, να υποψιάζεσαι αυτά που φαίνονται εύκολα. Δεν έχω βρει ακόμα πίσω από κάθε πόρτα ή σε κάθε μονοπάτι κάτι «εύκολο», που να είναι σωστό. Παίρνοντας τον εύκολο δρόμο, μπορεί να οδηγηθείς με τον ασφαλέστερο τρόπο στην πλάνη. Έχεις κληθεί ως στρατιώτης και πρόκειται να πολεμήσεις. Αυτή τη στιγμή, όλος ο κόσμος βρίσκεται στην εξουσία της ψεύτικης 'Σοφίας', και θα πρέπει να τον υπερνικήσεις για να εκπληρώσεις τον προορισμό σου».

«Ήδη έπρεπε να κάνω πράγματα που ήταν δυσκολότερα από οτιδήποτε έχω κάνει ποτέ στο παρελθόν» είπε ο Στέφανος. «Όμως έχεις δίκιο – είναι δύσκολο, αλλά αξίζει. Δεν έχω ποτέ γνωρίσει τέτοια χαρά, τέτοια ικανοποίηση, τέτοια ελπίδα. Η ελευθερία είναι δύσκολη. Είναι δύσκολο να έχεις να διαλέξεις ποιο βουνό θα ανέβεις. Πίσω εκεί, ήξερα ότι μπορούσα να διαλέξω να μην ανέβω εκείνον τον τοίχο. Αισθανόμουν ότι φοβόμουν να κάνω αυτή την επιλογή εξαιτίας του τοίχου που υπήρχε μέσα μου. Όμως από τη στιγμή που πήρα την απόφαση, ήξερα ότι θα κατάφερνα να φτιάσω στην κορυφή. Γίνεται όμως αυτό ποτέ ευκολότερο;»

«Δεν νομίζω, αλλά κατά κάποιο τρόπο το ‘δύσκολο’ γίνεται πιο αποδοτικό. Δεν μπορεί να υπάρξει νίκη χωρίς μάχη, και όσο μεγαλύτερη είναι η μάχη, τόσο μεγαλύτερη είναι η νίκη. Όσο περισσότερες νίκες γνωρίζεις, τόσο περισσότερο αρχίζεις να προσμένεις τις μάχες και υψώνεσαι ακόμα πιο ψηλά για να αντιμετωπίσεις τις δυσκολότερες. Αυτό που διευκολύνει τα πράγματα, είναι ότι ο Κύριος μας οδηγεί πάντα στη νίκη. Αν μένεις κοντά Του, δεν θα αποτύχεις ποτέ. Μετά από κάθε μάχη, κάθε δοκιμασία, βρίσκεσαι πιο κοντά Του και Τον γνωρίζεις καλύτερα».

«Θα αισθάνομαι πάντα εκείνο το σκοτάδι, όταν η ψεύτικη ‘Σοφία’ προσπαθεί να με παραπλανήσει;»

«Δεν ξέρω. Αυτό που ξέρω είναι ότι το σκοτάδι έρχεται όταν ο εχθρός μάς εξαπατά με αναζήτηση του εαυτού μας. Όταν εξαπάτησε τον πρώτο άνδρα και την πρώτη γυναίκα, για να φάνε από το Δέντρο της Γνώσης του Καλού και του Κακού, το πρώτο πράγμα που έκαναν, ήταν να κοιτάξουν τον εαυτό τους. Από τη στιγμή που η ψεύτικη ‘Σοφία’ μάς κάνει εγωκεντρικούς, η πώση μας σε δεσμά είναι βέβαιη. Ο πλάνος προσπαθεί πάντα να σε κάνει να αναζητάς τον εαυτό σου. Το κάλεσμα να εκπληρώσουμε τον προορισμό μας, δεν είναι για χάρη δική μας, αλλά για χάρη του Κυρίου και του λαού Του».

«Έχει φτιάσει ποτέ κάποιος στον προορισμό του χωρίς να εξαπατηθεί;»

«Δεν νομίζω. Ακόμα και ο μεγάλος απόστολος Παύλος παραδέχτηκε ότι είχε παραπλανηθεί από τον Σατανά. Ο Πέτρος ξεγελάστηκε μερικές φορές που καταγράφονται στη Γραφή, και δεν γνωρίζουμε πόσες ακόμα που δεν καταγράφηκαν. Αλλά μην ανησυχείς υπερβολικά ότι θα πλανηθείς. Αυτό μάλιστα είναι μια από τις μεγαλύτερες παγίδες. Ο εχθρός ξεστρατίζει πολλούς από τον δρόμο τους, όταν φοβούνται περισσότερο τη δύναμή του να εξαπατά, αντί να έχουν πίστη στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να τους οδηγήσει σε όλη την αλήθεια. Όσοι έχουν πέσει στην παγίδα αυτή, όχι μόνο βρέθηκαν σε αυξανόμενα δεσμά φόβου, αλλά και επιτίθενται σε οποιονδήποτε βαδίζει στην ελευθερία που έρχεται με την πίστη. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι δεν θα προχωρήσεις πολύ σ' αυτό το βουνό, πριν αντιμετωπίσεις ενέδρα».

«Και γνωρίζουν το όνομα του Ιησού;» ρώτησε ο Στέφανος λίγο μπερδεμένος. «Πρέπει να έχουν γνωρίσει το όνομά Του για να έχουν περάσει τον τοίχο και να έχουν φτάσει τόσο μακριά. Δηλαδή, δεν γνώρισαν κάποτε πραγματικά το όνομά Του;»

«Σίγουρα ναι. Αλλά στάσου και κοίταξε ολόγυρα την κοιλάδα ανάμεσα στα βουνά. Τι βλέπεις;»

«Μοιάζει με μικρές φυλακές. Φαίνεται σαν να είναι πολλές φυλακές, ακριβώς όπως αυτή από την οποία βγήκα!»

«Γι' αυτό παραξενεύτηκα όταν μου είπες ότι η Σοφία είπε πως εκείνη ήταν η μόνη φυλακή, αλλά μετά από λίγο εδώ κατάλαβα τι εννοούσε. Κοίτα τους ψηλούς τοίχους. Κοίτα τους φράκτες. Είναι τα ίδια. Αν αιχμαλωτιστείς στον δρόμο σου, δεν θα σε φέρουν πίσω. Ξέρουν ότι θα προτιμούσες να πεθάνεις, γι' αυτό σε πάνε σε μια από τις άλλες φυλακές. Όταν τις πλησιάσεις, είναι δύσκολο να καταλάβεις απέξω ότι είναι φυλακές, αλλά μέσα είναι όλες το ίδιο, με ανθρώπους διαιρεμένους και φυλακισμένους από τους φόβους τους».

«Χαίρομαι που μου τις έδειξες» είπε ο Στέφανος. «Δεν είδα καν τις φυλακές όταν κοιτούσα από την κορυφή του τοίχου ή όταν κοιτούσα για το βουνό που θα ανέβω. Και

πιστεύεις ότι θα μου στήσουν πολλές ενέδρες αυτοί που θα προσπαθήσουν να με αιχμαλωτίσουν και να με ρίξουν σε κάποια από αυτές τις φυλακές; Και οι άνθρωποι αυτοί θα χρησιμοποιούν το όνομα του Ιησού;»

«Ο ίδιος ο Κύριος προειδοποιεί στη Γραφή ότι στις έσχατες ημέρες θα έρθουν πολλοί στο όνομά Του, με τον ισχυρισμό ότι Αυτός είναι πράγματι ο Χριστός, και όμως θα εξαπατήσουν πολλούς. Πίστεψέ με, υπάρχουν πολλοί τέτοιοι, και δεν πιστεύω ότι οι περισσότεροι από αυτούς γνωρίζουν πως είναι πλάνοι. Μπορώ να σου πω ένα χαρακτηριστικό που έχω δει σε όλους όσους έχω συναντήσει – τα παρατάνε μέσα στο ταξίδι και εγκαταλείπουν τον προορισμό τους. Χρειάζεται πίστη για να συνεχίσει κανείς, και αυτοί διαλέγουν να ακολουθήσουν τον φόβο παρά την πίστη. Αρχίζουν να νομίζουν ότι ο φόβος είναι πίστη και βλέπουν πραγματικά τους τοίχους του φόβου γύρω από τις φυλακές τους σαν φρούρια αλήθειας. Ο φόβος μπορεί να το κάνει αυτό στην όρασή σου, κι εσύ μπορεί να αρχίσεις να βλέπεις τα φρούρια με αυτόν τον τρόπο. Λίγοι από αυτούς τους ανθρώπους είναι ανέντιμοι. Είναι ειλικρινείς, αλλά έχουν εξαπατηθεί από μια από τις ισχυρότερες πλάνες, τον φόβο της πλάνης.

«Θα πρέπει να τους πολεμήσω;»

«Καταλαβαίνω την ερώτησή σου και την έχω κάνει πολλές φορές στον εαυτό μου. Καταστρέφουν την πίστη τόσων πολλών και κάνουν τόση ζημιά στους ταξιδιώτες, όση δεν κάνουν όλες οι θρησκείες και οι αιρέσεις μαζί. Θα έρθει ώρα που όλα αυτά τα εμπόδια θα μετατοπιστούν, αλλά προς το παρόν εξυπηρετούν ένα σκοπό κάνοντας τον δρόμο δυσκολότερο».

«Η Σοφία θέλει να είναι δυσκολότερος; Είναι ήδη τόσο δύσκολος καθώς πολεμάμε τους φόβους μας. Γιατί Αυτός θέλει να τον κάνει δυσκολότερο βάζοντάς μας να πολεμάμε και με όλους αυτούς τους φοβισμένους ανθρώπους;»

«Το ταξίδι θα είναι ακριβώς τόσο εύκολο ή δύσκολο όσο θέλει Εκείνος να είναι. Η ζωή αυτή είναι ένα προσωρινό

ταξίδι που χρησιμεύει για να προετοιμάσει εκείνους που θα βασιλεύσουν μαζί Του στην αιωνιότητα ως γιοι και θυγατέρες του Ύψιστου. Κάθε δοκιμασία είναι για να μας μεταμορφώνει σύμφωνα με την εικόνα Του. Ένα από αυτά που πρέπει να μάθουμε στο ταξίδι τούτο, είναι να μη χαραμίσουμε ούτε μια δοκιμασία, αλλά να τις αδράξουμε ως ευκαιρίες που είναι. Αν το μονοπάτι σου είναι δυσκολότερο, είναι γιατί η κλήση σου είναι υψηλότερη».

Η Αναγκαιότητα της Πειθαρχίας

«Πολλοί είναι οι καλεσμένοι, αλλά λίγοι οι εκλεκτοί. Πολλοί θα έρθουν στο γαμήλιο τραπέζι, αλλά λίγοι θα είναι η νύφη».

Γυρίσαμε και είδαμε τη Σοφία να στέκεται πίσω μας. Εμφανίστηκε ως ο νεαρός αθλητής που είχε γνωρίσει ο Στέφανος.

«Τρέχα στον αγώνα που βρίσκεται μπροστά σου, και το βραβείο θα είναι μεγαλύτερο από όσο μπορείς να καταλάβεις τώρα. Γνωρίζεις την πειθαρχία που χρειάζεται για να προετοιμαστεί κάποιος για τον αγώνα. Τώρα πειθάρχησε τον εαυτό σου για τη δικαιοσύνη. Έχω καλέσει όλους να τρέξουν, αλλά λίγοι τρέχουν ώστε να κερδίσουν. Πειθάρχησε τον εαυτό σου για να νικήσεις».

Έπειτα έφυγε.

«Γιατί έφυγε;» ρώτησε ο Στέφανος.

«Είπε ό,τι χρειαζόταν να ειπωθεί αυτή την ώρα. Σου μίλησε για πειθαρχία. Το θεωρώ ότι είναι ο πιο σημαντικός λόγος για σένα τούτη τη στιγμή».

«Πειθαρχία. Κάποτε μισούσα αυτή τη λέξη!»

«Σου μίλησε για τον αγώνα. Ήσουν αθλητής;»

«Ναι, είμαι πολύ γρήγορος. Ήμουν πάντα ο ταχύτερος στο σχολείο μου και μου πρόσφεραν υποτροφία να αγωνίζομαι για κάποιο πανεπιστήμιο».

«Και δεν τη δέχτηκες».

«Όχι. Δεν τη δέχτηκα».

«Ήταν λόγω έλλειψης πειθαρχίας που δεν πήγες στο κολέγιο;»

«Όχι! Ήταν...» Για αρκετή ώρα ο Στέφανος κοιτούσε κάτω στα πόδια του σιωπηλός. «Ναι, νομίζω ότι αυτό ήταν».

«Μην ανησυχείς τώρα γι' αυτό. Ωστόσο, πρέπει να καταλάβεις κάτι. Οι περισσότεροι από αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να είναι οι καλύτεροι σε κάθε τομέα ή ασχολία, δεν γίνονται ποτέ πολύ επιτυχημένοι, επειδή τους λείπει ένα πράγμα – η πειθαρχία. Αυτό που κάνεις τώρα, είναι πολύ πιο σημαντικό από στίβο ή κολέγιο. Προφανώς η πειθαρχία είναι μια αδυναμία σου που ήδη σου κόστισε πολλά, αλλά εν Χριστώ τα πάντα γίνονται καινούρια. Εν Χριστώ, αυτά ακριβώς που υπήρξαν οι μεγαλύτερες αδυναμίες σου, μπορούν να γίνουν τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματά σου. Τώρα είσαι μαθητής Του. Αυτό σημαίνει ότι έχεις μπει σε πειθαρχία».

«Ξέρω ότι μου λες την αλήθεια, και ότι πρόκειται για έναν αγώνα που δεν θέλω να χάσω».

«Βλέπεις το μονοπάτι που οδηγεί πάνω στο βουνό;»

«Ναι».

«Το όνομά του είναι Πειθαρχία. Μείνε σ' αυτό αν θέλεις να φτάσεις στην κορυφή».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Φαφνικά, στεκόμουν πάνω σε ένα ψηλό βουνό που δέσποζε σε μια μεγάλη πεδιάδα. Μπροστά μου βρισκόταν ένας στρατός που βάδιζε σε ευρύ μέτωπο. Στην εμπροσθοφυλακή υπήρχαν δώδεκα μεραρχίες που ξεχώριζαν από το μεγάλο πλήθος των στρατιωτών που ακολουθούσαν πίσω τους. Οι μεραρχίες αυτές ήταν διαιρεμένες σε μικρότερες μονάδες που θα πρέπει να ήταν συντάγματα, τάγματα, λόχοι και ουλαμοί. Οι μεραρχίες ξεχώριζαν από τα λάβαρα τους, και τα συντάγματα από τις διαφορετικού χρώματος στολές.

Τα τάγματα, οι λόχοι και οι ουλαμοί ξεχώριζαν από διάφορα πράγματα όπως ζώνες ή επωμίδες που φορούσε η κάθε ομάδα. Όλοι φορούσαν πανοπλία από αστραφτερό ασήμι και κρατούσαν ασπίδες που έδειχναν να είναι από καθαρό χρυσάφι, ενώ τα όπλα τους ήταν από ασήμι και χρυσάφι. Τα λάβαρα ήταν τεράστια, γύρω στα δέκα μέτρα μήκος το καθένα. Καθώς βάδιζαν οι στρατιώτες, οι πανοπλίες και τα όπλα τους άστραφταν στον ήλιο σαν αστραπές, ενώ ο κυματισμός των λαβάρων και το χτύπημα των ποδιών τους ακούγονταν σαν παρατεταμένο μπουμπουνητό. Πίστευα ότι η γη δεν είχε δει ποτέ της τέτοιο πράγμα.

Ήμουν αρκετά κοντά για να βλέπω τα πρόσωπά τους – άνδρες και γυναίκες, μεγάλοι και νέοι από κάθε φυλή. Υπήρχε μια έντονη αποφασιστικότητα στα πρόσωπά τους, αν και δεν

έδειχναν ένταση. Ο αέρας μύριζε μάχη, αλλά στις γραμμές του στρατού εκείνου μπορούσα να αισθανθώ τόσο βαθιά ειρήνη, ώστε κατάλαβα ότι δεν φοβόταν κανένας τη μάχη προς την οποία βιάδιζαν. Η πνευματική ατμόσφαιρα που ένιωσα πλησιάζοντάς τους, προκαλούσε δέος όπως η εμφάνισή τους.

Πρόσεξα τις στολές τους. Τα χρώματα ήταν φωτεινά. Κάθε στρατιώτης φορούσε επίσης διακριτικά σειράς και μετάλλια. Οι στρατηγοί και άλλοι υψηλόβαθμοι αξιωματικοί βιάδιζαν στις γραμμές μαζί με τους υπόλοιπους. Αν και ήταν φανερό ότι είχαν τη διοίκηση, κανένας δεν φαινόταν να ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για το αξίωμά του. Από τον ανώτερο αξιωματικό μέχρι τον κατώτερο, έδειχναν όλοι στενοί φίλοι. Ήταν ένας στρατός με πρωτοφανή πειθαρχία, αλλά ταυτόχρονα φαινόταν να είναι απλά μια μεγάλη οικογένεια.

Καθώς τους μελετούσα, έδειχναν χωρίς εγώ – όχι γιατί δεν είχαν ταυτότητα, αλλά επειδή ήταν όλοι τόσο σίγουροι για το ποιοι ήταν και τι έκαναν. Δεν απασχολούνταν με τον εαυτό τους και δεν επιζητούσαν αναγνώριση. Δεν μπορούσα να διακρίνω καμιά φιλοδοξία ή υπερηφάνεια στις γραμμές του στρατού εκείνου. Ήταν εκπληκτικό να βλέπεις τόσους πολλούς που ήταν τόσο ξεχωριστοί, αλλά με τέτοια αρμονία και τέλειο βηματισμό. Ήμουν βέβαιος ότι δεν υπήρξε ποτέ στη γη στρατός σαν κι αυτόν.

Μετά βρέθηκα πίσω από τις πρώτες μεραρχίες κοιτάζοντας μια πολύ μεγαλύτερη ομάδα που απαρτιζόταν από εκατοντάδες μεραρχίες. Η καθεμιά από αυτές είχε διαφορετικό μέγεθος, με τις μικρότερες να αριθμούν γύρω στους δύο χιλιάδες στρατιώτες, και τις μεγαλύτερες με εκατοντάδες χιλιάδες. Αν και η ομάδα αυτή δεν ήταν τόσο έντονη και πολύχρωμη όσο η πρώτη, ήταν κι αυτή ένας τρομερός στρατός λόγω του μεγέθους της. Είχαν κι αυτοί λάβαρα, όχι όμως τόσο μεγάλα κι εντυπωσιακά όσο οι πρώτοι. Είχαν επίσης στολές και βαθμούς, αλλά μου έκανε εντύπωση ότι πολλοί από αυτούς δεν είχαν όλα τα μέρη της πανοπλίας, ενώ πολλοί δεν είχαν ούτε όπλα. Οι πανοπλίες και τα όπλα

τους δεν ήταν το ίδιο γυαλισμένα και αστραφτερά όπως αυτά της πρώτης ομάδας.

Κοιτάζοντας από πιο κοντά τις γραμμές τους, μπόρεσα να δω ότι ήταν όλοι αποφασισμένοι και είχαν σκοπό, αλλά δεν ήταν τόσο εστιασμένοι στον στόχο τους όπως η πρώτη ομάδα. Έμοιαζαν να ενδιαφέρονται περισσότερο για τη σειρά τους και τις σειρές που υπήρχαν γύρω τους. Αισθάνθηκα ότι αυτός ήταν ένας περισπασμός που τους έκρυβε τον στόχο. Μπόρεσα επίσης να νιώσω ότι υπήρχε φιλοδοξία και ζήλια στις γραμμές, που αναμφισβήτητα αποτελούσαν έναν ακόμα περισπασμό. Ακόμα κι έτσι, αισθάνθηκα ότι η δεύτερη αυτή ομάδα εξακολουθούσε να έχει ένα υψηλότερο επίπεδο αφοσίωσης και σκοπού από κάθε άλλο στρατό στη γη. Ήταν κι αυτή μια πολύ ισχυρή δύναμη.

Πίσω από τον δεύτερο στρατό, υπήρχε κι ένας τρίτος που βιάδιζε τόσο μακριά από τους δύο πρώτους, ώστε να μην είμαι βέβαιος αν θα μπορούσε καν να δει αυτούς που βρίσκονταν μπροστά του. Η ομάδα αυτή ήταν πολύ μεγαλύτερη από τους δύο πρώτους στρατούς μαζί και φαινόταν να αποτελείται από εκατομμύρια εκατομμυρίων. Παρακολουθώντας τον από απόσταση, ο στρατός αυτός κινιόταν σε διαφορετικές κατευθύνσεις σαν ένα μεγάλο σμήνος πουλιών, πηγαίνοντας πότε από δω πότε από κει, χωρίς να κινείται ποτέ ευθεία για πολλή ώρα. Εξαιτίας της λανθασμένης αυτής κίνησης, απομακρυνόταν ολοένα και περισσότερο από τις δύο πρώτες ομάδες.

Πλησιάζοντας πιο κοντά, παρατήρησα ότι οι στρατιώτες εκείνοι φορούσαν κουρελιασμένες, μουντές γκριζες στολές που δεν ήταν ούτε σιδερωμένες ούτε καθαρές. Σχεδόν όλοι ήταν ματωμένοι και πληγωμένοι. Λίγοι προσπαθούσαν να βαδίσουν, αλλά οι πιο πολλοί απλά προχωρούσαν στη γενική κατεύθυνση που πήγαιναν οι άλλοι. Καυγάδες ξεσπούσαν διαρκώς ανάμεσα στις γραμμές τους, προκαλώντας πολλές πληγές. Μερικοί από τους στρατιώτες προσπαθούσαν να μένουν κοντά στα ξεφτισμένα λάβαρα που ήταν διασκορπισμένα στις γραμμές τους. Ακόμα κι έτσι όμως,

ούτε κι αυτοί που ήταν κοντά στα λάβαρα είχαν σαφή ταυτότητα, επειδή μετακινούνταν διαρκώς από το ένα λάβαρο στο άλλο.

Στον τρίτο αυτό στρατό, είδα με έκπληξη ότι υπήρχαν μόνο δύο βαθμοί – στρατηγοί και στρατιώτες. Μόνο λίγοι είχαν κάποιο κομμάτι πανοπλίας, ενώ δεν είδα καθόλου όπλα εκτός από κάτι ψεύτικα που κρατούσαν οι στρατηγοί. Οι στρατηγοί καμάρωναν γι' αυτά τα όπλα σαν να τους έκαναν να ξεχωρίζουν από τους άλλους, αλλά ακόμα και οι στρατιώτες στις γραμμές μπορούσαν να πουν ότι τα όπλα δεν ήταν αληθινά. Αυτό ήταν θλιβερό, επειδή ήταν προφανές ότι οι άνθρωποι εκείνοι ήθελαν απεγνωσμένα να βρουν να ακολουθήσουν κάποιον που θα ήταν αληθινός.

Στον στρατό εκείνο, δεν φαινόταν να υπάρχει καμιά φιλοδοξία παρά μονάχα μεταξύ των στρατηγών. Αυτό δεν οφειλόταν στην ανιδιοτέλεια που υπήρχε στον πρώτο στρατό, αλλά στην έλλειψη ενδιαφέροντος. Σκέφτηκα ότι τουλάχιστον η φιλοδοξία που υπήρχε στη δεύτερη ομάδα ήταν πολύ καλύτερη από τη σύγχυση που επικρατούσε στην τρίτη αυτή ομάδα. Οι στρατηγοί εδώ έδειχναν να έχουν μεγαλύτερη δίψα να μιλούν για τον εαυτό τους και να πολεμούν ο ένας τον άλλον, πράγμα το οποίο έκαναν διαρκώς οι μικρές ομάδες που ήταν συγκεντρωμένες γύρω από τα λάβαρα. Μπόρεσα τότε να δω ότι οι διαμάχες ανάμεσα στις γραμμές ήταν η αιτία της μεγάλης περιπλάνησης, των λανθασμένων αλλαγών που έκανε κάθε τόσο η ομάδα στην κατεύθυνσή της.

Κοιτάζοντας τα εκατομμύρια της τελευταίας ομάδας, αισθάνθηκα ότι παρά τον μεγάλο τους αριθμό, δεν προσέθεταν στην πραγματικότητα δύναμη στον στρατό, αλλά μάλλον τον αδυνάτιζαν. Σε μια πραγματική μάχη, θα ήταν περισσότερο παθητικό παρά ενεργητικό. Μόνο η συντήρησή τους με τροφή και προστασία, θα στοίχιζε σε πόρους περισσότερο από οποιαδήποτε αξία θα μπορούσαν να προσδώσουν στη μαχητική ικανότητα του στρατού. Σκέφτηκα ότι ένας στρατιώτης από την πρώτη ή τη δεύτερη ομάδα θα άξιζε πολύ περισσότερο από πολλούς στρατηγούς της τρίτης. Δεν

μπορούσα να καταλάβω γιατί οι δύο πρώτες ομάδες άφηναν την τρίτη ομάδα να ακολουθεί πίσω τους. Ήταν φανερό ότι δεν ήταν αληθινοί στρατιώτες.

Η Σοφία της Σεπφώρας

Βρέθηκα ξαφνικά σε ένα βουνό από όπου μπορούσα να δω ολόκληρο τον στρατό. Παρατηρώντας τον, πρόσεξα ότι η πεδιάδα μπροστά από τον στρατό ήταν ξερή και γεμάτη σκόνη, αλλά αμέσως μετά το πέρασμα των δώδεκα πρώτων μεραρχιών η γη έγινε καταπράσινη, με σκιερά και καρποφόρα δέντρα και καθαρά ρυάκια που κυλούσαν παντού. Ο στρατός αυτός αποκαθιστούσε τη γη. Σκεφτόμουν πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα, αν περνούσε από τη γη εκείνη ένας από τους στρατούς του κόσμου. Θα διάρπαζαν και θα λεηλατούσαν μέχρι να την απογυμνώσουν στα σημεία που την είχαν πατήσει.

Παρακολούθησα και τη δεύτερη ομάδα να περνάει από το ίδιο έδαφος. Άφησαν πίσω τους γέφυρες και πολλά κτίρια, αλλά το έδαφος δεν ήταν στην ίδια καλή κατάσταση όπως ήταν πριν περάσουν. Το χορτάρι δεν ήταν τόσο πράσινο, τα ρυάκια ήταν λίγο θολωμένα από τη λάσπη και πολλοί από τους καρπούς είχαν αφαιρεθεί.

Μετά είδα τι έγινε όταν πέρασε η τρίτη ομάδα από το ίδιο έδαφος. Το χορτάρι είτε είχε εξαφανιστεί είτε είχε τόσο ποδοπατηθεί μέσα στη γη, που δεν φαινόταν καν. Τα λίγα δέντρα που είχαν μείνει, ήταν γυμνά. Τα ρυάκια είχαν μολυνθεί. Οι γέφυρες είχαν καταρρεύσει και ήταν αδιάβατες. Τα κτίρια ήταν άνω-κάτω. Φαινόταν ότι η ομάδα αυτή είχε χαλάσει ό,τι καλό είχαν κάνει οι δύο πρώτες. Καθώς τους παρατηρούσα, με πλημμύρισε θυμός.

Αισθάνθηκα τη Σοφία να στέκεται δίπλα μου. Δεν είπε τίποτα για αρκετή ώρα, αλλά μπόρεσα να καταλάβω ότι ήταν κι Εκείνος θυμωμένος.

«Ο εγωισμός καταστρέφει», είπε τελικά. *«Ήρθα να δώσω ζωή και να τη δώσω με αφθονία. Ακόμα και όταν ο στρατός μου ωριμάσει, θα*

υπάρχουν πολλοί που θα επικαλούνται το όνομά Μου και θα ακολουθούν εκείνους που Με ακολουθούν, αλλά δεν θα Με γνωρίζουν ή δεν θα περπατούν στους δρόμους Μου. Αυτοί καταστρέφουν τον καρπό εκείνων που Με ακολουθούν. Γι' αυτό, ο κόσμος δεν γνωρίζει αν πρέπει να θεωρήσει τον λαό Μου μια ευλογία ή μια κατάρα».

Καθώς είπε αυτά η Σοφία, ένιωσα να έρχεται από Εκείνον μια τρομερή θερμότητα, που εντάθηκε σε τέτοιο βαθμό ώστε να μου είναι πολύ οδυνηρό και δύσκολο να συγκεντρωθώ στα λόγια Του. Πάντως, ήξερα πως αισθανόμουν ό,τι κι Εκείνος αισθανόταν και πως ήταν ένα σημαντικό μέρος του μηνύματος που μου μετέδιδε. Ο πόνος ήταν ένας συνδυασμός συμπόνιας για τη γη και θυμού για την ιδιοτέλεια του στρατού αυτού. Και τα δύο συναισθήματα ήταν τόσο έντονα που αισθάνθηκα σαν να είχαν αποτυπωθεί πάνω μου.

Καθώς ο θυμός του Κυρίου συνέχισε να μεγαλώνει, ένιωσα ότι μπορούσε να καταστρέψει ολόκληρο τον στρατό. Μετά θυμήθηκα πώς ο Κύριος συνάντησε τον Μωυσή, που πήγαινε για την Αίγυπτο υπακούοντας σ' Αυτόν. Ο Κύριος ζητούσε να τον θανατώσει, ώσπου η σύζυγός του η Σεπφώρα έκανε περιτομή στον γιο τους. Δεν το είχα ποτέ καταλάβει μέχρι τότε. Επειδή η περιτομή σημαίνει αφαίρεση της σαρκικής φύσης, το περιστατικό με τον Μωυσή ήταν σαν μια προφητική προαναγγελία της αμαρτίας του ιερέα Ηλί που έφερε κατάρα επάνω του και ήττα στο Ισραήλ, επειδή απέτυχε να πειθαρχήσει τους γιους του.

«Κύριε, σήκωσε ανθρώπους με τη σοφία της Σεπφώρας!» φώναξα.

Το κάψιμο συνεχίστηκε, ενώ με κατέλαβε μια βαθιά αποφασιστικότητα να πάω στους ηγέτες του μεγάλου αυτού στρατού και να τους πω την ιστορία της Σεπφώρας και πως κάθε στρατιώτης του Κυρίου έπρεπε να υποστεί περιτομή στην καρδιά του. Η σαρκική φύση έπρεπε να αποκοπεί. Ήξερα ότι αν προχωρούσαν λίγο ακόμα προτού γίνει η περιτομή αυτή, ολόκληρος ο στρατός κινδύνευε να κατα-

στραφεί από τον ίδιο τον Κύριο, ακριβώς όπως παρά λίγο να συμβεί με τον Μωυσή όταν επέστρεφε στην Αίγυπτο.

Έπειτα βρέθηκα στην Αίθουσα της Κρίσης μπροστά στον Θρόνο της Κρίσης. Ο Κύριος εμφανίστηκε πάλι ως Σοφία, αλλά δεν Τον είχα δει ποτέ μου τόσο θυμωμένο, ούτε τα λόγια Του να έχουν τέτοιο βάρος.

«Έχεις ήδη δει πολλές φορές τον στρατό αυτό μέσα στην καρδιά σου. Οι ηγέτες που διορίζω τώρα, θα οδηγήσουν αυτόν τον στρατό. Σε στέλνω σε πολλούς από αυτούς. Τι θα τους πεις;»

«Κύριε, είναι ένας μεγάλος στρατός, αλλά είμαι ακόμα θλιμμένος για την κατάσταση της τρίτης ομάδας. Δεν καταλαβαίνω γιατί τους επιτρέπεται να υποκρίνονται ότι ανήκουν στον στρατό Σου. Θέλω να πω ότι προτού προχωρήσουν περισσότερο, η πρώτη και η δεύτερη στρατιά θα έπρεπε να γυρίσουν και να απομακρύνουν την τρίτη ομάδα. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένας τεράστιος όχλος».

«Αυτό που είδες σήμερα είναι ακόμα στο μέλλον. Οι διακονίες που θα αποστείλω, θα συγκεντρώσουν τον στρατό αυτό και θα τον εκπαιδεύσουν ώστε να είναι όλο αυτό που είδες. Αυτή τη στιγμή, σχεδόν ολόκληρος ο στρατός Μου βρίσκεται στην κατάσταση της τρίτης ομάδας. Πώς μπορώ να τους αφήσω να φύγουν;»

Αυτό με άφησε κατάπληκτο, αν και ήξερα ότι δεν είχα δει ποτέ μου κάποιον άνθρωπο του Θεού να βρίσκεται έστω και στην κατάσταση της δεύτερης ομάδας.

«Κύριε, ξέρω ότι ένιωσα τον θυμό Σου γι' αυτή την ομάδα. Αν είναι σχεδόν ολόκληρος ο στρατός Σου τώρα σ' αυτή την κατάσταση, απλά είμαι ευγνώμων που δεν μας έχεις καταστρέψει όλους. Όταν κοιτούσα την τρίτη ομάδα, αισθάνθηκα ότι η αξιοθρήνητη κατάστασή της οφειλόταν σε έλλειψη εκπαίδευσης, εξοπλισμού και όρασης, όπως επίσης σε αποτυχία να δεχτούν τον σταυρό που περιτέμνει την καρδιά. Πιστεύω ότι πρέπει να πάω σ' αυτούς με το μήνυμα της

Σεπφώρας, αλλά χρειάζονται ακόμα εκπαιδευτές και αξιωματικούς που θα τους εκπαιδεύσουν».

Η Σοφία συνέχισε: «Θυμήσου τον πρώτο στρατό που είδες μπροστά στο βουνό. Ήταν κι αυτοί απροετοίμαστοι για τη μάχη, και όταν αυτή άρχισε, όσοι δεν ήταν έτοιμοι, έφυγαν. Όμως, πολλοί γύρισαν με την πανοπλία τους και έχοντας αντικαταστήσει τις αυταπάτες τους με πίστη. Οι δύο πρώτες ομάδες αυτού του στρατού άλλαξαν επίσης με τις μάχες που τους αφύπνισαν για να δουν την πραγματική τους κατάσταση. Τότε, έκραξαν σε Μένα και τους έστειλα ποιμένες κατά την καρδιά Μου.

Όλοι οι ποιμένες Μου είναι σαν τον βασιλιά Δαβίδ. Δεν είναι μισθωτοί που ψάχνουν για τη θέση τους, αλλά θα βάλουν τη ζωή τους για τον λαό Μου. Είναι επίσης ατρόμητοι στον πόλεμο ενάντια στους εχθρούς Μου και αγνοί στη λατρεία τους για Μένα. Είμαι έτοιμος να τους αποστείλω. Πρέπει να επιστρέψεις με το μήνυμα της Σεπφώρας. Πλησιάζει η ώρα που δεν θα μένω σ' αυτούς που θέλουν να συγκαταλέγονται στον λαό Μου αλλά δεν περιτέμνουν την καρδιά τους. Πρέπει να τους προειδοποιήσεις για την οργή Μου.

Σε στέλνω επίσης πίσω για να περπατήσεις με τους προφήτες που αποστέλλω ως Σαμουήλ, για να αλείψουν με λάδι τους αληθινούς ποιμένες Μου. Πολλοί από αυτούς θεωρούνται τώρα ελάχιστοι μεταξύ των αδελφών τους, αλλά θα τους βρεις να υπηρετούν ως πιστοί ποιμένες των μικρών ποιμνίων τους, πιστοί εργάτες σε ό,τι τους έδωσα να κάνουν. Αυτοί είναι οι πιστοί Μου που κλήθηκαν να είναι βασιλιάδες. Σ' αυτούς θα εμπιστευτώ την εξουσία Μου. Αυτοί θα προετοιμάσουν τον λαό Μου για τη μεγάλη τελική μάχη».

Τότε αναρωτήθηκα μέσα μου, αν βρισκόμαστε τώρα στην κατάσταση της τρίτης ομάδας, τι θα έπρεπε να γίνει με τους στρατηγούς που δεν φαινόταν να είναι καθόλου αληθινοί;

«Έχεις δίκιο, δεν είναι αληθινοί στρατηγοί», απάντησε ο Κύριος. «Δεν διορίστηκαν από Μένα, αλλά από μόνοι τους. Πάντως, μερικοί από αυτούς θα αλλάξουν και θα τους κάνω στρατηγούς. Άλλοι θα

γίνουν χρήσιμοι αξιωματικοί. Ωστόσο, οι περισσότεροι θα εξαφανιστούν μόλις αρχίσει η μάχη και δεν θα τους ξαναδείς.

Να θυμάσαι τούτο: Καθένας από τις δύο πρώτες ομάδες ήταν κάποτε μέλος της τρίτης. Όταν πας με το μήνυμα της Σεπφώρας διακηρύσσοντας ότι δεν θα ανεχτώ άλλο τη σαρκικότητα του λαού Μου, εκείνοι που έχω πραγματικά καλέσει και είναι αφοσιωμένοι στο να Με υπακούνε, δεν θα αποφύγουν την περιτομή Μου αλλά θα σταθούν ενάντια στη σαρκικότητα μέσα στο στρατόπεδο, έτσι ώστε να μη φέρω επάνω τους την κρίση Μου. Οι ποιμένες Μου είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση των προβάτων Μου. Οι στρατηγοί Μου είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση των στρατιωτών Μου. Αυτοί που έχω καλέσει, θα αναλάβουν αυτή την ευθύνη, επειδή αγαπούν Εμένα, αγαπούν τον λαό Μου και αγαπούν τη δικαιοσύνη».

Ο Κύριος των Δυνάμεων

Στη συνέχεια, δεν βρισκόμουν πια μπροστά στον Θρόνο της Κρίσης, αλλά ξανά πάνω στο βουνό που δέσποζε στην πεδιάδα. Η Σοφία στεκόταν δίπλα μου. Ήταν αποφασισμένος, αλλά δεν ένιωθα πια τον πόνο και τον θυμό όπως πριν.

«Σου επέτρεψα να δεις λίγο στο μέλλον», άρχισε η Σοφία. «Σε στέλνω σ' αυτούς που έχουν κληθεί να ετοιμάσουν και να οδηγήσουν τον στρατό Μου. Είναι εκείνοι που έδωσαν τη μάχη στο βουνό. Είναι εκείνοι που συνάντησαν τον στρατό του κατήγορου και έμειναν πιστοί. Είναι εκείνοι που φύλαξαν και προστάτευσαν τον λαό Μου με κίνδυνο της ζωής τους. Έχουν κληθεί να είναι ηγέτες στον στρατό Μου που θα δώσει τη μεγάλη τελική μάχη και θα σταθεί χωρίς φόβο ενάντια σε όλες τις δυνάμεις του σκότους.

Όπως μπορείς να δεις, ο στρατός αυτός προχωρεί, αλλά θα υπάρξουν στιγμές που θα στρατοπεδεύει. Η στρατοπέδευση είναι το ίδιο σημαντική με την πορεία. Είναι ο καιρός για σχεδιασμό, εκπαίδευση και ακόνισμα ικανοτήτων και όπλων. Είναι επίσης η ώρα γι' αυτούς της πρώτης ομάδας να περπατήσουν ανάμεσα στη δεύτερη, και για τους ηγέτες της

δεύτερης ομάδας να περπατήσουν ανάμεσα στην τρίτη, για να βρουν εκείνους που μπορούν να κληθούν στο επόμενο επίπεδο. Κάντε το αυτό ενόσω μπορείτε, γιατί ο χρόνος της εκπλήρωσης του Αποκάλυψη 11:1,2 είναι κοντά, και εκείνοι που θέλουν να αποκαλούνται με το όνομά Μου αλλά δεν περπατούν στους δρόμους Μου, θα ποδοπατηθούν. Πριν από τη μεγάλη τελική μάχη, ο στρατός Μου θα είναι άγιος, όπως Εγώ είμαι Άγιος. Θα μετακινήσω όσους δεν έχουν κάνει περιτομή καρδιάς, και τους ηγέτες που δεν τηρούν τη δικαιοσύνη Μου. Όταν διεξαχθεί η τελική μάχη, δεν θα υπάρχει τρίτη ομάδα όπως βλέπεις εδώ.

Μέχρι τώρα, όταν ο στρατός Μου στρατοπέδευε, ο περισσότερος χρόνος χανόταν. Ακριβώς όπως οδηγώ τον λαό Μου μπροστά με καθαρό στόχο, το ίδιο συμβαίνει όταν τον καλώ να στρατοπεδεύσει – υπάρχει ένας σκοπός. Η δύναμη του στρατού που βαδίζει, θα εξαρτηθεί από την ποιότητα της στρατοπέδευσης. Όταν είναι ώρα να σταματήσει και να στρατοπεδεύσει ο στρατός Μου, γίνεται για να τον διδάξω τους δρόμους Μου. Ένας στρατός είναι στρατός είτε βρίσκεται στη μάχη είτε στην ειρήνη. Πρέπει να μάθετε πώς να στρατοπεδεύετε, πώς να βαδίζετε και πώς να πολεμάτε. Δεν θα κάνετε καλά τίποτα από αυτά, αν δεν τα κάνετε καλά όλα.

Ο στρατός Μου πρέπει να είναι έτοιμος να κάνει το καθένα από αυτά 'εγκαίρως-ακαίρως'. Μπορεί να νομίζετε ότι είναι καιρός για πορεία, αλλά Εγώ θα σας οδηγήσω σε στρατοπέδευση επειδή βλέπω πράγματα που δεν μπορείτε εσείς ποτέ να δείτε, ακόμα και από αυτή τη θέση της όρασης. Αν Με ακολουθείτε, θα κάνετε πάντα το σωστό πράγμα στη σωστή ώρα, ακόμα κι αν δεν σας φαίνεται σωστό. Να θυμάστε, Εγώ είμαι ο Κύριος των Δυνάμεων.

Η αποφασιστικότητα ενός στρατού εξαρτάται από την ευγένεια της αποστολής του, από την ποιότητα της προετοιμασίας του και από τον τρόπο της καθοδήγησής του. Ο στρατός αυτός θα βαδίσει με την ευγενέστερη αποστολή που δόθηκε ποτέ στον άνθρωπο. Ωστόσο, λίγοι από τους ανθρώπους Μου είναι κατάλληλα εφοδιασμένοι για την αποστολή τους, και αυτοί που οδηγούν σήμερα τον λαό Μου ακολουθούν τις δικές τους επιθυμίες. Τώρα θα σηκώσω ηγέτες

που θα εκπαιδεύσουν και θα εξοπλίσουν τον λαό Μου. Αυτοί θα Με ακολουθούν πάντα επειδή είμαι ο Κύριος των Δυνάμεων.

Πολλοί στρατοί γνωρίζουν και νίκες και ήττες. Ο στρατός Μου βαδίζει για πολλούς αιώνες. Είχε κι αυτός πολλές νίκες και πολλές ήττες. Ο στρατός Μου έχασε πολλές μάχες επειδή επιτέθηκε στον εχθρό ενώ δεν είχα δώσει τη διαταγή. Άλλοι νικήθηκαν επειδή επιτέθηκαν στον εχθρό με ανεκπαίδευτους στρατιώτες. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ηγέτες τα έκαναν αυτά, επειδή επιζητούσαν τη δική τους δόξα. Όπως έγραψε ο Παύλος γι' αυτούς της εποχής του, "Όλοι ζητούν τα δικά τους συμφέροντα".

Άλλοι ηγέτες είχαν τα δικά Μου συμφέροντα στην καρδιά τους και επεδίωξαν ειλικρινά να νικήσουν τον εχθρό για χάρη του ονόματός Μου, αλλά δεν εκπαιδεύσαν καλά τους ανθρώπους τους. Δεν περπάτησαν με Μένα ως Σοφία τους. Αυτό τώρα θα αλλάξει. Θα είμαι ο Κύριος των Δυνάμεων. Μην αποθαρρύνεσαι από την εμφάνιση που έχει τώρα ο λαός Μου, αλλά να θυμάσαι πώς θα γίνει. Τώρα θα σηκώσω ηγέτες που θα βαδίζουν μόνο όταν δίνω διαταγή. Όταν ο στρατός Μου ακολουθεί Εμένα, θα κερδίζει όλες τις μάχες. Όταν στρατοπεδεύουν, θα γνωρίζουν την παρουσία Μου και θα αυξάνονται στους δρόμους Μου.

Θα έρθει μια μέρα στο μέλλον που θα δεις τον στρατό Μου ακριβώς όπως είναι τώρα. Τώρα, θα νιώσεις τον φλογερό θυμό Μου. Μάθε ότι δεν θα μένω πια σ' αυτούς που παραμένουν στην κατάσταση της τρίτης ομάδας. Έπειτα, θα σταματήσω την πορεία ολόκληρου του στρατού μέχρις ότου εκείνοι που βρίσκονται σ' αυτή την ομάδα, πειθαρχήσουν και γίνουν στρατιώτες ή διασκορπιστούν. Θα παιδεύσω εκείνους της δεύτερης ομάδας για να αποβάλουν τις πονηρές φιλοδοξίες τους και να ζήσουν για Μένα και την Αλήθεια. Μετά, ο στρατός Μου θα προχωρήσει, όχι για να καταστρέψει, αλλά για να δώσει ζωή. Θα είμαι ανάμεσά τους για να συντρίψω τους εχθρούς Μου κάτω από τα πόδια του στρατού Μου. Έρχομαι ως Κύριος των Δυνάμεων!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

η πόλη

Μετά, βρέθηκα πάνω σε ένα άλλο βουνό κοιτάζοντας μια πόλη. Η δόξα της πόλης εκείνης ξεπερνούσε κάθε τι που είχα δει ή φανταστεί μέχρι τότε. Ενώ κάθε κτίριο και κάθε σπίτι ήταν μοναδικό και όμορφο, είχαν μια καταπληκτική συμμετρία μεταξύ τους και με τους γύρω αγρούς, τα βουνά και τα νερά. Ήταν σαν να είχε μεγαλώσει η πόλη αυτή σαν φυτό αντί να έχει χτιστεί. Αισθάνθηκα ότι κοιτούσα κάτι που είχε χτιστεί από μια φυλή που δεν είχε πέσει, αλλά είχε περπατήσει στη δικαιοσύνη και την αγνότητα που είχαν ο Αδάμ και η Εύα πριν από την πτώση.

Ένα χαρακτηριστικό που ξεχώριζε, ήταν ο μεγάλος αριθμός γυάλινων παραθύρων σε κάθε οικοδομή ή κατοικία. Το γυαλί εκείνο ήταν τόσο καθαρό και διάφανο, και τα παράθυρα και οι πόρτες ήταν έτσι φτιαγμένα, που αισθανόμουν ότι ήμουν όχι μόνο ευπρόσδεκτος σε κάθε κατοικία, αλλά και προσκαλεσμένος. Φαινόταν σαν να μην υπήρχε τίποτα κρυμμένο και κανένας κίνδυνος κλοπής.

Μετά κοίταξα τους ανθρώπους της πόλης. Μου φάνονταν γνωστοί, αλλά ταυτόχρονα ήξερα ότι δεν είχα ποτέ μου συναντήσει κάποιον σαν αυτούς. Ήταν όπως φανταζόμουν τον Αδάμ πριν από την πώση. Τα μάτια του καθενός έλαμπαν από κάτι που έμοιαζε με σχεδόν πλήρη κατανόηση, ένα διανοητικό βάθος που ξεπερνούσε κατά πολύ αυτό του ευφυέστερου ανθρώπου που είχα ποτέ γνωρίσει.

Ήξερα ότι αυτό ήταν το αποτέλεσμα μιας τάξης και ειρήνης ολότελα απαλλαγμένης από σύγχυση ή αμφιβολία. Δεν υπήρχε φιλοδοξία επειδή όλοι τους ήταν τόσο σίγουροι και χαρούμενοι γι' αυτό που ήταν και γι' αυτό που έκαναν. Επειδή όλοι ήταν ελεύθεροι, ήταν επίσης ολότελα ανοικτοί. Φτώχεια ή αρρώστια ήταν αδιανόητες.

Κοίταξα τους δρόμους της πόλης. Υπήρχαν στο κέντρο πολλές μεγάλες λεωφόροι που πήγαιναν όλες στην ίδια κατεύθυνση και συνδέονταν μεταξύ τους με πολλούς μικρότερους δρόμους. Παρατηρώντας μια από τις μεγαλύτερες λεωφόρους, μου μεταδόθηκε γνώση για την αλήθεια της αγιότητας. Κοίταξα μια άλλη λεωφόρο και έμαθα την αλήθεια για τη θεραπεία. Κοιτάζοντας μια άλλη, άρχισα να καταλαβαίνω πράγματα για την κρίση. Κοιτάζοντας κάθε δρόμο, καταλάβαινα και μια διαφορετική αλήθεια. Τότε συνειδητοποίησα ότι κάθε λεωφόρος ήταν ένα μονοπάτι γι' αυτή την αλήθεια. Οι άνθρωποι που περπατούσαν και ζούσαν στην κάθε λεωφόρο, έδειχναν να αντανακλούν την αλήθεια της.

Η προσοχή μου στράφηκε στους πολλούς δρόμους που συνέδεαν τις λεωφόρους. Καθώς κοιτούσα τον καθένα τους, αισθάνθηκα να μου μεταδίδεται κάτι από τον καρπό του Πνεύματος, όπως αγάπη, χαρά, ειρήνη ή μακροθυμία. Αυτά ήρθαν ως συναισθήματα, σε αντίθεση με την κατανόηση που ήρθε όταν κοιτούσα τις λεωφόρους.

Πρόσεξα ότι ενώ κάποιοι από αυτούς τους δρόμους συνδέονταν με κάθε λεωφόρο, μερικές από τις λεωφόρους συνδέονταν με ένα ή δύο μόνο δρόμους. Για παράδειγμα, μπορούσα να φτάσω στη Λεωφόρο της Αγιότητας μόνο μέσα από τον δρόμο της Αγάπης. Μπορούσα να φτάσω στη Λεωφόρο της Κρίσης μόνο μέσα από τον δρόμο της Αγάπης ή της Χαράς. Ωστόσο, για τη Λεωφόρο της Χάρης υπήρχε πρόσβαση από όλους τους δρόμους. Για να φτάσω σε μια από τις Λεωφόρους της Αλήθειας, έπρεπε να περάσω ένα δρόμο που έφερε την ονομασία ενός μέρους από τον καρπό του Πνεύματος.

Στις λεωφόρους και στους δρόμους περπατούσαν άνθρωποι, ενώ μερικοί ήταν καθισμένοι στις άκρες τους. Κάποιοι ήταν στα σπίτια κάποιου δρόμου ή λεωφόρου, και άλλοι έχτιζαν σπίτια στους δρόμους αυτούς. Εκείνοι που ζούσαν στα σπίτια προσέφεραν συνέχεια φαγητό και νερό σε όσους περπατούσαν ή κάθονταν. Τότε πρόσεξα ότι δεν υπήρχαν εστιατόρια, ξενοδοχεία ή νοσοκομεία στην πόλη. Κατάλαβα γρήγορα ότι κανένα από αυτά δεν χρειαζόταν, επειδή κάθε σπίτι ήταν ένα κέντρο φιλοξενίας και θεραπείας.

Σχεδόν κάθε σπίτι ήταν ανοικτό στους ταξιδιώτες. Όσα δεν ήταν ανοικτά, χρησιμοποιούνταν για ειδικούς σκοπούς, όπως μελέτη ή μακρόχρονη θεραπεία. Αναρωτήθηκα γιατί να χρειάζεται κάποιος εδώ θεραπεία, αλλά αργότερα θα έβλεπα τον λόγο.

Ωστόσο, δεν μπορούσα να φανταστώ πιο όμορφο μέρος γι' αυτή τη σπουδαία διακονία της φιλοξενίας, των βοηθειών ή της θεραπείας. Ακόμα και αυτά που είχαν χτιστεί στη Λεωφόρο της Κρίσης, την περιοχή με τη μεγαλύτερη δραστηριότητα, ήταν όμορφα. Εξαιτίας τους, ακόμα και η Λεωφόρος της Κρίσης ήταν ελκυστική. Ήταν φανερό ότι όλοι οι δρόμοι όχι μόνο ήταν ασφαλείς, αλλά και πιο επιθυμητοί από οποιοδήποτε άλλο δρόμο ή λεωφόρο είχε ποτέ μου δει, ακόμα και στα θεματικά πάρκα. Η πόλη εκείνη ήταν πολύ πιο ένδοξη από οποιαδήποτε ουτοπία μπόρεσαν να συλλάβουν οι φιλόσοφοι.

Η προσοχή μου στράφηκε πάλι στη Λεωφόρο της Κρίσης. Έδειχνε να είναι η λιγότερο ταξιδεμένη λεωφόρος, αλλά τώρα παρουσίαζε πολύ μεγαλύτερη κίνηση. Μετά είδα ότι αυτό συνέβαινε, επειδή όλοι οι άλλοι δρόμοι και οι λεωφόροι κατέληγαν σ' αυτή. Ωστόσο, αν και η Λεωφόρος της Κρίσης είχε γίνει το κέντρο της δραστηριότητας, οι άνθρωποι έδειχναν διστακτικοί να μπουν σ' αυτή.

Κοιτάζοντας προς το τέλος αυτής της λεωφόρου, μπόρεσα να δω ότι ο δρόμος είχε μια σταθερή κλίση και κατέληγε σε ένα βουνό που περιβαλλόταν από μια αφανή,

αλλά βαθιά δόξα. Ήξερα πως αν οι άνθρωποι μπορούσαν να δουν το τέλος αυτού του δρόμου, θα ταξίδευαν πολύ περισσότερο σ' αυτόν. Τότε συνειδητοποίησα ότι ο δρόμος αυτός με τραβούσε, επειδή υπήρχε σ' αυτόν η ίδια αίσθηση με τη Μεγάλη Αίθουσα της Κρίσης. Κατάλαβα ότι ήταν ο δρόμος που οδηγούσε στη γνώση του Κυρίου ως Δίκαιου Κριτή.

Ο Σύνδεσμος της Ειρήνης

Αναρωτήθηκα αν η πόλη αυτή ήταν ο ουρανός ή η Νέα Ιερουσαλήμ. Μετά παρατήρησα ότι αν και εκείνοι οι άνθρωποι είχαν πολύ μεγαλύτερο ανάστημα από όσους είχα δει στη γη, δεν είχαν τη δόξα ή το ανάστημα εκείνων που βρίσκονταν ακόμα και στις κατώτερες θέσεις της Αίθουσας της Κρίσης. Αναρωτιόμουν γι' αυτό, όταν αισθάνθηκα τη Σοφία να στέκει πάλι δίπλα μου.

«Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που είδες στον στρατό Μου», άρχισε να λέει. «Η πόλη και ο στρατός είναι το ίδιο. Οι μελλοντικοί ηγέτες Μου έχουν οράσεις και για τον στρατό Μου και για την πόλη Μου. Χτίζω και τα δύο, και θα χρησιμοποιήσω τους ηγέτες που τώρα ετοιμάζω, για να ολοκληρώσουν αυτό που άρχισα γενιές πριν. Οι στρατηγοί Μου θα γίνουν πρωτομάστορες για το χτίσιμο της πόλης Μου, και οι πρωτομάστορες θα γίνουν στρατηγοί. Είναι το ίδιο.»

Κάποια μέρα, δεν θα χρειάζεται πια ο στρατός, αλλά η πόλη αυτή θα υπάρχει για πάντα. Πρέπει να ετοιμάσεις τον στρατό για τις τωρινές μάχες, αλλά χτίσε ό,τι χτίζεις, για το μέλλον.

Υπάρχει ένα μέλλον για τη γη. Αφού έρθουν οι κρίσεις Μου, θα υπάρξει ένα ένδοξο μέλλον. Θα δείξω στον λαό Μου το μέλλον, ώστε αυτό να βρίσκεται στην καρδιά τους. Όπως έγραψε ο Σολομών, 'Τα έργα του Θεού μένουν στον αιώνα'. Καθώς ο λαός Μου γίνεται σαν Εμένα, θα χτίζει αυτό που θα μένει. Θα κάνει ό,τι κάνει με ειρήνη στο παρόν και όραση για το μέλλον. Η πόλη που οικοδομώ για να μείνει για πάντα, χτίζεται πάνω στην αλήθεια στις καρδιές των ανθρώπων. Η

αλήθεια Μου θα μένει, και όσοι περπατούν σ' αυτή, θα αφήσουν καρπό που θα μείνει.

Έρχομαι στη γη στον λαό Μου ως Σοφία, για να οικοδομήσω την πόλη Μου. Η γνώση της αλήθειας θα γεμίσει την πόλη Μου, αλλά η σοφία θα την οικοδομήσει. Η σοφία που έρχεται πάνω στους οικοδόμους Μου, θα αναγκάσει τον κόσμο να θαυμάσει την πόλη Μου ακόμα περισσότερο απ' όσο θαύμασε την πόλη που έχτισε ο Σολομών. Οι άνθρωποι λατρεύουν τη δική τους σοφία από τότε που έφαγαν από το δέντρο της Γνώσης. Η σοφία του κόσμου θα ωχριά μπροστά στη σοφία Μου που πρόκειται να αποκαλύψω μέσω της πόλης Μου. Τότε, όσοι λατρεύουν κάθε άλλη σοφία θα ντροπιαστούν. Ό,τι έκανε ο Σολομών, ήταν μια προφητεία αυτού που πρόκειται να οικοδομήσω.

Ό,τι σου έδειξα από την πόλη που χτίζω, δεν ήταν παρά μόνο μια επιφανειακή ματιά. Από καιρό σε καιρό θα βλέπεις περισσότερα, αλλά προς το παρόν πρέπει να δεις ένα πράγμα. Τι πρόσεξες περισσότερο σ' αυτή την πόλη;»

«Αυτό που μου έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση, ήταν η αρμονία. Τα πάντα στην πόλη ταίριαζαν τόσο πολύ μεταξύ τους, και ολόκληρη η πόλη ταίριαζε τόσο τέλεια με το περιβάλλον της» απάντησα.

«Ο τέλειος σύνδεσμος της ειρήνης είναι η αγάπη» συνέχισε ο Κύριος. «Στην πόλη Μου, θα υπάρχει ενότητα. Σε ό,τι δημιουργήσα, υπήρχε αρμονία. Τα πάντα ταυριάζουν μεταξύ τους σε Μένα. Ό,τι κάνω στη γη, γίνεται για να αποκαταστήσει την αρχική αρμονία ανάμεσα στον Πατέρα Μου και τη δημιουργία Του και ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα. Όταν η ανθρωπότητα ζει σε αρμονία μαζί Μου, η γη θα είναι σε αρμονία μαζί Του και δεν θα υπάρχουν πια σεισμοί, πλημμύρες ή θύελλες. Ήρθα να φέρω στη γη ειρήνη».

Καθώς μιλούσε, ήξερα ότι κοιτούσα στο μέλλον, ακριβώς όπως κοιτούσα όταν είδα τον στρατό. Ήξερα επίσης ότι αυτά που είπε για το χτίσιμο με ειρήνη στο παρόν και με μια όραση για το μέλλον, ήταν ουσιαστικά για την αρμονία

που είδα. Ο χρόνος ήταν επίσης ένα μέρος της δημιουργίας Του μέσα στο οποίο έπρεπε να προσαρμοστούμε.

Η Σοφία στράφηκε τότε σε μένα έτσι ώστε να Τον βλέπω στα μάτια, και είπε: «Αγαπώ τη δημιουργία Μου. Αγαπώ τα ζώα του αγρού και τα ψάρια της θάλασσας. Θα αποκαταστήσω τα πάντα όπως έπρεπε να είναι, αλλά πρώτα πρέπει να αποκαταστήσω το ανθρώπινο γένος. Δεν ήρθα μόνο να λυτρώσω, αλλά και να αποκαταστήσω. Για να είσαι ένα μέρος της διακονίας Μου της αποκατάστασης, δεν πρέπει μόνο να βλέπεις τους άλλους όπως είναι, αλλά όπως πρόκειται να γίνουν. Όπως ο Ιεζεκιήλ, πρέπει να βλέπεις ακόμα και στα πιο ξερά κόκαλα ένα υπερβολικά μεγάλο στρατό. Πρέπει να προφητεύεις ζωή στα κόκαλα μέχρι να γίνουν ο στρατός που έχουν κληθεί να είναι. Μετά, ο στρατός Μου θα προχωρήσει. Όταν βαδίζει ο στρατός Μου, θα αποκαθιστά, δεν θα κατασιρέψει. Θα πολεμάει το κακό, αλλά και θα χτίσει την πόλη της δικαιοσύνης.

Όλοι οι θησαυροί της γης δεν μπορούν να φτάσουν σε αξία μια ανθρώπινη ψυχή. Χτίζω την πόλη Μου στις καρδιές των ανθρώπων, με τις καρδιές των ανθρώπων. Όσοι κρατούν τη μεγάλη σοφία – τη γνώση των αιώνιων θησαυρών – θα χρησιμοποιηθούν για να οικοδομήσουν την πόλη Μου. Θα γνωρίσεις τους οικοδόμους Μου από τη σοφία τους – δεν προσκολλούν το μυαλό τους στα γήινα, αλλά στους θησαυρούς του ουρανού. Γι' αυτόν τον λόγο, ο κόσμος θα φέρει τον πλούτο του στην πόλη Μου ακριβώς όπως έκανε την εποχή του Σολομώντα.

Πρόκειται να αποστείλω τους σοφούς πρωτομάστορες Μου. Πρέπει να περπατήσεις μαζί τους, και όλοι πρέπει να περπατήσουν μαζί. Κάθε λεωφόρος και κάθε δρόμος που είδες σ' αυτή την πόλη, θα γίνει ένα φρούριο αλήθειας πάνω στη γη. Κάθε φρούριο θα σταθεί ενάντια στις δυνάμεις του σκότους, και οι δυνάμεις αυτές δεν θα υπερισχύσουν εναντίον τους. Κάθε φρούριο θα είναι σαν ένα βουνό με ποτάμια που θα κυλούν από αυτό και θα ποτίζουν τη γη. Κάθε φρούριο θα είναι ένα καταφύγιο και ασφαλές λιμάνι για όσους Με ζητούν. Κανένα όπλο που κατασκευάστηκε εναντίον τους δεν θα

ευοδωθεί, και κανένα όπλο που Εγώ τους δίνω, δεν θα αποτύχει».

Οι Οικοδόμοι του Κυρίου

Καθώς μιλούσε η Σοφία, τα μάτια μου ήταν ανοικτά για να βλέπουν την πιο όμορφη κοιλάδα που είχα ποτέ δει. Τα βουνά που τη σχημάτιζαν, και η ίδια η κοιλάδα, ήταν πιο πράσινα από κάθε πράσινο που μπορώ να θυμηθώ. Οι βράχοι ήταν σαν φρούρια φτιαγμένα από ασήμι. Τα δέντρα ήταν τέλεια και καταπράσινα. Στη μέση, υπήρχε ένα ποτάμι που το τροφοδοτούσαν οι χείμαρροι που έρεαν από τα γύρω βουνά. Το νερό σπινθηροβολούσε με την πιο έντονη μπλε απόχρωση που είχα δει ποτέ και ταίριαζε υπέροχα με τον ουρανό. Κάθε φύλλο χλόης ήταν κι αυτό τέλειο. Η κοιλάδα ήταν γεμάτη με πολλά είδη ζώων που φαίνονταν να είναι τα καλύτερα του είδους τους, χωρίς ασθένειες ή σημάδια. Ταίριαζαν τέλεια με την κοιλάδα και μεταξύ τους. Δεν είχα δει ποτέ μου ένα τόσο ποθητό σημείο πάνω στη γη.

Καθώς αναρωτιόμουν αν έβλεπα τον Κήπο της Εδέμ, πρόσεξα μερικούς στρατιώτες που με πλήρη πανοπλία επέβλεπαν την κοιλάδα. Άλλοι στρατιώτες ακολουθούσαν από ένα χείμαρρο μέχρι το ποτάμι, και από εκεί ακολουθούσαν το ποτάμι μέχρι το μέρος όπου βρίσκονταν οι πρώτοι στρατιώτες. Στην αρχή δεν πίστευα ότι οι στρατιώτες ταίριαζαν σ' αυτό το μέρος, αλλά για κάποιο λόγο γρήγορα ένιωσα άνετα μαζί τους, επειδή κατάλαβα ότι έπρεπε να είναι εκεί.

Κοίταξα τους στρατιώτες. Ήταν τραχείς και δοκιμασμένοι στη μάχη, αλλά καλοί και προσιτοί. Ήταν αγριωποί και αποφασισμένοι στην όψη, αλλά έδειχναν να βρίσκονται σε τέλεια ειρήνη. Ήταν σοβαροί και νηφάλιοι, αλλά γεμάτοι χαρά και ευκολία στο γέλιο. Σκέφτηκα ότι αν και ο πόλεμος είναι πάντα τρομερός, αν έπρεπε να πάω στη μάχη, δεν υπήρχε άλλη ομάδα στρατιωτών πλάι στους οποίους θα ήθελα να πολεμήσω.

Πρόσεξα την πανοπλία τους που φαινόταν να έχει κατασκευαστεί ειδικά γι' αυτούς. Τους ταίριαζε τόσο τέλεια, ώστε να κινούνται με τέτοια χάρη σαν να μη φορούσαν καθόλου πανοπλία. Θα έλεγα ότι ήταν η πιο ελαφριά, αλλά και η πιο δυνατή από όσες είχα ποτέ δει. Η πανοπλία φαινόταν επίσης να είναι ένας τέλειος συνδυασμός από τα χρώματα των νερών, των βουνών και του γαλανού ουρανού, που σύντομα κατάλαβα ότι ήταν η αντανάκλαση αυτών των χρωμάτων σε μια καθαρότητα που πρώτη φορά έβλεπα σε μια αντανάκλαση. Η ίδια η πανοπλία ήταν φτιαγμένη από ένα ασήμι «άλλου κόσμου», βαθύτερο και καθαρότερο από κάθε ασήμι της γης. Καθώς αναρωτιόμουν ποιοι ήταν εκείνοι οι στρατιώτες, ο Κύριος άρχισε να μιλάει.

«Στο σπίτι του Πατέρα Μου υπάρχουν πολλά οικήματα», απάντησε. «Αυτοί είναι οι οικοδόμοι Μου. Καθένα από τα σπίτια Μου θα είναι ένα φρούριο από το οποίο θα στέλνω τα στρατεύματά Μου. Κάποιοι θα πάνε ως ιππότες να πολεμήσουν για τον φτωχό και τον καταπιεσμένο, ενώ άλλοι θα βγουν σε μικρές ομάδες που θα επιτεθούν στα οχυρά του εχθρού και θα φέρουν πίσω τα λάφυρα. Κάποιοι θα στείλουν μια στρατιά να κατακτήσει πόλεις όπου θα κυβερνούν η αλήθεια Μου και η δικαιοσύνη Μου, ενώ άλλοι θα ενωθούν με στρατούς από άλλα φρούρια για να ελευθερώσουν ολόκληρα έθνη με την αλήθεια Μου, την αγάπη Μου και τη δύναμή Μου.

Τα φρούρια αυτά δεν είναι μόνο για την προστασία του λαού Μου, αλλά για την κινητοποίηση, την εκπαίδευση και την αποστολή του στρατού Μου σε όλη τη γη. Οι σκοτεινότεροι καιροί θα έρθουν σύντομα, αλλά δεν θα βρουν τον λαό Μου να κρύβεται. Θα προχωρεί κατακτώντας το κακό με το αγαθό. Θα κατακτούν με το να μην αγαπούν τη ζωή τους μέχρι θανάτου και αγαπώντας τους άλλους περισσότερο από τον εαυτό τους. Αυτοί θα είναι οι ατρόμητοι που θα στείλω προτού επιστρέψω.

Ακόμα και οι προφητείες για τον ερχομό τους σκορπούν τον τρόμο στις καρδιές των εχθρών Μου. Οι δικοί Μου δεν θα έχουν φόβο. Θα έχουν αγάπη. Η αγάπη είναι πιο δυνατή από τον φόβο, και η αγάπη τους θα συντρίψει τη δύναμη του φόβου που κρατούσε δέσμια την ανθρωπότητα

από την αρχή. Επειδή επέλεξαν να πεθαίνουν κάθε μέρα, ο φόβος του θανάτου δεν έχει καμιά δύναμη επάνω τους. Αυτό θα τους δίνει δύναμη απέναντι σε κάθε εχθρό που η δύναμή του είναι ο φόβος. Πέθανα μια φορά, αλλά τώρα ζω για πάντα, και όσοι Με γνωρίζουν δεν μπορούν να φοβηθούν τον θάνατο και θα Με ακολουθούν όπου και να πάω.

Κάθε κατοικητήριό Μου θα είναι σε μια κοιλάδα σαν αυτή. Είναι ζωντανή με τη ζωή που ήταν στη γη πριν από την πτώση, επειδή εδώ η δύναμη της απολύτρωσής Μου έφερε ξανά αληθινή ζωή. Τα κατοικητήριά Μου θα βρεθούν μόνο εκεί όπου όλα τα ρυάκια μου κυλούν μαζί σε ένα. Οι οικοδόμοι Μου θα έρθουν από κάθε ρυάκι, αλλά θα εργάζονται ως ένας. Ακριβώς όπως τα μεγάλα σπίτια χρειάζονται διάφορους τεχνίτες, έτσι και το σπίτι Μου. Μόνο αυτοί που εργάζονται μαζί, μπορούν να χτίσουν το σπίτι Μου.

Όπως βλέπεις εδώ, οι οικοδόμοι Μου θα έχουν τη σοφία να ολοκληρώσουν την τοπογράφηση προτού χτίσουν. Καθένα από τα σπίτια Μου θα ταιριάζει τέλεια με τη γη στην οποία βρίσκεται, όχι σύμφωνα με τα ανθρώπινα μέτρα, αλλά σύμφωνα με τα δικά Μου. Η πρώτη ικανότητα που αναπτύσσουν οι οικοδόμοι Μου είναι αυτή της κατόπτευσης. Πρέπει να γνωρίζουν τη γη, επειδή την ετοίμασα για τον λαό Μου. Όταν χτίζεις με τη σοφία Μου, αυτό που χτίζεις θα ταιριάζει τέλεια με τη γη».

Μετά, βρέθηκα δίπλα σε ένα από τα ρυάκια της κοιλάδας. Άρχισα να το ακολουθώ από την κορυφή του βουνού. Πλησιάζοντας στην κορυφή, άρχισα να ακούω δυνατούς, φοβερούς ήχους. Όταν κοίταξα πέρα από την κοιλάδα, είδα πολέμους και μεγάλους σεισμούς να σπαράσσουν τη γη, ενώ καταιγίδες και φωτιές φάνηκαν να κυκλώνουν την κοιλάδα. Ήταν σαν να βρισκόμουν στα σύνορα μεταξύ ουρανού και κόλασης, και να κοιτούσα την ίδια την κόλαση. Κατά κάποιο τρόπο ήξερα ότι όλη η κόλασή ήταν ανίσχυρη να καταπατήσει την κοιλάδα, αλλά το θέαμα ήταν τόσο φοβερό, που γύρισα να τρέξω πίσω στην κοιλάδα. Τότε αισθάνθηκα τη Σοφία να στέκεται δίπλα Μου.

«Αυτό είναι το μέρος όπου πρέπει να ζεις, ανάμεσα σ' αυτό που ζει και σ' αυτό που πεθαίνει. Μη φοβάσαι, μόνο πίστευε. Υπήρξες αδύναμος, αλλά τώρα είμαι μαζί σου, γι' αυτό γίνε θαρραλέος και δυνατός. Δεν πρέπει να σε κυβερνά ο φόβος – μην κάνεις τίποτα από φόβο. Κάνε ό,τι κάνεις, από αγάπη και πάντα θα θριαμβεύεις. Η αγάπη είναι η πηγή του θάρρους. Η αγάπη θα υπερισχύσει στο τέλος. Ενθάρρυνε τους οικοδόμους Μου με αυτά τα λόγια».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

λόγια ζωής

Αετά βρέθηκα πίσω στη Μεγάλη Αίθουσα της Κρίσης, όπου στεκόμουν πάλι μπροστά στην ίδια πόρτα. Ήμουν ακόμα κατάπληκτος με αυτά που είχα δει στην κοιλάδα, αλλά τα λόγια Του αντηχούσαν ακόμα μέσα μου. «Αγάπη, αγάπη» επαναλάμβανα ξανά και ξανά. «Δεν πρέπει να ξεχάσω τη δύναμη της αγάπης. Υπάρχει τέλεια ειρήνη στην αγάπη. Υπάρχει θάρρος στην αγάπη. Υπάρχει δύναμη στην αγάπη».

Κοίταξα την πόρτα. Ήξερα ότι ήταν η πόρτα της εκκλησίας Του. Ήξερα ότι το φρούριο για το οποίο μιλούσε η Σοφία, ήταν εκκλησίες και κινήσεις. Άρχισα να σκέφτομαι κάποιες συναθροίσεις και κινήσεις που ήξερα ότι ήδη προετοιμάζονταν γι' αυτά που είχα δει. Άρχισα να σκέφτομαι πνευματικούς ηγέτες που γνώριζα, αλλά δεν τους είχα σκεφτεί ποτέ με αυτόν τον τρόπο. Φαινόταν ότι οι περισσότεροι από αυτούς ήταν τόσο κουρασμένοι από τη μάχη, που απλά προσπαθούσαν να επιβιώσουν, ακόμα και πολεμώντας ο ένας τον άλλο μέσα στην απελπισία τους.

Σκεπτόμουν τη μάχη που είχα δει να διεξάγεται στο βουνό. Ο εχθρός είχε χρησιμοποιήσει Χριστιανούς για να επιτεθούν σε άλλους Χριστιανούς που προσπαθούσαν να ανέβουν το βουνό. Αν και η νίκη είχε τελικά κατακτηθεί, και οι περισσότεροι Χριστιανοί είχαν ελευθερωθεί από τη δύναμη του κατήγορου, ήξερα ότι θα χρειαζόταν χρόνος για την

επούλωση των πληγών τους. Πολλοί είχαν μείνει κάτω από την επιρροή του κατήγορου για τόσο πολύ χρόνο, που η κατηγορία εξακολουθούσε να αποτελεί μέρος της φύσης τους, και θα χρειαζόταν κάποιος χρόνος για να ανακαινιστεί ο νους τους. Ήξερα ότι η εκκλησία είχε ακόμα πολύ δρόμο μπροστά της μέχρι να ενωθεί.

«Από πού ξεκινάμε;» αναρωτήθηκα. Τι μπορώ να κάνω, αν περάσω αυτή την πόρτα;

«Δεν χρειάζεται να αρχίσεις. Έχει ήδη τελειώσει» απάντησε η Σοφία. «Πάνω στον σταυρό, πραγματοποίησα την ενότητα του λαού Μου. Ακόμα και αν φαίνεται ότι ο εχθρός στη συνέχεια υπερίσχυσε, στην πραγματικότητα εργάστηκε σύμφωνα με το σχέδιο που είχαμε από την αρχή ο Πατέρας Μου κι Εγώ. Όταν κηρύττεις τον σταυρό και ζεις με τη δύναμή του, θα κάνεις το θέλημά Μου. Εκείνοι που υπηρετούν Εμένα, και όχι τις φιλοδοξίες τους, σύντομα θα αναγνωρίσουν ο ένας τον άλλο και θα ενωθούν μαζί. Εκείνοι που έχουν τον αληθινό φόβο του Θεού, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα πάνω στη γη. Αυτοί που φοβούνται Εμένα, δεν θα φοβούνται ο ένας τον άλλο, αλλά θα αγαπούν ο ένας τον άλλο και θα καθίσουν μαζί στο τραπέζι Μου.

Σε έχω καλέσει να δεις, και θα δεις πώς θα έρθει η βασιλεία Μου. Ο διάβολος θα ριχτεί στη γη και θα πέσει σ' αυτή με μεγάλη οργή. Αλλά μη φοβηθείς την οργή του, γιατί θα δείξω κι Εγώ την οργή Μου ενάντια σε κάθε ανομία. Ο πονηρός και όσοι τον ακολουθούν, θα γνωρίσουν σύντομα την οργή Μου. Πρέπει να δεις αυτά τα πράγματα, αλλά δεν πρέπει να τα φοβάσαι, επειδή Εγώ κατοικώ ανάμεσα στον λαό Μου και είμαι δυνατότερος από όλα. Καθώς κοιτάς Εμένα, δεν θα φοβάσαι. Αν φοβάσαι, είναι γιατί δεν κοιτάς Εμένα.

Όταν το κακό που βρίσκεται στην ανθρωπότητα ενωθεί πλήρως με τον πονηρό, θα έρθει πάνω στη γη η ώρα των μεγάλων δεινών. Τότε όλη η ανθρωπότητα και ολόκληρη η δημιουργία θα καταλάβουν τη ματαιότητα και την τραγωδία της ανταρσίας. Ταυτόχρονα, ο λαός Μου θα ενωθεί πλήρως με Μένα, και το μεγάλο Μου φως θα σταθεί ενάντια στο μεγάλο σκοτάδι. Αυτοί που περπατούν στην ανομία, θα πέσουν σε

βαθύ σκοτάδι. Αυτοί που περπατούν στην υπακοή, θα λάμπουν σαν τα αστέρια του ουρανού.

Η ταπεινοφροσύνη και η υπακοή θα οδηγούν πάντα σε Μένα. Καθώς έρχεσαι σε Μένα, θα βλέπεις και θα εκδηλώνεις τη δόξα Μου. Οι ουρανοί και η γη πρόκειται να δουν τη διαφορά ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι. Έχεις κληθεί να ζήσεις ανάμεσα στο σκοτάδι και στο φως, για να καλέσεις στο φως αυτούς που ζουν στο σκοτάδι. Ακόμα και τώρα, δεν επιθυμώ να χαθεί κανένας».

Μέσα στη δόξα που μας περιέβαλλε, ήταν δύσκολο να θυμάμαι το σκοτάδι και τα τρομερά γεγονότα που μόλις είχα παρακολουθήσει. Σκέφτηκα τη διαφορά ανάμεσα στη δόξα Του και στην πιο μεγάλη ανθρώπινη λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια. «Πόσο αξιοθρήνητα ασήμαντοι είμαστε!» ξεστόμισα. «Αν μπορούσε όλη η ανθρωπότητα να έριχνε έστω και μια ματιά στον Θρόνο της Κρίσης Σου, θα μετανοούσε αμέσως». Κύριε, γιατί δεν δείχνεις τον εαυτό Σου στον κόσμο, ώστε να μη χρειαστεί να υποφέρει αυτό το κακό; Κανένας δεν θα διάλεγε το κακό, αν μπορούσε να Σε δει όπως είσαι».

«Θα αποκαλύψω τον εαυτό Μου. Όταν το κακό ολοκληρώσει την πορεία του, τότε θα δείξω τον εαυτό Μου στον κόσμο. Όπως αποκαλύπτεται τώρα ο πονηρός μέσω των πεσμένων ανθρώπων, Εγώ θα αποκαλυφθώ μέσω αποκαταστημένων ανθρώπων. Τότε ο κόσμος θα Με δει – όχι μόνο τη δόξα που έχω στον ουρανό, αλλά τη δόξα Μου να στέκεται ενάντια στο σκοτάδι. Η δόξα Μου είναι πέρα από αυτό που βλέπεις εδώ. Είναι η φύση Μου. Αφού αποκαλύψω τη φύση Μου στον λαό Μου, θα επιστρέψω με τη δόξα που έχω εδώ. Μέχρι τότε, θα αναζητώ εκείνους που θα Με ακολουθήσουν, επειδή αγαπούν Εμένα και την αλήθεια, και όχι μόνο επειδή αγαπούν αυτή τη δόξα και τη δύναμη.

Αυτοί που επιλέγουν την υπακοή, όταν όλος ο κόσμος είναι ανυπάκουος, είναι άξιοι για συγκληρονόμοι Μου. Αυτοί θα είναι άξιοι να κυβερνήσουν μαζί Μου, να δουν τη δόξα Μου και να τη μοιραστούν. Είναι αυτοί που δεν ζουν για τον εαυτό

τους αλλά για Μένα. Κάποιοι από τους μεγαλύτερους από αυτούς τους αδελφούς Μου, πρόκειται να αποκαλυφθούν. Θα επιμείνουν στην αλήθεια μπροστά στο μεγαλύτερο σκοτάδι. Θα μείνουν σταθεροί μέσα στις μεγαλύτερες δοκιμασίες. Σε έφερα εδώ και σε ξαναστέλνω πίσω, για να τους ενθαρρύνεις να σταθούν και να μην εξασθενήσουν, γιατί η ώρα της σωτηρίας τους πλησίασε.

Σε στέλνω επίσης πίσω για να προειδοποιήσεις αυτούς τους δυνατούς. Ο Σατανάς είδε τη δόξα του Πατέρα Μου και τις μυριάδες που Τον υπηρετούν, και όμως έπεσε. Έπεσε, επειδή άρχισε να εμπιστεύεται τη δόξα και τη δύναμη που μοιράστηκε ο Πατέρας μαζί του, αντί να εμπιστευτεί τον ίδιο τον Πατέρα. Αυτοί στους οποίους θα εμπιστευτώ τη δύναμη και τη δόξα Μου στους τελευταίους καιρούς, δεν πρέπει να τοποθετούν την εμπιστοσύνη τους στη δύναμη ή στη δόξα, αλλά σε Μένα. Η αληθινή πίστη δεν είναι ποτέ στον εαυτό σου, στη σοφία σου ή στη δύναμη που σου έχω δώσει. Η αληθινή πίστη είναι η πίστη σε Μένα.

Καθώς αυξάνεστε στην αληθινή πίστη που είναι η πίστη σε Μένα, θα αυξάνεται η εξάρτησή σας από Μένα, και θα εμπιστεύεστε λιγότερο τον εαυτό σας. Αυτοί που αρχίζουν να εμπιστεύονται τον εαυτό τους, δεν θα μπορούν να σηκώσουν το βάρος της δύναμης ή της δόξας Μου. Μπορεί να πέσουν όπως κάποτε ο πονηρός. Η δύναμή Μου φανερώνεται τέλεια στην αδυναμία σας, αλλά δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάτε ότι ο εαυτός σας είναι αδύναμος και αν βασιζέστε σ' αυτόν, είστε ανόητοι.

Αυτοί που είναι άξιοι να βασιλεύσουν μαζί Μου στον αιώνα που έρχεται, θα το αποδείξουν με το να Με υπηρετούν και να Με εμπιστεύονται, ενώ ζουν μέσα στο σκοτάδι και στην αδυναμία της ανθρώπινης σάρκας. Ακόμα και οι μεγαλύτεροι άγγελοι θα υποκλιθούν με χαρά μπροστά σε εκείνους που έχουν δοκιμαστεί με αυτόν τον τρόπο. Οι άγγελοι θαυμάζουν όταν άντρες και γυναίκες που έχουν δει τόση λίγη από τη δόξα Μου εδώ, υποφέρουν παραμένοντας ακλόνητοι για Μένα και την αλήθεια Μου σε περιόδους σκότους. Αυτοί είναι άξιοι να

αποκληθούν αδελφοί Μου και γιοι και θυγατέρες του Πατέρα Μου.

Στη γη, η αλήθεια φαίνεται συχνά αδύναμη και έτοιμη να ηττηθεί. Εκείνοι που βλέπουν από εδώ, γνωρίζουν ότι η αλήθεια Μου πάντα υπερισχύει. Ο καιρός που θα σηκωθώ και θα φέρω τις κρίσεις Μου στη γη, έχει καθυστερήσει ώστε να μπορέσουν οι αδελφοί Μου να αποδείξουν την αγάπη τους για Μένα επιμένοντας στην αλήθεια με οποιοδήποτε κόστος. Η αλήθεια Μου και η αγαθότητά Μου θα υπερισχύουν σε όλη την αιωνιότητα, μαζί με όσους έρχονται σε Μένα επειδή αγαπούν την αλήθεια. Αυτοί θα λάμπουν σαν τα αστέρια που φτιάχτηκαν προς τιμή τους».

Καθώς η Σοφία συνέχιζε να μιλάει, ήταν σαν να πλενόμουν από μια βροχή ζωντανού νερού. Μερικές φορές είχα ντραπεί, γιατί ακόμα και στην παρουσία της δόξας Του, ήμουν το ίδιο κουτός και σαστισμένος όπως ήμουν στη γη. Τώρα όμως, καθώς μου μιλούσε, τα λόγια Του με καθάριζαν τόσο, ώστε μια διαύγεια πέρα από μια απλή διανοητική ευχαρίστηση ήρθε στο μυαλό μου. Όσο περισσότερο καθαριζόμουν, τόσο περισσότερο τα λόγια Του έμοιαζαν να εκρήγνυνται με μια εξαγνιστική λαμπρότητα. Δεν έβλεπα απλά τη δόξα Του, αλλά την *αισθάνθηκα* μέσα μου. Στην παρουσία Του, δεν είχα απλά ακούσει την αλήθεια. Την είχα *απορροφήσει*.

Η Αγαπημένη Του Νύφη

Αυτή η αίσθηση του καθαρισμού με τα λόγια Του ήταν περισσότερο θαυμαστή από όσο μπορεί να περιγραφεί, αλλά ήταν οικεία. Ήξερα ότι την είχα νιώσει όταν άκουγα χρισμένο κήρυγμα από κάποιον που βρισκόταν στην παρουσία του Κυρίου. Δεν ήταν κάτι μεθυστικό, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Αντί να αμβλύνει τις αισθήσεις, τις ζωντάνευε. Στην παρουσία Του, ένιωσα ότι χιλιάδες κομμάτια από πληροφορίες που είχα συσσωρεύσει μέσα στα χρόνια, έδεναν όλα μαζί για να δώσουν ένα βαθύ και περιεκτικό νόημα σε κάθε τι που Εκείνος έλεγε. Με αυτόν τον τρόπο, κάθε έννοια έγινε σαν ένας δυνατός

στύλος γνώσης μέσα στο μυαλό μου. Μετά, αυτό έγινε πάθος, καθώς αισθάνθηκα μια βαθιά αγάπη για κάθε αλήθεια.

Όταν μιλούσε, απελευθερωνόταν μια ενέργεια που μου έδινε την ικανότητα να βλέπω κάθε αλήθεια με ένα μεγαλύτερο βάθος από ό,τι προηγουμένως. Τα λόγια Του δεν μετέδιδαν απλά πληροφορίες, αλλά *ζωή*. Η μεγάλη αυτή φώτιση ήταν παρόμοια με αυτή που γνώρισα, καθώς στεκόμουν μπροστά στον Θρόνο της Κρίσης και αποφάσιζα να μην προσπαθήσω να κρύψω τίποτα. Όσο περισσότερο άνοιγα την καρδιά μου στα λόγια Του, για να αποκαλύψουν κάθε σκοτάδι που υπήρχε μέσα μου και να με αλλάξουν, τόσο περισσότερη δύναμη φαίνονταν να έχουν τα λόγια Του σε μένα.

Ο Κύριος δεν έδινε απλά πληροφορίες καθώς μιλούσε, αλλά με κάποιο τρόπο διευθετούσε ξανά το μυαλό και την καρδιά μου, ώστε οι αλήθειες εκείνες να αποτελέσουν το θεμέλιο για κατανόηση – μια κατανόηση που αποδέσμευε αγάπη για την αλήθεια. Για παράδειγμα, θεωρούσα ότι είχα μια σωστή κατανόηση της εκκλησίας ως νύφης του Χριστού. Καθώς μιλούσε για τις διακονίες που αποστέλλονταν για να ετοιμάσουν τη νύφη Του, είδα στην καρδιά μου αυτό που φαινόταν να είναι όλες οι εκκλησίες που γνώριζα. Έγιναν αμέσως κάτι πολύ περισσότερο από μια απλή ομάδα ανθρώπων. Έγιναν *η Αγαπημένη Του*. Ένωσα ένα φλογερό πάθος να τις βοηθήσω να ετοιμαστούν για Εκείνον. Η απέχθεια για την αμαρτία και την πορνεία με τον κόσμο σχεδόν λύγισε τα γόνατά μου, καθώς έβλεπα τι έκαναν στον λαό Του. Ήξερα ότι ένιωθα ό,τι ένιωθε κι Εκείνος.

Η εξαγνιστική Του αλήθεια χύθηκε πάνω μου. Η καθαρότητα που ένιωθα, ήταν πιο θαυμάσια από όσο είχα ποτέ μου φανταστεί. Ήταν σχεδόν σαν να είχα ζήσει τη ζωή μου μέσα σε έναν υπόνομο, και τώρα έκανα ένα ζεστό μπάνιο. Η δύναμη της εξαγνιστικής αλήθειας με συνεπήρε τόσο έντονα, που ήθελα απεγνωσμένα να τη μοιραστώ με τον λαό Του.

«Πρόκειται να ελευθερώσω τη δύναμη της χρισμένης αλήθειας για να καθарίσω τον λαό Μου» συνέχισε η Σοφία. «Η νύφη Μου θα καθарιστεί από όλες τις βεβηλώσεις της. Αποστέλλω τους αγγελιαφόρους Μου που θα είναι φλόγες φωτιάς και θα φλέγονται με ζήλο για την αγιότητά Μου και για την αγιότητα του λαού Μου».

Καθώς μιλούσε, αισθάνθηκα το βάθος και τη δύναμη του μηνύματος της αγιότητας. Τότε κατάλαβα χωρίς καμιά αμφιβολία τη δύναμη που είχε η αλήθεια για να το πραγματοποιήσει. Μια όραση της ένδοξης νύφης που τόσο Του αξίζει, έκαιγε στην καρδιά μου. Ήθελα παθιασμένα να τη συμμεριστώ με τον λαό Του, ώστε να επικεντρωθούν ολοκληρωτικά στην προετοιμασία τους γι' Αυτόν. Δεν θα μπορούσα να διανοηθώ να κάνω ξανά κάτι χωρίς αυτόν τον σκοπό.

Άρχισε να μιλάει για τα φρούρια της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Ενώ μιλούσε, είδα τις συναθροίσεις που γνώριζα και το πώς πάλευαν. Ένωσα γι' αυτές ένα βάρος όσο ποτέ πριν, να ενισχυθούν με την αλήθεια Του. Ήξερα ότι ήταν αδύναμες επειδή δεν περπατούσαν στην αλήθεια. Η λύπη που ένιωθα γι' αυτές, έγινε σχεδόν αβάσταχτη.

«Γιατί δεν περπατούν στην αλήθεια;» ξεστομίσα.

«Αρχίζεις να αισθάνεσαι το βάρος που αισθάνθηκε ο Νεεμίας, όταν άκουσε ότι η Ιερουσαλήμ ήταν σε θλίψη επειδή τα τείχη της είχαν καταστραφεί» εξήγησε η Σοφία. «Μεταδίδω στους αγγελιαφόρους μου τον φλογερό πόθο να δουν τη νύφη Μου καθарή, και τους μεταδίδω επίσης το βάρος του Νεεμιά να δουν τα τείχη της σωτηρίας αποκαταστημένα. Τότε ο λαός Μου δεν θα είναι πια σε θλίψη.

Έχεις δει τον λαό Μου ως στρατό Μου, ως πόλη Μου και ως νύφη Μου. Τώρα όχι μόνο τα βλέπεις, αλλά και τα αισθάνεσαι. Μόνο όταν η αλήθεια Μου βγαίνει από την καρδιά, έχει τη δύναμη να αλλάξει τους ανθρώπους. Τα ζωντανά νερά πρέπει να έρχονται από το εσώτερο είναι – την καρδιά. Ακριβώς όπως ένιωσες την αλήθεια Μου να σε καθарίζει, κάνω τους αγγελιαφόρους Μου φλόγες φωτιάς που θα λένε την αλήθεια, όχι μόνο προσφέροντας κατανόηση, αλλά με τη δύναμη που αλλάζει τις καρδιές των ανθρώπων. Η

αλήθεια που στέλνω, δεν θα ελέγξει μόνο τον λαό Μου για την αμαρτία Του, αλλά και θα τον καθарίσει από αυτή».

Καθώς μιλούσε, υψώθηκε μέσα μου ένας μεγάλος ζήλος για να κάνω κάτι. Άρχισαν να μου έρχονται στο μυαλό θείες στρατηγικές που ήξερα ότι θα βοηθούσαν τον λαό Του. Δεν μπορούσα να περιμένω να αρχίσω. Τώρα πίστευα ότι ακόμα και τα πιο ξερά κόκαλα επρόκειτο να γίνουν ένας υπερβολικά μεγάλος στρατός! Στην παρουσία της Σοφίας, δεν φαινόταν τίποτα αδύνατο. Δεν είχα δυσκολία να πιστεύω ότι η εκκλησία Του θα γινόταν μια νύφη χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα, ή ότι η εκκλησία Του θα γινόταν μια μεγάλη πόλη, που θα στεκόταν ως φρούριο αλήθειας για να το βλέπει όλος ο κόσμος. Δεν είχα αμφιβολία ότι ο λαός Του, ακόμα κι έτσι αδύναμος και νικημένος που φαινόταν τώρα, επρόκειτο να γίνει ένας στρατός αλήθειας μπροστά στον οποίο δεν θα μπορούσε να σταθεί καμιά δύναμη του σκότους. Νιώθοντας τη δύναμη της αλήθειας όπως ποτέ πριν, ήξερα ότι η δύναμή Του ήταν πολύ μεγαλύτερη από το σκοτάδι.

Λόγια Ζωής

Στην παρουσία Του, αισθάνθηκα σαν να μπορούσα να μιλήσω για την όραση που είχα λάβει για τη νύφη Του, και όποιος την άκουγε θα άλλαζε. Φαινόταν ότι θα μπορούσα να μιλήσω και στην πιο αδύναμη, μικρή συνάθροιση με τέτοια δύναμη που θα τους μετέτρεπε αμέσως σε ένα ισχυρό φρούριο αλήθειας. Ήξερα επίσης ότι στη γη τα λόγια μου δεν είχαν αυτή τη δύναμη.

«Τα λόγια σου θα έχουν αυτή τη δύναμη, όταν μένεις σε Μένα», παρενέβη η Σοφία. «Δεν σε κάλεσα να κηρύξεις για Μένα. Σε κάλεσα να είσαι μια φωνή μέσα από την οποία θα μπορώ να μιλήσω. Καθώς μένεις σε Μένα, και τα λόγια Μου μένουν σε σένα, θα φέρεις καρπό που θα μένει. Με τον λόγο Μου γεννήθηκε η δημιουργία, και με τον λόγο Μου θα εμφανιστεί η νέα δημιουργία σε σένα και στον λαό Μου. Τα λόγια Μου είναι Πνεύμα και Ζωή. Τα λόγια Μου δίνουν Ζωή. Δεν έχεις κληθεί απλά να διδάξεις για Μένα, αλλά να Με αφήσεις να διδάξω μέσα

από σένα. Καθώς μένεις στην παρουσία Μου, τα λόγια σου θα είναι τα λόγια Μου και θα έχουν δύναμη».

Σκέφτηκα κάτι που είχε κάποτε πει η Μάργκαρετ Μπράουνινγκ: «Κάθε βάτος φλέγεται με τη φωτιά του Θεού, αλλά μόνο αυτοί που βλέπουν, βγάζουν τα παπούτσια τους. Οι υπόλοιποι απλά μαζεύουν τα βατόμουρα».

«Κύριε, θέλω να Σε βλέπω στο κάθε τι» είπα.

«Θα δώσω στους αγγελιαφόρους Μου την όραση να βλέπουν το σχέδιό Μου σε όλα τα πράγματα» αποκρίθηκε ο Κύριος. «Θα κάνω τους αγγελιαφόρους Μου φλόγες φωτιάς, έτσι όπως παρουσιάστηκα στη φλεγόμενη βάτο. Η φωτιά Μου θα μένει πάνω τους, αλλά δεν θα τους καταβροχθίζει. Τότε η ανθρωπότητα θα θαυμάσει με το μεγάλο θέαμα και θα στραφεί να το δει. Θα μιλήσω μέσα από τους αγγελιαφόρους Μου, καλώντας τον λαό Μου στον προορισμό του και στην έγερσή του, για να γίνουν οι απελευθερωτές όπως τους έχω καλέσει να είναι».

Μετά αισθάνθηκα να ελκύομαι προς την πόρτα. Την πλησίασα περισσότερο και μπορούσα να δω τη γραφή. Δεν είχα δει ποτέ ξανά γραπτό όπως εκείνο. Ήταν από το πιο καθαρό χρυσάφι, και κατά κάποιον τρόπο ζωντανό. Άρχισα να διαβάζω.

Επειδή διαμέσου Αυτού κτίστηκαν τα πάντα, αυτά που είναι μέσα στους ουραμούς κι αυτά που είναι επάνω στη γη, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι, είτε κυριότητες είτε αρχές είτε εξουσίες – τα πάντα κτίστηκαν διαμέσου Αυτού και γι' Αυτόν.

Κι Αυτός είναι πριν από όλα, και όλα συντηρούνται διαμέσου Αυτού.

Κι Αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας, ο οποίος είναι αρχή, πρωτότοκος από τους νεκρούς, για να γίνει Αυτός πρωτεύων σε όλα.

Επειδή ο Πατέρας ευδόκησε μέσα σ' Αυτόν να κατοικήσει ολόκληρο το πλήρωμα, και διαμέσου Αυτού να

συμφιλιώσει τα πάντα με τον εαυτό Του, αφού ειρηνοποίησε διαμέσου του αίματος του σταυρού Του, διαμέσου Αυτού, είτε αυτά που είναι επάνω στη γη είτε αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς.

Και σας που ήσασταν κάποτε απαλλοτριωμένοι και εχθροί στη διάνοια με τα πονηρά έργα, τώρα όμως σας συμφιλιώσε προς τον εαυτό Του διαμέσου του σώματος της σάρκας Του, διαμέσου του θανάτου, για να σας παραστήσει μπροστά του άγιους και χωρίς ψεγάδι και χωρίς κατηγορία, αν επιμένετε στην πίστη, θεμελιωμένοι και στερεοί, και χωρίς να μετακινείστε από την ελπίδα του ευαγγελίου που ακούσατε, αυτό που κηρύχθηκε σε ολόκληρη την κτίση, που είναι κάτω από τον ουρανό, για το οποίο εγώ ο Παύλος έγινα υπηρέτης.

Τώρα χαίρομαι στα παθήματά μου για σας, και αναπληρώνω με τη σειρά μου τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού στη σάρκα μου, για χάρη του σώματός Του που είναι η εκκλησία, για την οποία εγώ έγινα υπηρέτης σύμφωνα με την οικονομία του Θεού που δόθηκε σε μένα για σας, για να εκπληρώσω το κήρυγμα του λόγου του Θεού, το μυστήριο που ήταν κρυμμένο από τους αιώνες και από τις γενεές, τώρα όμως φανερώθηκε στους αγίους Του, στους οποίους ο Θεός θέλησε να φανερώσει ποιος είναι ο πλούτος της δόξας τούτου του μυστηρίου στα έθνη, που είναι ο Χριστός μέσα σας, η ελπίδα της δόξας.

Τον οποίο εμείς κηρύττουμε νουθετώντας κάθε άνθρωπο και διδάσκοντας κάθε άνθρωπο με κάθε σοφία, για να παραστήσουμε κάθε άνθρωπο τέλειο εν Χριστώ Ιησού, **στο οποίο και κοπιάζω, διεξάγοντας αγώνα σύμφωνα με την ενέργεια που ενεργείται μέσα μου με δύναμη** (Κολοσσαείς 1:16-29).

Καθώς διάβαζα αυτά τα λόγια, ήταν σαν μια μετάγγιση ζωής. Μια και μόνη λέξη από τον Θεό αξίζει περισσότερο από όλους τους θησαυρούς της γης! Σκέφτηκα, πώς μπόρεσα να αφήσω τον εαυτό μου να παρασυρθεί τόσο από τις μέριμνες του κόσμου, όταν έχω αυτά τα λόγια Του;

Αρχισα να σκέφτομαι πόσο θα άξιζε να διασχίσω τη γη προκειμένου να ακούσω έστω κι ένα χρισμένο κήρυγμα, αλλά μερικές φορές ήμουν τόσο οκνηρός που δεν ήθελα να διασχίσω ούτε την πόλη μου με αυτοκίνητο! Είχα τρομάξει με την αδιαφορία μου για τον λόγο Του, καθώς στεκόμουν μπροστά στην πόρτα. «Κύριε, λυπάμαι πολύ», είπα.

Μόλις το είπα, η πόρτα άνοιξε. Καθώς άνοιγε, σκέφτηκα πόσο μουντή και αφιλόξενη έδειχνε από μακριά, αλλά πόσο πολύπλοκη και όμορφη ήταν από κοντά. Έτσι κρίνουν οι άνθρωποι την εκκλησία, σκέφτηκα, και έτσι την έκρινα συχνά κι εγώ. Αγαπούσα τον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, αλλά απέτυχα να αγαπήσω τον λαό Του όπως θα έπρεπε.

«Τέτοια μετάνοια θα σου ανοίξει την πόρτα για να προχωρήσεις στον σκοπό για τον οποίο σε κάλεσα. Δεν μπορείς να πραγματοποιήσεις τον σκοπό σου χωριστά από τον λαό Μου. Έχω καλέσει τον λαό Μου να είναι ένα, και τώρα αυτό θα γίνει. Μακριά από τον λαό Μου δεν μπορείς να ζήσεις αυτά που έχεις δει στις οράσεις σου. Τώρα, πρέπει να προχωρήσεις από τη θέα του δρόμου και τη γνώση της αλήθειας στο να είσαι ένα σκεύος για τη ζωή Μου. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωριστά από τον λαό Μου. Ο Πατέρας σου έδωσε την αγάπη Του για Μένα, ώστε η αγάπη Του να είναι μέσα σου, ακριβώς όπως ζήτησα. Τώρα θα σου δώσω την αγάπη Μου για τον λαό Μου. Οι αγγελιαφόροι Μου πρέπει να τον βλέπουν και να τον αγαπούν όπως Εγώ. Καθώς αγαπάς πραγματικά τον λόγο Μου, η πόρτα για τον προορισμό σου με τον λαό Μου, θα είναι ανοικτή για σένα».

Τα λόγια Του δεν άγγιξαν μόνο το μυαλό μου, αλλά και την καρδιά μου. Τα αισθάνθηκα ένα-ένα. Ακούγοντας και μόνο την αγάπη με την οποία μιλούσε για τον λαό Του, η αγάπη αυτή μεταδόθηκε σε μένα. Ήταν η μεγαλύτερη αγάπη που είχα νιώσει ποτέ μου, αλλά ήταν επίσης οικεία, γιατί την είχα γευτεί ως ένα βαθμό όταν άκουγα κάποιο χρισμένο κήρυγμα. Σκέφτηκα ότι μέσα στην ανοησία μου έλεγα συχνά πως δεν θα υπήρχαν κηρύγματα στον ουρανό, αλλά τώρα

αισθανόμενοι ότι δεν θα μπορούσε να υπάρχει ουρανός δίχως κήρυγμα. Άρχισα ακόμα και να λαχταρώ το κήρυγμα του λόγου Του.

«Ναι, θα υπάρχει κήρυγμα και διδασκαλία στον ουρανό. Για όλη την αιωνιότητα θα λέγεται η ιστορία Μου. Γι' αυτό ονομάζεται αιώνιο ευαγγέλιο. Είμαι ο Λόγος και η Αλήθεια, και λόγοι αλήθειας θα γεμίζουν για πάντα τη δημιουργία Μου. Όλη η δημιουργία Μου θα ευφραίνεται με τα λόγια της αλήθειας Μου ακριβώς όπως εσύ τώρα. Ακόμα και οι άγγελοι αγαπούν να ακούνε τις μαρτυρίες σας, και θα τις ακούνε. Οι λυτρωμένοι Μου θα θέλουν πάντα να λένε και να ακούνε τις ιστορίες του απολυτρωτικού Μου έργου. Τώρα όμως πρέπει να τις λέτε σ' αυτούς που ζουν στο σκοτάδι. Ο Λόγος της μαρτυρίας σας θα ελευθερώσει πολλούς. Αυτοί που Με αγαπούν, αγαπούν τον λόγο Μου. Αγαπούν να τον διαβάζουν και να τον ακούνε. Σας δόθηκε η αλήθεια που θα ελευθερώσει τους ανθρώπους – είναι ο λόγος Μου στην καρδιά σας. Προχωρήστε με τον λόγο Μου. Προχωρήστε και θα δείτε τη δύναμη του λόγου Μου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

το μάνα

Πέρασα την πόρτα. Όταν το έκανα, έμεινα έκπληκτος καθώς όλη η δόξα μπροστά στην οποία στεκόμουν πριν, είχε φύγει. Ήταν σκοτάδι και μύριζε μούχλα σαν ένα παλιό κελάρι. Ήταν δυσάρεστο, αλλά ένιωθα ακόμα τη δύναμη των λόγων που μου είπε ο Κύριος και με στερέωσαν.

«Αυτό που αισθάνεσαι, είναι το χρίσμα του Αγίου Πνεύματος» είπε μια φωνή μέσα από το σκοτάδι.

«Ποιος είσαι;» ρώτησα.

«Χρειάζεται να ρωτάς;» Δεν ακουγόταν σαν τη φωνή της Σοφίας, αλλά έμοιαζε με κάποια άλλη γνωστή φωνή. Ακόμα κι έτσι, ήξερα ότι ήταν Εκείνος. Σιγά-σιγά, τα μάτια μου προσαρμόστηκαν στο σκοτάδι και με έκπληξή μου είδα τον παλιό μου φίλο, τον λευκό αετό.

«Εκείνος ζει μέσα σου κι έτσι μπορείς να μένεις σε όλα όσα δοκίμασες εδώ, ακριβώς όπως έκανες στην παρουσία Του εκεί. Ξέρω ότι έχεις κυριευτεί από την παρουσία Του, και αυτό είναι σωστό, αλλά εδώ πρέπει να μάθεις να Τον αναγνωρίζεις σε πολλές μορφές. Πρώτα πρέπει να μάθεις να αναγνωρίζεις τη φωνή Του στη δική σου καρδιά, και μετά καθώς μιλάει μέσω άλλων.

Αυτό το έμαθες στο παρελθόν, και το δοκίμασες μερικές φορές, αλλά όχι όπως πρέπει να το γνωρίζεις τώρα. Δεν θα είναι ποτέ μακριά σου και θα μπορείς πάντα να Τον

βρίσκεις εύκολα. Θα σε οδηγεί πάντα στην αλήθεια. Μόνο με το Άγιο Πνεύμα μπορείς να βλέπεις και να γνωρίζεις κάποιον ή κάτι όπως πραγματικά είναι. Στους καιρούς που έρχονται, θα χαθούμε αν δεν Τον ακολουθούμε από κοντά».

«Ξέρω ότι αυτό είναι αλήθεια, επειδή ακούω τη Σοφία να μιλάει μέσα από σένα. Είσαι εδώ για να μου δείξεις τον δρόμο; Δύσκολα μπορώ να δω εδώ».

«Θα έρχομαι κατά διαστήματα σε σένα να σου λέω για τις πινακίδες που θα σου επιτρέπουν να γνωρίζεις ότι εξακολουθείς να βρίσκεσαι στο σωστό μονοπάτι, αλλά πρέπει να σε οδηγεί το Άγιο Πνεύμα. Θα σε βοηθήσω επίσης να καταλάβεις πώς σε οδηγεί σε διαφορετικά μέρη, αλλά πρώτα πρέπει να σου πω για το μάννα, ώστε να μπορείς να ζεις».

«Μάννα! Εννοείς σαν το μάννα που έτρωγε ο λαός Ισραήλ στην έρημο; Αυτό τρώμε εδώ;»

«Είναι αυτό με το οποίο έζησαν όλοι εκείνοι που περπάτησαν με τον Θεό από την αρχή. Το μάννα που έτρωγαν οι Ισραηλίτες στην έρημο, ήταν μια προφητεία του σημερινού. Ο Κύριος θα σου δίνει καθημερινά φρέσκο μάννα. Όπως ακριβώς σκέπαζε καθημερινά τη γη με μάννα για τον λαό Ισραήλ που βρισκόταν στην έρημο, τώρα σκεπάζει καθημερινά τη γη με αλήθεια για τον λαό Του. Όποιο δρόμο και να πάρεις, θα το βλέπεις. Ακόμα και μέσα στο σκοτάδι και στη θλίψη, ο Λόγος Του θα σε περιβάλλει και θα μπορείς να τον μαζέψεις. Αυτοί που βρίσκονται σε βαθιές φυλακές θα ξυπνάνε και θα τον βρίσκουν κάθε μέρα. Το ίδιο κι αυτοί που ζουν σε μεγάλα παλάτια. Αλλά το μάννα Του είναι απαλό και ελαφρύ σαν τη δροσιά, και εύκολα ποδοπατιέται. Πρέπει να είσαι τρυφερός και ευαίσθητος στην καρδιά για να το βλέπεις».

Ζωντανές Επιστολές

«Ο Κύριος μιλάει κάθε μέρα στο κάθε παιδί Του. Δεν μπορούν να ζήσουν μόνο με ψωμί, αλλά πρέπει να έχουν τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα Του. Αυτά δεν είναι τα λόγια

που είπε στο παρελθόν, αλλά τα λόγια που τους λέει κάθε μέρα» συνέχισε ο αετός.

«Πολλοί είναι αδύναμοι, επειδή δεν γνωρίζουν πώς να μαζεύουν το μάννα που τους δίνει ο Κύριος κάθε μέρα. Ξεστρατίζουν επειδή δεν γνωρίζουν τη φωνή Του. Τα πρόβατά Του γνωρίζουν τη φωνή Του και Τον ακολουθούν, επειδή την αναγνωρίζουν. Το μάννα είναι το ψωμί της ζωής που δίνεται καθημερινά σε κάθε παιδί του Θεού. Πρέπει να μάθεις να το αναγνωρίζεις και να βοηθήσεις τον λαό Του να κάνει το ίδιο. Όταν το γευτούν όπως το γεύεσαι εσύ τώρα, θα το αναζητούν με επιμέλεια κάθε μέρα. Μη νοιάζεσαι να μαζεύεις τροφή ή νερό, αλλά μάθε να βλέπεις και να γεύεσαι το μάννα που δίνει ο Κύριος καθημερινά. Αυτό θα σε διατηρεί, όταν όλα τα άλλα αποτυγχάνουν.

Οι Γραφές είναι το κρέας που μας δίνει ο Κύριος, αλλά το μάννα Του βρίσκεται στις ζωντανές Του επιστολές, στον λαό Του. Θα σου μιλάει κάθε μέρα μέσω του λαού Του. Πρέπει να ανοίγεις την καρδιά σου στον τρόπο με τον οποίο Εκείνος βρίσκεται στον λαό Του, αν πρόκειται να συμμετάσχεις στο ουράνιο μάννα. Ακριβώς όπως είπε στην Ιερουσαλήμ, λέει και σε μας, «Δεν θα με δείτε, μέχρι να πείτε, 'Ευλογημένος είναι Εκείνος που έρχεται στο όνομα του Κυρίου'». Αυτό αναφέρεται σε Εκείνον, όταν περπάτησε τότε στη γη, και αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο περπατάει τώρα στη γη μέσω του λαού Του. Καθώς η αγάπη μας για το μάννα μεγαλώνει, το ίδιο θα συμβαίνει με την αγάπη μας για τους αδελφούς. Αν αυξάνεστε σε αγάπη, το μάννα που προσφέρει ο Κύριος δεν θα σας φαίνεται ποτέ παλιό ή μπαγιάτικο, αλλά θα είναι φρέσκο κάθε πρωί.

Το μάννα Του μπορεί να σου έρθει μέσα από τα λόγια ενός στενού φίλου ή κάποιου από τον λαό Του που έζησε πολύ πριν από σένα, κι εσύ τώρα διαβάζεις τα γραπτά του. Θα σου μιλήσει ακόμα μέσα από ανθρώπους που δεν Τον γνωρίζουν, αλλά εσύ θα ξέρεις ότι Εκείνος στους έστειλε. Θα διακρίνεις το μάννα Του όταν προχωράς πέρα από την προσπάθεια να ακούσεις μόνο τα λόγια Του, αναζητώντας να ακούσεις τον

ίδιο τον Λόγο. Δεν είναι μόνο η ακοή των λόγων Του, αλλά η ακοή της φωνής Του που θα σε οδηγεί στον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσεις. Πολλοί επαναλαμβάνουν τα λόγια που Εκείνος έχει πει, αλλά το μάννα Του είναι ο λόγος που λέει τώρα.

Χρειαζόμαστε τη στερεά τροφή της Γραφής που μας οικοδομεί και μας δίνει το δοχείο για να μαζέψουμε το μάννα Του. Δυνάμωνε με το κρέας του γραπτού Λόγου Του, αλλά και ανάπτυξε μια όρεξη για το μάννα Του. Το κρέας του γραπτού Λόγου θα μας οικοδομήσει και θα μας προετοιμάσει γι' αυτό που έρχεται, αλλά το μάννα θα μας στηρίξει μέσα στην κάθε κατάσταση.

Τα λόγια που ειπώθηκαν σε σένα μέσω των αγίων στην Αίθουσα της Κρίσης, ήταν μάννα από τον Κύριο. Και ο λαός Του είναι το μάννα Του για τον κόσμο. Το μάννα είναι το ψωμί της ζωής – τα ζωντανά λόγια που λέει Εκείνος καθημερινά στον λαό Του και μέσω του λαού Του. Οι Γραφές είναι σταθερές και δεν αλλάζουν. Είναι η άγκυρα της ψυχής μας. Ωστόσο, το Βιβλίο της Ζωής εξακολουθεί να γράφεται. Ο Κύριος γράφει σ' αυτό ένα νέο κεφάλαιο με κάθε ψυχή που έρχεται σε Εκείνον».

Νίκη ή Ήττα

«Οι Γραφές είναι το προσχέδιο για το κατοικητήριο που Εκείνος χτίζει ανάμεσα στους ανθρώπους. Είναι η μαρτυρία του τρόπου που Εκείνος έχει εργαστεί μέσω ανδρών και γυναικών, για να φέρει την απολύτρωσή τους. Ο λαός Του είναι τα σκεύη του ζωντανού Του λόγου και μάρτυρες στον κόσμο ότι τα λόγια Του δεν είναι μόνο ιστορία, αλλά είναι ακόμα ζωντανά και εξακολουθούν να δίνουν ζωή. Αν θέλετε να γνωρίζετε τα λόγια Του, πρέπει να γνωρίζετε και τις Γραφές και το μάννα Του. Οι Γραφές είναι τα αιώνια σχέδιά Του που δεν θα αλλάξουν και που πρέπει να τα γνωρίζουμε, για να περπατούμε στους δρόμους Του. Το μάννα Του θα σας δίνει τη δύναμη να περπατάτε κάθε μέρα. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να έχουμε κοινωνία. Αν περπατάμε στο φως, όπως αυτός είναι

μέσα στο φως, έχουμε κοινωνία ο ένας με τον άλλον', είπε ο αετός.

«Πολλοί από τους αγγελιαφόρους Του δεν γνωρίζουν καν ότι χρησιμοποιούνται με αυτόν τον τρόπο. Συχνά, δεν γνωρίζουν όταν Εκείνος μιλάει μέσα από αυτούς. Εκείνοι προς τους οποίους απευθύνεται, σπάνια αναγνωρίζουν τη φωνή Του. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Ο λαός Του έχει κληθεί να βρίσκεται σε ενότητα μαζί Του σε όλα όσα Εκείνος κάνει, αλλά λίγοι γνωρίζουν τη φωνή Του. Επομένως σπάνια Τον ακολουθούν στον δρόμο που Εκείνος θέλει να τους οδηγήσει. Τώρα θέλει να γνωρίζουν όλοι οι δικοί Του όταν μιλάει μέσω αυτών ή σ' αυτούς. Όπως ακριβώς η ασφαλής επικοινωνία ανάμεσα σε ένα στρατηγό και τους στρατιώτες του μπορεί να καθορίσει την έκβαση της μάχης, η δύναμη της επικοινωνίας Του με τον λαό Του θα καθορίσει τη νίκη ή την ήττα του στις ημέρες που θα έρθουν.

Τώρα ετοιμάζει πολλούς αγγελιαφόρους που θα μεταφέρουν τα μηνύματά Του. Θα διδάξουν επίσης τον λαό Του να γνωρίζει τη φωνή Του και τους δρόμους Του. Πρέπει να δεχτείτε τους αγγελιαφόρους Του σαν να δέχεστε τον ίδιο τον Κύριο. Πρέπει να τους βοηθήσετε στον δρόμο τους. Η επιτυχία της διακονίας τους θα καθορίσει την άνοδο και την πτώση πολλών».

Για μια στιγμή σκέφτηκα ότι αν τους έστελνε ο Κύριος, σίγουρα δεν θα χρειαζόνταν τη βοήθειά μου. Αυτό προκάλεσε την αυστηρή επίπληξη του αετού, που επίσης μπορούσε να γνωρίζει τις σκέψεις μου.

«Μη σκέφτεσαι με αυτόν τον τρόπο! Πολλοί από τους δικούς Του πέφτουν εξαιτίας αυτής της πλάνης! Θα μπορούσε να κάνει τα πάντα χωρίς εμάς, αλλά προτίμησε να τα κάνει μέσα από μας. Καθένας μας είναι η προμήθειά Του για τον άλλον. Έστειλε τον Παράκλητο να ζήσει μέσα στους δικούς Του, γι' αυτό και περιμένει να λαμβάνουν βοήθεια ο ένας μέσω του άλλου. Μην το ξεχνάτε ποτέ αυτό. Γι' αυτόν τον λόγο μας δίνει το μάννα μας στον ένα μέσω του άλλου. Έχει σχεδιάσει

τα πάντα με τέτοιον τρόπο, ώστε να πρέπει να Τον αγαπούμε πάνω από κάθε τι, αλλά πρέπει επίσης να αγαπούμε ο ένας τον άλλον. Τον χρειαζόμαστε πάνω από κάθε τι, αλλά χρειαζόμαστε και ο ένας τον άλλον. Με αυτόν τον τρόπο, μένουμε ταπεινοί ώστε να μπορεί να μας εμπιστευτεί με τη χάρη Του και τη δύναμή Του».

«Με συγχωρείς» είπα. «Όλα αυτά τα γνωρίζω πολύ καλά, αλλά μερικές φορές έχω την τάση να τα ξεχνώ».

«Αυτό είχε μεγαλύτερο κόστος από όσο χρειάζεται τώρα να ξέρεις, αλλά αν τα ξεχάσεις στο μέλλον, το κόστος θα είναι πολύ μεγαλύτερο από όσο μπορείς να αντέξεις. Χρειαζόμαστε πάνω από όλα τον Κύριο, αλλά χρειαζόμαστε και όλους τους δικούς Του. Μέσα στον λαό Του θα βρούμε τον Παράκλητο, Αυτόν που μας οδηγεί σε όλη την αλήθεια και στον Υιό.

Τώρα λοιπόν στέλνει τους αγγελιαφόρους Του. Μερικοί θα είναι ηλικιωμένοι και σοφοί. Άλλοι θα είναι νέοι και θα έχουν μικρή εμπειρία, αλλά θα γνωρίζουν τη φωνή Του. Ο εχθρός θα στείλει κι αυτός τους απεσταλμένους του για να σπείρουν σύγχυση. Είναι κι αυτό ένα μέρος της εκπαίδευσής μας. Κάποιοι θα εξαπατηθούν προσωρινά από τους αγγελιαφόρους του εχθρού και άλλοι θα υποφέρουν απώλειες εξαιτίας τους, αλλά εκείνοι που αγαπούν τον Κύριο και την αλήθεια Του, δεν θα εξαπατηθούν για πολύ. Αυτοί που αγαπούν τον Κύριο και την αλήθεια Του, θα γνωρίσουν την αλήθεια. Εκείνοι που θα εξαπατηθούν για λίγο, θα μάθουν από αυτό και θα χρησιμοποιηθούν για να ξεσκεπάσουν τους απατεώνες στις ημέρες που έρχονται.

Κάποιοι που εξαπατήθηκαν πολύ στο παρελθόν, θα γίνουν μερικοί από τους πιο δυνατούς στην αλήθεια λόγω της σοφίας τους. Σοφία είναι να γνωρίζεις τη φωνή Του και να Τον ακολουθείς. Έτσι δεν θα παραστρατήσουν εύκολα από Αυτόν πάλι. Μην κρίνετε τους άλλους για το παρελθόν τους, αλλά γι' αυτό που έχουν γίνει. Εκείνοι που έχουν ακολουθήσει τη Σοφία, θα μεταστρέψουν τις αδυναμίες τους σε δυνάμεις.

Κανένας δεν είναι πιο δυνατός και πιο αξιόπιστος από εκείνον που γνωρίζει τη φωνή Του και Τον ακολουθεί.

Δεν πρέπει να παύουμε να ενθαρρύνουμε τον λαό Του να γνωρίζει τη φωνή Του. Πρέπει να αναθέτουμε στους προφήτες Του να αντιμετωπίζουν και να ξεσκεπάζουν τους ψευδοπροφήτες. Αυτό το μήνυμα πρέπει να το ολοκληρώσουμε. Η αποστολή μας είναι να βοηθήσουμε στο χτίσιμο των γραμμών επικοινωνίας Του με εκείνους που θα είναι στρατιώτες Του στη μεγάλη μάχη που έρχεται. Όλοι οι δικοί Του πρέπει να γνωρίζουν τη φωνή Του. Θα έρθει σύντομα ο καιρός που όσοι δεν γνωρίζουν τη φωνή Του, θα εξαπατηθούν από το σκοτάδι. Εκείνοι που γνωρίζουν τη φωνή Του επειδή γνωρίζουν Εκείνον, δεν θα πλανηθούν».

Καθώς μιλούσε ο αετός, τα λόγια του συνέχισαν να με πλένουν ακριβώς όπως έγινε όταν βρισκόμουν στην παρουσία της Σοφίας. Δεν μπορούσα να Τον δω, αλλά ήξερα ότι βρισκόταν εκεί και ήταν Αυτός που μου μιλούσε. Αν και δεν μπορούσα να δω τόσο καλά με τα μάτια μου σε εκείνο το μέρος, είχα στο μυαλό μου μεγάλη διαύγεια που με βοηθούσε να καταλάβω. Πάντα αισθανόμουν ότι είχα πολύ αδύνατη μνήμη, αλλά αν και Εκείνος έλεγε τώρα περισσότερα από κάθε άλλη φορά, φαινόταν σαν να μπορούσα να θυμηθώ κάθε λόγο που έλεγε, έστω και αν ερχόταν μέσω κάποιου άλλου. Ήξερα ότι ήταν η δύναμη του Αγίου Πνεύματος που φέρνει τα πάντα στη μνήμη μας. Μέσα σ' Αυτόν, το να κοιτάς πίσω ή μπροστά δεν διαφέρει από το να κοιτάς στο παρόν. Καθώς σκεφτόμουν αυτά, ο αετός συνέχισε.

«Το μέρος αυτό φαίνεται παλιό και μουχλιασμένο επειδή πολύ λίγος φρέσκος αέρας έχει μπει εδώ για πολύ καιρό. Βρήκες την πόρτα και μπήκες. Η ίδια πόρτα που σε οδήγησε εδώ, μπορεί επίσης να σε οδηγήσει τώρα πίσω στην Αίθουσα της Κρίσης. Τι πήρες στην Αίθουσα της Κρίσης;»

«Σοφία και κατανόηση» απάντησα.

«Με μια λέξη, πήρες χάρη» αποκρίθηκε ο αετός. «Ο Θρόνος της Κρίσης είναι επίσης ο Θρόνος της Χάρης. Μπορείς να πας με παρρησία εκεί όποτε θέλεις».

Όταν είπε αυτό, γύρισα να δω την πόρτα πίσω μου. Τώρα μπορούσα να δω σ' αυτή ομορφιά που ήταν ακόμα πιο μεγάλη από όταν μπήκα στην Αίθουσα της Κρίσης. Την άνοιξα και την πέρασα ξανά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Κοίταξα τη Σοφία, η οποία τότε με έστρεψε έτσι ώστε να μπορώ να βλέπω ξανά τη Μεγάλη Αίθουσα. Ξαφνιάστηκα καθώς είδα να στέκονται ακριβώς πίσω μου όλοι εκείνοι που είχα προηγουμένως συναντήσει εκεί. Ήμουν ακόμα πιο έκπληκτος με το πόσο περισσότερο ένδοξοι έδειχναν τώρα.

«Δεν άλλαξαν αυτοί» είπε η Σοφία. *«Εσύ άλλαξες. Τα μάτια σου άνοιξαν και βλέπεις περισσότερα από ό,τι προηγουμένως. Όσο πιο καθαρά μπορείς να Με δεις, τόσο περισσότερο μπορείς να Με βλέπεις στους άλλους».*

Κοίταξα τον απόστολο Παύλο. Φαινόταν άνθρωπος του Βασιλιά πέρα από κάθε περιγραφή. Είχε τόσο μεγάλη εξουσία και επιβλητικότητα, αλλά ταυτόχρονα ήταν τόσο προικισμένος με ταπεινοφροσύνη, που είμαι βέβαιος ότι ακόμα και ο τελευταίος χωρικός ή ο μεγαλύτερος αμαρτωλός δεν θα ένιωθαν πολύ άνετα κοντά του. Η επιθυμία να γίνω ακριβώς έτσι, με κατέκλυσε. Μετά κοίταξα τους άλλους και αισθάνθηκα σαν να ήταν η πιο κοντινή μου οικογένεια και φίλοι που γνώρισα ποτέ. Είναι αδύνατο να περιγράψω πόσο τους αγαπούσα και πόσο με αγαπούσαν. Καμιά σχέση στη γη δεν μπορούσε να συγκριθεί, αλλά η καλύτερη ήταν απλά μια πρόγευση εκείνης. Δεν υπήρχε καμιά υπόκριση, αξίωση ή επιμονή. Ο καθένας ήξερε τον άλλο τέλεια, και η αγάπη ήταν η πηγή κάθε σκέψης. Η αιωνιότητα με αυτή την οικογένεια θα

ήταν ακόμα καλύτερη από ό,τι είχα φανταστεί. Επιθυμούσα διακαώς να τους πάρω όλους μαζί μου, αλλά ήξερα ότι δεν μπορούσαν να αφήσουν την τωρινή τους κατοικία.

Η Σοφία απάντησε ξανά στις σκέψεις μου: «*Θα είναι μαζί σου όπως Εγώ είμαι μαζί σου. Να θυμάσαι ότι είναι το μεγάλο νέφος των μαρτύρων. Ακόμα κι αν δεν τους βλέπεις, είναι το ίδιο κοντά σου όπως είναι τώρα. Όλοι όσοι Με έχουν υπηρετήσει από την αρχή είναι ένα σώμα και θα είναι μαζί σου σ' αυτό που έρχεται, αλλά Εγώ θα είμαι μέσα σου*».

Αναρωτήθηκα πόσο καλύτερα μπορούσε να είναι στην αιωνιότητα από αυτό που υπήρχε εδώ στην Αίθουσα της Κρίσης. Η κρίση ερχόταν από κάθε σκέψη που εκδηλωνόταν. Δεν ήταν μια κρίση τιμωρίας αλλά απελευθέρωσης, αν δεν υπήρχε προσπάθεια να κρυφτεί κάτι. Με κάθε τι που φωτιζόταν ερχόταν ελευθερία, έτσι ώστε να υπάρχει μια επιθυμία για ξεσκεπάσμα κάθε ελαττώματος της καρδιάς. Η αγάπη ήταν τόσο μεγάλη ώστε ήξερα ότι τα πάντα θα διορθώνονταν.

«*Κάθε τι που νιώθεις στην παρουσία Μου είναι αληθινό*» συνέχισε η Σοφία. «*Η αγάπη και η ζεστασιά που δοκιμάζεις εδώ με τα αδέρφια σου, είναι πραγματική. Είστε όλοι ένα σε Μένα, και θα αυξάνεστε σ' αυτή την αγάπη καθώς αυξάνεστε σε Μένα. Καθώς αυξάνεστε, η ίδια αυτή αγάπη θα βοηθήσει άλλους να εισέλθουν στην ελευθερία που έχεις γνωρίσει εδώ. Όταν ο λαός Μου που τώρα περπατάει στη γη, δεχτεί την αληθινή Μου κρίση, θα περπατήσει σε μια ελευθερία που θα Μου επιτρέψει να αγγίξω τον κόσμο με την αγάπη Μου.*»

Δεν επιθυμώ κανέναν να χαθεί ή να έρθει εδώ με απώλειες. Επιθυμώ να κρίνουν όλοι τον εαυτό τους για να μην αναγκαστώ να τους κρίνω Εγώ. Γι' αυτόν τον λόγο θα έρθουν οι κρίσεις Μου στη γη. Θα έρχονται σε ολοένα και μεγαλύτερα κύματα, έτσι ώστε ο κόσμος να πιστέψει και να μετανοήσει. Κάθε ήχος σάλπιγγας θα είναι πιο δυνατός από τον προηγούμενο. Είναι δουλειά των αγγελιαφόρων Μου να βοηθήσουν τον κόσμο να καταλάβει τον ήχο από τις σάλπιγγες.

Να θυμάσαι ότι αυτοί με τους οποίους πρέπει να περπατάς στη γη, είναι μέλη του σώματός Μου. Δεν έχουν ακόμα δοξαστεί, αλλά πρέπει να τους βλέπεις όπως κλήθηκαν να είναι, και όχι όπως

παρουσιάζονται τώρα. Πρέπει να τους αγαπάς και να βλέπεις σε εκείνους την εξουσία και τη χάρη που βλέπεις σ' αυτούς εδώ. Να θυμάσαι ότι οι αδελφοί σου στη γη σε βλέπουν τώρα όπως τους βλέπεις. Πρέπει να μάθεις να μη βλέπεις σύμφωνα με την τωρινή τους εμφάνιση, αλλά να βλέπεις όπως πρόκειται να γίνουν.

Μόνο αυτοί που ζουν με τις κρίσεις Μου και μένουν μαζί Μου ως σοφία τους, μπορούν να δουν την εξουσία Μου σε άλλους. Όμως, μην προσπαθείς να κάνεις τους ανθρώπους να δουν την εξουσία Μου σε σένα. Μην ασχολείσαι με το αν οι άλλοι σε βλέπουν όπως είσαι. Να σε ενδιαφέρει μόνο το να αναγνωρίζεις τους άλλους όπως είναι και να βλέπεις σ' αυτούς Εμένα. Όταν ενδιαφέρεσαι για το πώς σε βλέπουν οι άλλοι, χάνεις την εξουσία σου. Όταν η εξουσία γίνεται ο σκοπός σου, θα αρχίσεις να χάνεις την αληθινή εξουσία. Γνωρίζεις τη διακονία και την εξουσία που σου έχω δώσει. Μη ζητάς να σε φωνάζουν οι άνθρωποι με τη θέση σου, αλλά με το όνομά σου. Τότε, θα κάνω το όνομά σου μεγαλύτερο από τη θέση σου.

Στη βασιλεία Μου, η εξουσία πηγάζει από το ποιος είσαι, και όχι από τον τίτλο σου. Η διακονία σου είναι το έργο σου, και όχι το αξίωμά σου. Εδώ, το αξίωμα κερδίζεται με ταπεινοφροσύνη, υπηρεσία και αγάπη. Ο διάκονος που αγαπά περισσότερο, είναι ανώτερος από τον απόστολο που αγαπά λιγότερο. Στη γη, μπορεί να χρησιμοποιούνται προφήτες για να ταρακουνήσουν τα έθνη, αλλά εδώ θα είναι γνωστοί από την αγάπη τους. Αυτό είναι επίσης το κάλεσμά σου – να αγαπάς με την αγάπη Μου και να υπηρετείς με την καρδιά Μου. Τότε θα είμαστε ένα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

**ἰατρεία ἐν
πνεύματι**

Καθώς άκουγα τη Σοφία, ήταν δύσκολο να κατανοήσω τον οποιονδήποτε, ακόμα και αυτό το μεγάλο νέφος των μαρτύρων, που θα επιθυμούσε εξουσία ή θέση στην παρουσία Του. Φαινόταν ότι μέσα στο διάστημα που είχα περάσει εδώ, είχε γίνει μεγαλύτερος σε δόξα και εξουσία, αν και η όρασή μου γι' Αυτόν ήταν ακόμα περιορισμένη. Ακριβώς όπως το σύμπαν εκτείνεται σε μια ακατανόητη για μας απεραντοσύνη, η αποκάλυψη του Κυρίου σε μας θα εκτείνεται στην αιωνιότητα. «Πώς γίνεται να Σε εκπροσωπούν απλοί άνθρωποι;» ρώτησα.

«Όταν ο Πατέρας Μου κινεί το μικρό Του δάκτυλο, τρέμει ολόκληρο το σύμπαν. Το να ταρακουνήσεις τα έθνη με τα λόγια σου, δεν εντυπωσιάζει κανέναν από όσους κατοικούν εδώ. Όταν όμως ακόμα και ο ελάχιστος των αδελφών Μου στη γη δείξει αγάπη, αυτό φέρνει χαρά στην καρδιά του Πατέρα Μου. Όταν ακόμα και η πιο ταπεινή εκκλησία ψάλλει στον Πατέρα Μου με αληθινή αγάπη στην καρδιά της, Εκείνος ησυχάζει όλο τον ουρανό για να τους ακούσει. Γνωρίζει ότι κάποιος δεν μπορεί παρά να λατρεύσει όταν βλέπει τη δόξα Του εδώ, αλλά όταν εκείνοι που ζουν ανάμεσα σε τέτοιο σκοτάδι και δυσκολίες, ψάλλουν σ' Αυτόν με αληθινές καρδιές, αυτό Τον συγκινεί περισσότερο από όσο μπορούν όλες οι μυριάδες του ουρανού.

Πολλές φορές, οι φάλτσες νότες από τη γη κάνουν όλο τον ουρανό να κλαίει από χαρά, καθώς βλέπει τον Πατέρα Μου να συγκινείται. Λίγοι άγιοι που αγωνίζονται να εκφράσουν τη λατρεία τους σ' Αυτόν, Τον έχουν κάνει πολλές φορές να κλάψει. Κάθε φορά που βλέπω τους αδελφούς Μου να Τον συγκινούν με αληθινή λατρεία, κάνει τον πόνο και τη θλίψη που γνώρισα στον σταυρό να φαίνονται μικρό κόστος. Τίποτα δεν Μου δίνει περισσότερη χαρά από τη λατρεία σας στον Πατέρα Μου. Πήγα στον σταυρό για να μπορείτε να Τον λατρεύετε μέσω Εμού. Στη λατρεία αυτή, εσείς, ο Πατέρας κι Εγώ γινόμαστε όλοι ένα».

Η συγκίνηση που ήρθε από τον Κύριο καθώς μου έλεγε αυτά τα λόγια, ήταν η μεγαλύτερη που είχα ποτέ δοκιμάσει. Δεν έκλαιγε ούτε γελούσε. Η φωνή Του ήταν σταθερή, αλλά αυτό που μου έλεγε για τη λατρεία ερχόταν από τέτοια βάθη μέσα Του, που ήταν δύσκολο να αντέξω. Ήξερα ότι άκουγα τη μεγαλύτερη αγάπη του Υιού του Θεού – να βλέπει τη χαρά του Πατέρα Του. Τίποτα άλλο δεν μπορούσε να το πετύχει αυτό, όσο η αληθινή λατρεία από τους μαχόμενους, αγωνιζόμενους πιστούς στη γη.

Για πρώτη φορά, ήθελα τώρα τόσο πολύ να αφήσω αυτό το μέρος με όλη του τη δόξα, μόνο και μόνο για να βρεθώ ακόμα και στην πιο πληκτική λατρευτική συνάθροιση της γης. Είχα συντριβεί από την αλήθεια ότι μπορούμε πραγματικά να συγκινήσουμε τον Πατέρα. Ένα άτομο που Τον λατρεύει από τη γη μέσα σ' αυτούς τους σκοτεινούς καιρούς, σημαίνει περισσότερα για Εκείνον από τα εκατομμύρια των εκατομμυρίων που Τον λατρεύουν στον ουρανό. Από τη γη μπορούμε να αγγίξουμε τώρα την καρδιά Του σαν να μην είχαμε ποτέ πια τη δυνατότητα να το ξανακάνουμε! Ήμουν τόσο συνεπαρμένος από αυτό, που δεν αντιλήφθηκα ότι είχα πέσει μπρούμυτα. Μετά έπεσα σε κάτι σαν βαθύ ύπνο.

Είδα τον Πατέρα. Τον συνόδευσαν εκατομμύρια άνθρωποι. Η δόξα Του ήταν τόσο μεγάλη και η δύναμη της παρουσίας Του τόσο τρομερή, που ένιωσα ότι ολόκληρη η γη δεν ήταν ούτε σαν ένας κόκκος άμμου μπροστά Του. Όταν

είχα κάποτε ακούσει τη φωνή Του, αισθάνθηκα σαν ένα άτομο ύλης μπροστά στον ήλιο, αλλά όταν Τον είδα, διαπίστωσα ότι ο ήλιος ήταν σαν άτομο μπροστά Του. Οι γαλαξίες έμοιαζαν με κουρτίνες γύρω Του. Το ένδυμά Του αποτελείτο από εκατομμύρια ζωντανά αστέρια. *Το κάθε τι* στην παρουσία Του ήταν ζωντανό – ο θρόνος Του, το στέμμα Του, το σκήπτρο Του. Ήξερα ότι θα μπορούσα να μείνω μπροστά Του για πάντα χωρίς να σταματήσω να θαυμάζω. Δεν υπήρχε στο σύμπαν υψηλότερος σκοπός από τη λατρεία Του.

Έπειτα ο Πατέρας προσηλώθηκε σε ένα πράγμα. Όλος ο ουρανός φάνηκε να σταματά και να παρακολουθεί. Ο Πατέρας κοιτούσε τον σταυρό. Η αγάπη που εξακολουθούσε να εκφράζει μέσα από όλον τον πόνο και το σκοτάδι, ο Υιός για τον Πατέρα Του, ήρθε σ' Αυτόν και Τον συγκίνησε τόσο βαθιά, που άρχισε να τρέμει. Τη στιγμή που έτρεμε, έτρεμαν μαζί Του ο ουρανός και η γη. Όταν ο Πατέρας έκλεισε τα μάτια Του, ο ουρανός και η γη σκοτεινίασαν. Η συγκίνηση του Πατέρα ήταν τόσο μεγάλη που δεν νομίζω ότι θα είχα επιζήσει, αν έβλεπα εκείνη τη σκηνή περισσότερο από μια σύντομη στιγμή.

Μετά βρέθηκα σε ένα διαφορετικό μέρος, παρακολουθώντας μια λατρευτική συνάθροιση σε μια μικρή αίθουσα εκκλησίας. Όπως συνήθως συμβαίνει σε μια προφητική εμπειρία, απλά φάνηκε να γνωρίζω τα πάντα για τον καθένα μέσα στην παλιά, μικρή αίθουσα. Όλοι είχαν περάσει σκληρές δοκιμασίες στη ζωή τους, αλλά ούτε που τις σκέφτονταν εκείνη την ώρα. Δεν προσεύχονταν για τις ανάγκες τους. Προσπαθούσαν όλοι να υψώσουν ύμνους ευχαριστίας προς τον Κύριο. Ήταν χαρούμενοι και η χαρά τους ήταν ειλικρινής.

Είδα τον ουρανό, και όλος ο ουρανός έκλαιγε. Είδα πάλι τον Πατέρα, και κατάλαβα γιατί έκλαιγε ο ουρανός. Έκλαιγαν επειδή στα μάτια του Πατέρα υπήρχαν δάκρυα. Η μικρή εκείνη ομάδα των φαινομενικά χτυπημένων, αγωνιζόμενων ανθρώπων είχε συγκινήσει τόσο βαθιά τον Θεό, ώστε να κλαίει. Δεν ήταν δάκρυα πόνου, αλλά χαράς. Όταν είδα την

αγάπη που ένιωθε γι' αυτούς τους λίγους λατρευτές, δεν μπόρεσα να συγκρατήσω τα δικά μου δάκρυα.

Τίποτα από όσα είχα γνωρίσει, δεν με είχε αγγίξει περισσότερο από αυτή τη σκηνή. Η λατρεία του Κυρίου στη γη μου ήταν τώρα περισσότερο επιθυμητή από το να κατοικώ σε όλη τη δόξα του ουρανού. Ήξερα ότι μου είχε δοθεί ένα μήνυμα που θα μπορούσε να βοηθήσει τους αγίους, να προετοιμαστούν για τις μάχες που υπολείπονταν στη γη, αλλά τώρα αυτό δεν είχε τόση σημασία για μένα, όσο το να προσπαθήσω να μεταδώσω το πώς μπορούμε να συγκινήσουμε τον Πατέρα. Η γνήσια λατρεία που εκφράζεται ακόμα και από τον πιο ταπεινό πιστό στη γη, μπορεί να προκαλέσει χαρά στον ουρανό, αλλά ακόμα περισσότερο, να συγκινήσει τον Πατέρα. Γι' αυτό έχει ανατεθεί στους αγγέλους πιο πολύ η φροντίδα ενός και μόνου πιστού, παρά η εξουσία σε πολλούς γαλαξίες αστέρων.

Είδα τον Ιησού να στέκεται δίπλα στον Πατέρα. Βλέποντας τη χαρά του Πατέρα καθώς παρακολουθούσε τη μικρή ομάδα προσευχής, στράφηκε σε μένα και είπε: «Γι' αυτό πήγα στον σταυρό. Το να δώσω στον Πατέρα Μου χαρά έστω και για μια στιγμή, άξιζε τα πάντα. Η λατρεία σας μπορεί να Τον κάνει να χαίρεται κάθε μέρα. Η λατρεία σας όταν βρίσκεστε μέσα σε δυσκολίες, Τον συγκινεί περισσότερο από όλη τη λατρεία του ουρανού. Εδώ, όπου είναι ορατή η δόξα Του, οι άγγελοι δεν μπορούν παρά να Τον λατρεύουν. Όταν Τον λατρεύετε χωρίς να βλέπετε τη δόξα Του στη μέση των δοκιμασιών, αυτή είναι λατρεία με Πνεύμα και αλήθεια. Τέτοιους λατρευτές ζητά ο Πατέρας. Μη χαραμίζετε τις δοκιμασίες σας. Λατρεύετε τον Πατέρα, όχι γι' αυτό που θα λάβετε, αλλά για να Του φέρετε χαρά. Δεν θα είστε ποτέ δυνατότεροι, παρά όταν φέρνετε χαρά στον Πατέρα, γιατί η χαρά του Κυρίου είναι η δύναμή σας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

η αμαρτία

Μετά βρέθηκα πάλι δίπλα στη Σοφία. Δεν μίλησε για πολλή ώρα, αλλά δεν χρειαζόμουν λόγια. Χρειαζόμουν να αφήσω αυτό που είχα μόλις δει, να διαποτίσει την ψυχή μου. Αγωνιζόμουν να κατανοήσω τη σπουδαιότητα του μεγάλου καθήκοντος που μας ανατέθηκε, να είμαστε απλά οι λατρευτές του Πατέρα. Μπροστά Του, ο ήλιος είναι σαν άτομο και οι γαλαξίες σαν κόκκοι άμμου. Και όμως, ακούει τις προσευχές μας, απολαμβάνει συνέχεια να μας βλέπει και, είμαι βέβαιος, συχνά λυπάται για μας. Είναι πολύ μεγαλύτερος από όσο μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους, αλλά είναι ταυτόχρονα και το πιο συναισθηματικό Όν στο σύμπαν. Μπορούμε να συγκινήσουμε τον Θεό! Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη έχει τη δύναμη να Του προκαλέσει χαρά ή πόνο. Είχα θεολογικά τη γνώση τούτη, αλλά τώρα τη γνώριζα με ένα τρόπο που θρυμμάτιζε οτιδήποτε άλλο φαινόταν σημαντικό.

Δεν υπήρχε τρόπος να βρω λόγια να το εκφράσω, αλλά ήξερα ότι έπρεπε να αφιερώσω τον υπόλοιπο χρόνο που μου είχε δοθεί να περάσω στη γη, λατρεύοντάς Τον. Ήταν σαν μια νέα αποκάλυψη: Μπορούσα πραγματικά να φέρω χαρά στον Θεό! Μπορούσα να φέρω χαρά στον Ιησού! Κατάλαβα τι εννοούσε ο Κύριος όταν είπε ότι γι' αυτόν τον λόγο πήγε στον σταυρό. Θα άξιζε οποιαδήποτε θυσία απλά για να συγκινήσει την καρδιά Του έστω και για ένα δευτερόλεπτο. Δεν ήθελα να σπαταλήσω ούτε μια στιγμή, όταν κατάλαβα ότι έπρεπε να την

αφιερώνω στη λατρεία Του. Ήταν επίσης προφανές ότι όσο μεγαλύτερες είναι οι δοκιμασίες ή το σκοτάδι από το οποίο βγαίνει η λατρεία, τόσο περισσότερο Τον συγκινεί. Έφτασα να θέλω να έχω δοκιμασίες, για να μπορώ να Τον λατρεύω μέσα σ' αυτές.

Την ίδια ώρα, ένιωθα όπως ο Ιώβ όταν είπε, «Άκουγα για σένα με την ακοή του αυτιού, αλλά τώρα σε βλέπει το μάτι μου. Γι' αυτό βδελύττομαι την ψυχή μου και μετανοώ με χόμα και στάχτη». Ήμουν σαν τον Φίλιππο που ήταν με τον Ιησού τόσο καιρό και δεν γνώριζε ότι μέσω Εκείνου έβλεπε τον Πατέρα. Πόσο μεγάλη πρέπει να φαίνεται η ανοησία μας στους αγγέλους! Τότε η Σοφία μίλησε ξανά.

«Να θυμάσαι τη δυνατότητα που έχει ακόμα και ο ελάχιστος από τους μικρούς Μου να συγκινεί την καρδιά του Πατέρα. Αυτό και μόνο κάνει την αξία τους ανεκτίμητη. Θα πήγαινα ξανά στον σταυρό έστω και για έναν από αυτούς. Αισθάνομαι τον πόνο σας. Γνωρίζω τις δοκιμασίες σας, γιατί τις συμμεριζόμαστε. Νιώθω τον πόνο και τη χαρά κάθε ψυχής. Γι' αυτό εξακολουθώ να μεσιτεύω συνέχεια για όλους σας. Θα έρθει κάποτε η ώρα που όλα τα δάκρυα θα σκουπιστούν, και μόνο χαρά θα υπάρχει. Μέχρι τότε, ο πόνος θα μπορεί να είναι χρήσιμος. Μη χαραμίζετε τις δοκιμασίες σας. Η μεγαλύτερη λατρεία σας και η μεγαλύτερη έκφραση της πίστης σας που Μας ευχαριστούν, θα έρθουν μέσα στις δοκιμασίες σας.

Πρέπει να Με βλέπετε στη δική σας καρδιά, και πρέπει να Με βλέπετε στους άλλους. Πρέπει να Με βλέπετε στα μικρά και στα μεγάλα. Ακριβώς όπως εμφανίστηκα διαφορετικά στον καθένα από αυτούς που τώρα βρίσκονται μπροστά σου, θα έρχομαι σε σας με διαφορετικούς ανθρώπους. Θα έρχομαι σε σας με διαφορετικές περιστάσεις. Ο υψηλότερος σκοπός σας είναι να Με αναγνωρίζετε, να ακούτε τη φωνή Μου και να Με ακολουθείτε».

Γυρίζοντας να δω τη Σοφία, δεν ήταν εκεί. Κοίταξα ολόγυρα. Μπορούσα να Τον αισθανθώ παντού, αλλά δεν Τον έβλεπα. Μετά κοίταξα τους μάρτυρες που στέκονταν μπροστά

μου. Βρισκόταν εκεί. Δεν μπορούσα να Τον δω, αλλά με ένα βαθύτερο τρόπο από όσο είχα γνωρίσει πριν, βρισκόταν σε καθένα από αυτούς. Ο Μεταρρυθμιστής άρχισε να μιλάει με τη δική του φωνή, αλλά μπορούσα να ακούσω σ' αυτόν τη φωνή της Σοφίας, σαν να μου μιλούσε άμεσα ο Κύριος.

«Ήταν πάντα μέσα μας, και είναι μέσα σου. Είναι και μέσα σ' αυτούς, στους οποίους πρέπει να επιστρέψεις. Από καιρό σε καιρό, θα σου εμφανίζεται ξανά, αλλά πρέπει να ξέρεις πως όταν δεν Τον βλέπεις όπως παρουσιάζεται, μπορείς να Τον αναγνωρίζεις καλύτερα εκεί όπου κατοικεί – μέσα στον λαό Του. Είναι Σοφία. Γνωρίζει πώς, πότε και μέσα από ποιον θα μιλήσει σε σένα. Αυτοί μέσω των οποίων σου μιλάει, είναι μέρος του μηνύματος. Να θυμάσαι αυτό που είπε όταν θρήνησε για την Ιερουσαλήμ: 'Στο εξής δεν θα με δείτε, μέχρις ότου πείτε, Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου'. Δεν θα Τον βλέπεις, εκτός αν μπορείς να Τον δεις σ' εκείνους που σου στέλνει».

«Είναι εύκολο για μένα να Τον βλέπω και να Τον ακούω σε σένα» απάντησα, «αλλά δεν είναι τόσο εύκολο με τους ανθρώπους στη γη που δεν έχουν ακόμα δοξαστεί».

«Δεν προορίστηκε να είναι εύκολο στη γη» απάντησε ο Αντζελο. «Το να Τον αναζητάς, είναι η βασιλική κλήση εκείνων που θα βασιλεύσουν μαζί Του. Όσοι αγαπούν Αυτόν και την αλήθεια, θα Τον αναζητούν περισσότερο από τους μεγαλύτερους θησαυρούς ή τις μεγαλύτερες κατακτήσεις».

Κατακτημένοι Από Εκείνον

«Η μεγαλύτερη κλήση από όλες είναι να κατακτηθούμε από Εκείνον», είπε προχωρώντας μπροστά ένας άνδρας που δεν αναγνώρισα. «Πρέπει να ξέρεις» πρόσθεσε, και μετά μου είπε το όνομά του. Έμεινα έκπληκτος που αυτός ο άνθρωπος βρισκόταν στη συντροφιά των αγίων. Υπήρξε ένας μεγάλος κατακτητής, αλλά πάντα πίστευα ότι είχε προκαλέσει στο όνομα του Χριστού μεγαλύτερη ζημιά από οποιονδήποτε άλλον.

«Βρήκα κι εγώ τη χάρη του σταυρού πριν από το τέλος μου» είπε. «Δεν πρέπει να επιστρέψεις μόνο για να κατακτήσεις γι' Αυτόν, αλλά για να κατακτηθείς από Αυτόν. Αν αφιερώσεις τον εαυτό σου παραδίνοντάς Τον σε Εκείνον, θα σε χρησιμοποιήσει για να κατακτήσεις στο όνομά Του. Η αληθινή κατάκτηση είναι να αιχμαλωτίσεις τις καρδιές των ανθρώπων με την αλήθεια που τους ελευθερώνει. Αυτοί που Τον ακολουθούν πιο κοντά, θα χρησιμοποιηθούν για να κατακτήσουν περισσότερο και θα είναι οι μεγαλύτεροι βασιλιάδες. Πάνω στη γη, αυτοί σπάνια θα συνειδητοποιούν ότι κατέκτησαν κάτι. Δεν θα βλέπουν αυτό που πέτυχαν, μέχρι να έρχονται εδώ. Όσοι αποθηκεύουν μεγάλους θησαυρούς στη γη – ακόμα και θησαυρούς που μπορούν να θεωρηθούν πνευματικοί – εδώ θα έχουν λίγα».

«Στη γη δεν μπορείς να μετρήσεις αιώνιους θησαυρούς» είπε ο Παύλος. «Όταν πλησίαζα στον θάνατο, φαινόταν σαν να είχαν κιόλας χαθεί όλα εκείνα που είχα χτίσει στη γη, δίνοντας τη ζωή μου γι' αυτά. Οι εκκλησίες για τη δημιουργία των οποίων είχα δώσει τη ζωή μου, είχαν πέσει σε αποστασία, ενώ ακόμα και μερικοί από τους στενότερους φίλους μου είχαν στραφεί εναντίον μου. Τις τελευταίες μέρες της ζωής μου, αισθανόμουν ότι είχα αποτύχει».

«Ναι, αλλά ακόμα κι εγώ θεωρούσα τον Παύλο πνευματικό πατέρα, όπως οι περισσότεροι εδώ» συνέχισε ο μεγάλος κατακτητής. «Οι περισσότεροι από αυτούς που θα βγουν από τη μεγάλη τελική μάχη, θα είναι νικητές επειδή ο Παύλος ήταν πιστός στην αλήθεια. Δεν μπορείτε να μετρήσετε σωστά τον πραγματικό πνευματικό καρπό όσο βρίσκεστε στη γη. Μπορείτε μόνο να μετρήσετε την πραγματική σας επιτυχία από το πόσο καθαρά μπορείτε να βλέπετε τον Κύριο, από το πόσο καλά γνωρίζετε τη φωνή Του και από το πόσο πολύ αγαπάτε τους αδελφούς».

Τότε μίλησε ξανά ο Παύλος.

«Για μήνες πριν από την εκτέλεσή μου, αισθανόμουν αποτυχημένος. Ωστόσο, την ημέρα εκείνη θυμήθηκα τον

Στέφανο που είχα δει να πεθαίνει μπροστά στα μάτια μου πριν πολλά χρόνια. Η ανάμνηση του φωτός που υπήρχε στο πρόσωπό του εκείνη την ημέρα, με είχε βοηθήσει να ξεπεράσω πολλές δοκιμασίες. Αισθανόμουν πάντα ότι είχε κατά κάποιο τρόπο πεθάνει για μένα, ώστε να μπορέσω να δω το αληθινό φως. Ήξερα ότι αν πέθαινα σαν τον Στέφανο, ακόμα κι αν οτιδήποτε άλλο είχα κάνει ήταν μάταιο, ένας τέτοιος θάνατος θα πιστοποιούσε ότι η ζωή μου δεν είχε πάει χαμένη. Ήμουν τόσο ευγνώμων που πέθαινα πραγματικά για χάρη του ευαγγελίου, έστω κι αν δεν φαινόταν τότε να έχει πετύχει και πολλά πράγματα η διακονία μου.

Όταν ήρθε σε μένα αυτή η αποκάλυψη κατά χάρη, η τελευταία μέρα μου στη γη ήταν η πιο υπέροχη από όλες. Είχα καταλάβει ότι καθώς ζούσα προσπαθώντας με ειλικρίνεια να πεθαίνω καθημερινά ως προς τις δικές μου επιθυμίες προκειμένου να υπηρετήσω το ευαγγέλιο, υπήρχαν αιώνιοι σπόροι που σπέρνονταν έστω και αν εγώ δεν μπορούσα ακόμα να τους δω στο πρόσκαιρο επίπεδο. Τώρα που βρίσκομαι εδώ, μπορώ να δω ότι αυτό είναι σίγουρα αληθινό. Δεν πρέπει να προσπαθείς να κρίνεις από τον καρπό που βλέπεις στη γη, αλλά να κάνεις αυτό που πρέπει να κάνεις, επειδή είναι το σωστό.

Πάντως, περισσότερο από το να φέρεις καρπό, η κλήση σου πρέπει να είναι να γνωρίσεις τον Κύριο. Αν Τον αναζητάς, θα Τον βρίσκεις πάντα. Είναι πάντα κοντά σ' αυτούς που Τον πλησιάζουν. Πολλοί θέλουν την παρουσία Του, αλλά δεν Τον πλησιάζουν. Πρέπει να κάνεις κάτι περισσότερο από το να Τον *θέλεις*: Πρέπει να Τον *αναζητάς*. Αυτό είναι μέρος της κλήσης σου. Δεν υπάρχει ανώτερος σκοπός. Η νίκη σου θα μετρηθεί με την αναζήτησή σου. Θα είσαι πάντα τόσο κοντά Του, όσο θέλεις εσύ να είσαι. Η νίκη σου στη ζωή θα εξαρτάται από την επιθυμία σου για Εκείνον».

Μετά ο Παύλος σήκωσε το χέρι του και με έδειξε. «Σου δόθηκαν πολλά, και πολλά θα σου ζητηθούν. Ακόμα κι αν θάψεις πολλά από τα τάλαντα που σου δόθηκαν, μπορείς να πετύχεις πολλά περισσότερα από άλλους, αλλά θα έχεις

αποτύχει στη δική σου αποστολή. Δεν πρέπει να μετράς ποτέ τον εαυτό σου με τους άλλους, αλλά συνέχισε να επιμένεις στην πορεία σου, αναζητώντας περισσότερο τον Κύριο. Και ακόμα, με όλη τη δόξα που θα σου αποκαλυφθεί, μη βγάλεις ποτέ αυτόν τον μανδύα από πάνω σου!»

Σπορά και Θερισμός

Κοίταξα τον μανδύα της ταπεινοφροσύνης τον οποίο έδειχνε ο Παύλος. Μέσα σε όλη τη δόξα που έβλεπα τώρα, φαινόταν ακόμα πιο σκοτεινός. Ήμουν τρομαγμένος με την εμφάνιση που είχα μπροστά στην παρουσία τους. Τον σήκωσα, για να δω την πανοπλία που υπήρχε από κάτω και τώρα ήταν πιο αστραφτερή από ποτέ. Ήταν τόσο αστραφτερή, που όσο την ξεσκέπαζα, τόσο πιο πολύ θόλωνε η θέα της ομάδας που είχα μπροστά μου. Ωστόσο, αισθανόμουν λιγότερη ντροπή με την αστραφτερή πανοπλία μου να λάμπει. Τότε αποφάσισα να βγάλω εντελώς τον μανδύα όσο ήμουν εκεί, ώστε να μην αισθάνομαι τόσο απωθητικός μπροστά σε τόση δόξα.

Υπήρχε σιωπή, και για λίγα λεπτά έμεινα κι εγώ σιωπηλός. Δεν μπορούσα να δω τίποτα εξαιτίας της λάμψης της πανοπλίας μου. Δεν καταλάβαινα όμως γιατί δεν μπορούσα ούτε να ακούσω τίποτα. Τότε ζήτησα τη Σοφία.

«Φόρα ξανά τον μανδύα σου» Τον άκουσα να απαντά. Έκανα ό,τι είπε, και άρχισα πάλι να βλέπω αμυδρά το σχήμα της Μεγάλης Αίθουσας.

«Κύριε, τι συνέβη σε όλους; Γιατί είναι όλα τόσο θολά;»

«Εδώ, δεν μπορείς να δεις τίποτα, αν δεν φοράς αυτόν τον μανδύα».

«Μα τώρα τον φορώ, αλλά πάλι δεν βλέπω καλά», διαμαρτυρήθηκα νιώθοντας μεγάλη απελπισία.

«Κάθε φορά που βγάζεις την ταπεινοφροσύνη, θα τυφλώνεσαι ως προς το αληθινό φως και θα σου παίρνει καιρό για να μπορείς να το ξαναδείς».

Αν και είχα αρχίσει να βλέπω ξανά τη δόξα, τίποτα δεν ήταν όπως πριν. Η όρασή μου επανερχόταν, αλλά πολύ, πολύ αργά. Η θλίψη μου δεν περιγραφόταν.

«Πού είναι ο Παύλος;» ρώτησα. «Ξέρω ότι επρόκειτο να μου πει κάτι πολύ σημαντικό».

«Όταν έβγαλες τον μανδύα σου, όλοι όσοι ήταν εδώ έφυγαν».

«Γιατί; Γιατί έφυγαν απλά επειδή έβγαλα τον μανδύα; Ένωθα ντροπή με την εμφάνισή μου. Αυτό τους ενόχλησε;»

«Όχι. Δεν τους ενόχλησε. Ήξεραν ότι δεν μπορούσες πια να Με δεις ή να Με ακούσεις μέσω αυτών, επειδή δεν φορούσες τον μανδύα, γι' αυτό γύρισαν στις θέσεις τους».

Τα λόγια αυτά με στεναχώρησαν πολύ. «Κύριε, ξέρω ότι αυτά που θα μου έλεγαν ήταν πολύ σημαντικά. Θα επιστρέψουν;»

«Είναι αλήθεια ότι έχασες μια σημαντική αποκάλυψη, βγάζοντας τον μανδύα σου. Η αποκάλυψη αυτή θα σε βοηθούσε, αν όμως μάθεις το μάθημα να μη βγάλεις ποτέ ξανά τον μανδύα σου, και ιδιαίτερα για τον λόγο που τον έβγαλες, θα έχεις μάθει ένα ακόμα σημαντικό μάθημα».

«Κύριε, νομίζω ότι έμαθα αυτό το μάθημα. Δεν θυμάμαι να ένιωσα ποτέ τόσο άσχημα. Δεν μπορούν τώρα να επιστρέψουν και να συμεριστούν ό,τι είχαν για μένα;» ικέτευσα.

«Όλη η Αλήθεια και όλη η Σοφία είναι από Μένα. Μιλώ μέσω ανθρώπων, επειδή οι άνθρωποι αυτοί είναι μέρος του μηνύματος. Όσο έμενες αρκετά ταπεινός για να φοράς τον μανδύα, μπορούσα να σου μιλώ μέσα στη δόξα. Όποτε βγάζεις αυτόν τον μανδύα, γίνεσαι πνευματικά τυφλός και κουφός. Θα σου μιλώ πάντα όταν Με καλείς, αλλά πρέπει να αλλάξω τον τρόπο που θα σου μιλώ.

Δεν το κάνω για να σε τιμωρήσω, αλλά για να σε βοηθήσω να πάρεις γρηγορότερα πίσω την όρασή σου. Θα σου δώσω το μήνυμα που θα σου έδινα μέσω αυτών των

μαρτύρων, αλλά τώρα πρέπει να στο δώσω μέσω των εχθρών σου. Θα έρθει μέσα από δοκιμασίες και θα πρέπει να ταπεινωθείς πολύ για να το λάβεις. Είναι ο μόνος τρόπος για να πάρεις πίσω την όρασή σου όσο γρήγορα τη χρειάζεσαι. Επειδή, γι' αυτό που έρχεται, πρέπει να είσαι ικανός να βλέπεις».

Συντριβή

Η θλίψη που ένιωθα ήταν σχεδόν ανυπόφορη. Καταλάβαινα ότι εκείνα που θα μπορούσα να πάρω με τόσο ένδοξο τρόπο, τώρα θα έρχονταν μέσα από μεγάλες δοκιμασίες, αλλά ακόμα χειρότερο από αυτό ήταν το ότι η μεγάλη δόξα που έβλεπα πριν από λίγα λεπτά, τώρα ήταν πολύ αμυδρή.

«Κύριε, λυπάμαι γι' αυτό που έκανα. Τώρα ξέρω πόσο κακό ήταν. Ο πόνος γι' αυτό το λάθος είναι σχεδόν ανυπόφορος. Δεν υπάρχει τρόπος να συγχωρηθώ και να πάρω πίσω την όρασή μου; Δεν φαίνεται δίκαιο για την υπερηφάνεια μιας στιγμής να έρθει όλη αυτή η καταστροφή» παρακάλεσα.

«Συγχωρήθηκες. Δεν σου έγινε τίποτα για τιμωρία. Πλήρωσα Εγώ την ποινή γι' αυτή την αμαρτία και όλες τις άλλες. Εσύ ζεις με τη χάρη Μου. Δεν είναι εξαιτίας του Νόμου της δικαιοσύνης, αλλά εξαιτίας της χάρις Μου που υπάρχουν συνέπειες για την αμαρτία. Πρέπει να θερίσεις αυτό που έσπειρες, αλλιώς δεν μπορώ να σου εμπιστευτώ την εξουσία Μου. Όταν ο Σατανάς έκανε το πρώτο του βήμα στον εγωισμό και την υπερηφάνεια, τον ακολούθησαν πλήθη αγγέλων Μου που τους είχα εμπιστευτεί στην εξουσία του. Με την πώση του Αδάμ, θα υπέφεραν πολλοί. Γι' αυτούς στους οποίους δίνω τόση εξουσία, υπάρχει και η ανάλογη ευθύνη. Δεν μπορεί να υπάρχει αληθινή εξουσία χωρίς ευθύνη. Ευθύνη σημαίνει ότι θα υποφέρουν άλλοι αν παραστρατήσεις. Τα λάθη έχουν συνέπειες.

Όσο μεγαλύτερη εξουσία σου δίνεται, τόσο περισσότερο μπορείς να βοηθήσεις ή να πληγώσεις ανθρώπους με τις

πράξεις σου. Για να αφαιρέσω τις συνέπειες των πράξεών σου, θα πρέπει να αφαιρέσω την αληθινή εξουσία. Είσαι μέρος της νέας δημιουργίας που είναι πολύ ανώτερη της πρώτης. Εκείνοι που έχουν κληθεί να κυβερνήσουν μαζί Μου, έχουν τη μεγαλύτερη ευθύνη από όλες. Έχουν κληθεί σε μια θέση ψηλότερη από αυτή που κατείχε ο Σατανάς. Ήταν μεγάλος άγγελος, αλλά δεν ήταν γιος. Έχεις κληθεί να είσαι συγκληρονόμος με Μένα. Όλη σου η ζωή, και οι δοκιμασίες και οι αποκαλύψεις, έχουν σκοπό να σε διδάξουν την υπευθυνότητα της εξουσίας.

Για κάθε μάθημα που πρέπει να μάθεις, υπάρχει ο εύκολος και ο δύσκολος τρόπος. Μπορείς να ταπεινώσεις τον εαυτό σου, να πέσεις πάνω στον βράχο και να διαλυθείς, ή ο βράχος θα πέσει πάνω σου και θα σε κάνει σκόνη. Είτε με τον ένα είτε με τον άλλο τρόπο, το τελικό αποτέλεσμα θα είναι η συντριβή, που είναι ταπεινοφροσύνη. Η υπερηφάνεια προκάλεσε την πρώτη πώση από τη χάρη, καθώς και τις περισσότερες πώσεις από τότε. Η υπερηφάνεια καταλήγει πάντα σε τραγωδία, σκοτάδι και βάσανα. Για το καλό σου και για το καλό εκείνων για τους οποίους σου έχει δοθεί η κλήση και η εξουσία να υπηρετήσεις, δεν θα συμβιβάσω την πειθαρχία που πρέπει να μάθεις, θερίζοντας ό,τι έσπειρες.

Ο Αδωνίας καυχιόταν ότι ο πατέρας του ο Δαβίδ δεν τον πειθαρχούσε. Ο Σολομών παραπονιόταν ότι δεν μπορούσε να γλιτώσει με τίποτα την παιδεία του πατέρα του. Αν και ο Σολομών πίστευε ότι δεν είχε σωστή μεταχείριση, ο Δαβίδ δεν ήταν άδικος. Γνώριζε ότι ο Σολομών είχε κληθεί να είναι βασιλιάς. Εκείνοι που υφίστανται τη μεγαλύτερη παιδεία, είναι αυτοί που έχουν κληθεί να περπατήσουν σε μεγαλύτερη εξουσία.

Τυφλώθηκαν επειδή απομακρύνθηκαν από την ταπεινοφροσύνη και άρχισες να κινείσαι στην υπερηφάνεια. Ο ταπεινός δεν μπορεί να ντρέπεται. Όταν αρχίσεις να νιώθεις ντροπή, σημαίνει ότι άρχισες να κινείσαι στην υπερηφάνεια. Ας είναι η ντροπή μια προειδοποίηση ότι έχεις απομακρυνθεί από τη σοφία. Μην αφήνεις ποτέ τη ντροπή να ελέγχει τις

πράξεις σου. Αν συμβεί, θα πέσεις ακόμα περισσότερο. Μάθε να αρπάζεις κάθε ευκαιρία να ταπεινώνεσαι, γνωρίζοντας ότι τότε θα μπορώ να σου εμπιστευτώ περισσότερη εξουσία.

Μην καυχιέσαι για τις δυνάμεις σου, αλλά για τις αδυναμίες σου. Αν μιλάς ανοικτά περισσότερο για τις αδυναμίες σου προκειμένου να βοηθήσεις άλλους, θα μπορώ να φανερώνω πιο ανοικτά τις νίκες σου, 'Γιατί όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί».

Ήξερα πως ό,τι είχε πει ήταν αλήθεια. Είχα κηρύξει το ίδιο μήνυμα πολλές φορές. Σκέφτηκα πώς προειδοποιούσε ο Παύλος τον Τιμόθεο να εφαρμόζει ο ίδιος αυτά που δίδασκε, και συνειδητοποίησα ότι χρειαζόμουν ο ίδιος τα μηνύματά μου περισσότερο από αυτούς στους οποίους κήρυττα. Τώρα ντρεπόμεναι πιο πολύ με την αστραφτερή πανοπλία που φορούσα, παρά με τον ταπεινό μανδύα. Έδεσα τον μανδύα ακόμα πιο σφικτά. Όταν το έκανα, τα μάτια μου φωτίστηκαν και η όρασή μου αυξήθηκε εντυπωσιακά, αν και απείχε ακόμα από αυτό που ήταν.

Στράφηκα να δω την πόρτα. Φοβόμουν να γυρίσω πίσω, τουλάχιστον μέχρι να αυξηθεί κι άλλο η όρασή μου.

«Πρέπει να πας τώρα» είπε η Σοφία.

«Τι υπάρχει στην άλλη πλευρά;» ρώτησα.

«Ο προορισμός σου» απάντησε.

Ήξερα ότι έπρεπε να πάω. Ήμουν ακόμα πολύ λυπημένος που δεν μπορούσα να ξαναπεράσω την πόρτα με την ίδια όραση που είχα πριν, επειδή ήξερα ήδη πόσο σκοτεινά ήταν από την άλλη πλευρά. Θα στηρίζομαι ακόμα πιο πολύ στους άλλους για ένα διάστημα, σκέφτηκα και αφιερώθηκα στο να εμπιστεύομαι τον Κύριο και όχι την όρασή μου. Αμέσως τα μάτια μου φωτίστηκαν ακόμα περισσότερο. Άρχισα να κοιτάζω για μια ακόμα φορά τη Μεγάλη Αίθουσα για να δω αν οι παριστάμενοι ήταν το ίδιο φωτεινοί όσο πριν, αλλά αποφάσισα να μην το κάνω. Απλά

είχα αποφασίσει ότι ήταν καλύτερο για τώρα να μην κοιτάξω πίσω. Τότε η Σοφία εμφανίστηκε δίπλα μου σχεδόν το ίδιο λαμπρή όπως πριν. Τα μάτια μου είχαν προσαρμοστεί τόσο γρήγορα στο φως, που τώρα μπορούσα να Τον κοιτάξω. Δεν είπε τίποτα, αλλά και μόνο που Τον κοιτούσα, έπαιρνα μεγάλο θάρρος. Παρ' όλα αυτά, εξακολουθούσα να νιώθω τύψεις που δεν είχα ακούσει όλο το μήνυμα που έπρεπε να πάρω από το νέφος των μαρτύρων.

«Αν η μεταμέλειά σου μετατραπεί σε σταθερή απόφαση, η δοκιμασία θα είναι πολύ πιο εύκολη. Έπειτα, όταν οι εχθροί σου φανούν να υψώνονται πάνω από σένα, θα αυξηθείς ακόμα περισσότερο στην εξουσία να υπερισχύσεις πάνω στους εχθρούς Μου».

Όταν κοίταξα πίσω στην πόρτα, έμεινα κατάπληκτος. Την έβλεπα τώρα τόσο πιο διαφορετική από ό,τι προηγουμένως, που για μια στιγμή νόμισα ότι ήταν κάποια άλλη πόρτα. Έδειχνε να είναι ακόμα πιο όμορφη, και δεν έμοιαζε με καμιά άλλη πόρτα που είχα δει, ακόμα και σ' αυτό το βασίλειο. Υπήρχαν υπερυψωμένοι τίτλοι γραμμένοι με την πιο όμορφη γραφή, όλοι με χρυσό και ασήμι. Υπήρχαν ωραιότατα κοσμήματα που δεν αναγνώριζα, αλλά ήταν τόσο εντυπωσιακά, που ήταν δύσκολο να πάρω το βλέμμα μου από πάνω τους. Ήταν όλα ζωντανά. Έπειτα συνειδητοποίησα ότι όλη η πόρτα ήταν ζωντανή.

Καθώς παρατηρούσα την πόρτα, η Σοφία ακούμπησε τον ώμο μου. «Αυτή είναι η πόρτα του οίκου Μου». Όταν το είπε, κατάλαβα αμέσως ότι η έλξη που ένιωθα εκείνη τη στιγμή για την πόρτα, ήταν η ίδια που ένιωθα όταν Τον κοιτούσα. Ήταν Εκείνος κατά κάποιο τρόπο. Πώς γίνεται κάτι τόσο όμορφο, να έδειχνε τόσο άσχημο και απωθητικό προηγουμένως, αναρωτήθηκα. Ο Κύριος απάντησε στη σιωπηρή μου ερώτηση.

«Δεν μπορείς να δεις τον οίκο Μου όπως είναι, μέχρι να Με δεις στον λαό Μου. Καθώς άρχισες να ακούς πραγματικά Εμένα μέσω του λαού Μου λίγο πριν βγάλεις τον μανδύα

σου, τα μάτια σου άνοιξαν για να αρχίσεις να βλέπεις τον οίκο Μου όπως είναι. Υπάρχει πολύ περισσότερη δόξα να δεις σ' αυτόν από όση μπορείς να δεις τώρα. Αυτή είναι η πόρτα, αλλά υπάρχουν πολλά περισσότερα. Όταν επιστρέψεις στη σφαίρα του δικού σου χρόνου, αυτό πρέπει να αναζητάς και σ' αυτό πρέπει να οδηγήσεις τον λαό Μου. Γι' αυτό πρέπει να αγωνίζεσαι και γι' αυτό πρέπει να βοηθάς να χτιστεί – για τον οίκο Μου».

Με το χέρι της Σοφίας στον ώμο μου, προχώρησα προς την πόρτα. Δεν άνοιξε, αλλά πέρασα ακριβώς από μέσα της. Δεν πιστεύω να υπάρχει ανθρώπινη γλώσσα που θα μπορούσε να περιγράψει αυτό που ένιωσα καθώς την περνούσα. Μέσα σε μια και μόνη στιγμή, είδα τη δόξα όλων των αιώνων. Είδα τη γη και τους ουραμούς ως ένα. Είδα μυριάδες αγγέλων, και επίσης μυριάδες ανθρώπων που ήταν ενδοξότεροι από οποιονδήποτε άγγελο είχα ποτέ μου δει. Όλοι αυτοί υπηρετούσαν στον οίκο του Κυρίου.

Τώρα, ήξερα το κάλεσμα. Αν και είχα ήδη γνωρίσει τόσα πολλά, ήξερα ότι η αναζήτησή μου μόλις άρχιζε.